

HALKIN YOLU 6

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

28 ŞUBAT 1977 / 250 KURUŞ

Zulüm ve sömürüyü sürdürecek bir hükümet degişikligine degil

BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNE SARILALIM

SİYASİ GELİŞMELER ÜZERİNE

Carter'in özel temsilcisi Clifford ülkemize geldi. Uşaklar, efendilerini ağırlama yarışı içine girdiler. Pravda'da arka arkaya Türkiye üzerine yorumlar yayınlanıyor. Ülkemizi süper devletlere daha da satan, halka daha da açlık ve sefalet getiren '77 bütçesi Meclisten geçti. Faşist terör yoğunlaşarak sürüyor, sosyal faşistler faşistlerle elele yurtsever kitlelere saldırıyor devrimcileri tecrit etmeye çalışıyorlar. Günlük basının sayfaları büyük burjuvazinin çeşitli kesimlerinin, kitle mücadelesine yeterli tedbirlerin getirilemediği, ekonomik sorunlara çözüm bulunamadığı yaygaralarıyla dolu.

ABD ve Rusya'nın ülkemiz üzerinde hegemonya mücadelesinin kızışması, ekonomik buhranın giderek derinleşmesi hâkim sınıflar gün geçtikçe daha da yönetemez duruma geliyorlar.

Bütçe meclisten geçti ama, bütçe görüşmeleri MC'nin artık fiilen bir keşmekeşin içine girdiğini gösterdi. Hâkim sınıfların değişik kesimleri farklı yönlerden MC'nin değişmesini istiyorlar. MC'nin içindekiler bile kırk kafadan kırk sesin çıktığı MC'den kurtulmak istiyor.

Yoğunlaşan siyasi gelişmeler değişik güçlerin yüzlerini daha da açığa koyuyor. Vatan satıcıları ve halk düşmanlarının ipliği pazara çıkıyor.

Kim, neden MC ye karşı

"Türkiye ile ABD arasındaki bağları yeniden ihya etmek için elinden geleni yapmaya kararlı olduklarını" açıklayan ABD emperyalistleri, ülkemiz üzerinde sarsılan hegemonyalarını pekiştirmek için yeni bir hamleyegiriştiler. "NATO'nun güneydoğu kanadını güçlendirmek" teraneleriyle Ankara'da karargâh kuran özel temsilci Clifford, yaklaşan bir emperyalist savaşta Türkiye'nin ABD yanında savaşa girmesini sağlayacak sağlam bağlantılar kurma peşinde koştu. Kıbrıs'ta Makarios ve Denktaş arasında başlayan görüşmeler, Türkiye ve Yunanistan arasında FIR hattı, Ege kıta sahanlığı ihtilâflarının ele alındığı görüşmelerin başlatılması, Amerikan emperyalizminin ülkemiz üzerindeki hegemonyasını sağlamlaştırmak, Kıbrıs ve Türkiye - Yunanistan anlaşmazlığı gibi sorunları kendi hegemonyası çıkarları doğrultusunda çözme çabalarıyla birleşiyor.

Ancak bu konularda MC içinden farklı sesler yükseliyor. MC içinde MSP ve diğer partiler arasında dış politika ve iç ekonomik politikalar da anlaşmazlıklar herkesçe biliniyor. MC mevcut durumuyla, zaten güçsüzleşen ve Kıbrıs, Yunanistan, Türkiye üzerindeki hegemonyasını sağlamlaştıracak güçte gözükmeyen ABD emperyalizminin istediği adımları atabilecek durumda değil. ABD daha güvenilir ve daha sadık bir hükümet istiyor.

Son yıllarda ülkemiz üzerinde hegemonya kurma yolunda adımlar atan Sovyet sosyal emperyalistleri "Pravda"da ülkemiz hakkında pervasızca fetvalar veriyorlar. Yeni Çarlar ABD emperyalizminin girişimlerinden rahatsız olurken, ülkemize yayılmalarını hızlandırmak, daha geniş alanlara el atmak için MC hükümetinin değişmesini istiyor.

Sovyet revizyonist partisinin 25. kongresinde Brejnev, Türkiye üzerindeki emperyalist emellerini ortaya koymuş ve bunu "ilişkilerde başlıca olarak ekonomik alandan siyasi alana geçiş aşaması" sözleriyle dile getirmişti. Sovyet sosyal emperyalizmi, Türkiye üzerine siyasi etkinliğini daha da artıracak, siyasi ilişkileri daha da doğrudan geliştirebilecek bir hükümet değişikliği istiyor.

Sosyal emperyalizmin uşakları sosyal faşistler de bu uğurda çabalıyorlar. Bir yandan son mitingler deolduğu gibi devrimci mücadeleyi bastırmaya çalışırken, bir yandan da kitle örgütlerinde yuvalanarak kitleleri sosyal emperyalizmin lehine bir değişikliğin peşine takmaya uğraşıyorlar.

Büyük burjuvazinin çeşitli kesimleri, kitle mücadelelerine karşı hükümetçe yeterli tedbirler getirilemediğini, iş ve çalışma hayatının disiplin altına alınamadığını öne sürüyor. Emperyalizme bağımlı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları, derinleşen buhranın yükünü işçi sınıfı ve çalışan halkın sırtına daha fazla yıkmak, kitlelerin direnişini ezmek, ezilen Kürt milletinin mücadelesini bastırmak ve devrimci harekete darbe indirmek için kendi içinde daha istikrarlı bir hükümet istiyor. Son günlerde burjuva basın bol bol MC yerine kurulabilecek hükümet türleri üzerinde durmakta.

Özetle, hâkim sınıfların çeşitli kesimlerinin ve çeşitli emperyalist

FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

İki süper devlete ve işbirlikçileri faşistlere ve sosyalfaşistlere karşı mücadele ülkenin her yanında yükseliyor, güçleniyor. Bu mücadelenin ayrılmaz birparçası ve rehberi olan devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal faşist baskılargün geçtikçe artmaktadır. Faşist diktatörlük sosyal faşistlerin de desteğiyle devrimci yurtsever basına uyguladığı baskıları yoğunlaştırmaktadır:

1. Devrimci yurtsever gazete ve dergilerin hemen her sayısı toplatılmaktadır.

2. Yazıişleri müdürleri tutuklanmaktadır. Hukuki hiç bir sorumlulukları olmadığı halde sahipleri gözaltınaalınmakta, sık sık savcılıkça çağırılmaktadırlar.

3. Askeri Mahkemeler tamamen kanunsuz bir şekilde soruşturmalar açmakta, yazıişleri müdürlerini tutuklamakta ve yargılamaktadır.

4. Gazete ve dergilerin dağıtımı engellenmekte,polispek çokyerde bunlara kanunsuz bir şekilde el koymakta, okuyucuları hakkında hukuk dışı uygulamalara girişmektedir.

5. Bayiler ve okuyucular faşistler ve sosyal faşistler tarafından tehdit edilmekte,hatta çoğu kere açık saldırılara uğramaktadırlar.

Bu baskı ve saldırıların amacı devrimci yurtsever basınısusturmak, halkımızın iki süper devlete ve işbirlikçileri faşistlere ve sosyal faşistlere karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine yol göstermesini engellemektir. Faşist diktatörlük halkın tüm demokratik hak ve özgürlüklerine saldırdığı gibi, yıllar süren mücadeleler sonucu kazanılmış basın özgürlüğüne de açıkça saldırmaktadır.

Devrimci yurtsever basın, basının en demokrat, gerçek yurtsever kesimidir. Devrimci basına yönelen baskılarakarşı çıkılmadan basın özgürlüğü savunulamaz Basın özgürlüğünü savunmak, devrimci basına yönelen baskılara karşı çıkmak bütün devrimcilerin,demokratların, yurtseverlerin görevidir.

Biz aşağıda imzaları bulunan yayın organları, basınave basın mensuplarına yönelen bütün baskı ve saldırılara karşı mücadele edeceğimizi kamuoyuna duyururuz. Bumücadelemizi bir kampanya halinde yürüteceğiz.

Kampanyamız:

1.Yazıişleri müdürlerinin tutuklanmasının son bulmasını ve tutuklu arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını,

2.Askeri Mahkemelerin basını yargılamasının sona ermesini,

3.Gazete vedergilerin toplatılmasının durdurulmasını,

4. Faşistlerin ve sosyal faşistlerin saldırılarının püskürtülmesini amaçlamaktadır.

Bütün demokratik hak ve özgürlüklerin gerçek güvencesi geniş halk kitlelerinin bu hak ve özgürlüklere sahip çıkmasıdır. Basın özgürlüğününde güvencesi emekçi halkımızın mücadelesi olacaktır. Tüm devrimci,demokrat ve yurtseverleri kampanyamızı desteklemeye çağırırız.

YAZIİŞLERİ MÜDÜRLERİNİN TUTUKLANMASINA SON VERİLSİN! TUTUKLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILSIN! ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ! DEVRİMCİ YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON! DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK.

HALKIN BİRLİĞİ   HALKIN KURTULUŞU   HALKIN YOLU

FAŞİST SALDIRILAR HALKIN YOLU'NU SUSTURAMAZ...

Faşist diktatörlüğün,saldırılarının devamı olarak ilçemiz Ergani'de saldırılar gazetemiz "Halkın Yolu'na" yönelmiştir. Halkın Yolu'nun proleter devrimci sesi susturulamaz. Halkın Yolu halkımızın elinde bir klavuz, bir silah ve bir bayrak olacaktır. Halkın Yolu'nun halkımıza ulaşmasını engellemeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Halkın Yolu tüm baskılara ve engellemelere rağmen halkımıza seslenecektir.

Halkın Yolu'nun 4.cü sayısını satan bir arkadaşımız daha gerekçesiz olarak polisler tarafından gözaltına alındı. Arkadaşımız bir gece gözaltında tutulduktan sonra ertesi gün mahkemeye çıkarıldı. (1.2.1977). Arkadaşımız yakalanırken ve mahkemede iken sosyal-faşistler de polis kadar sevinerek içlerinden kıs kıs gülüyorlardı. Gülmemelerine imkân yoktu. Çünkü bu iradelerinin dışında siyasi olarak sınıf yaklaşımıdır. Ancak mahkeme heyeti, Halkın Yolu'nun 4.cü sayısındaki "Halkın Yolu'na Ergani'deki baskılar" başlıklı ve "Ergani Lise-Der'li Devrimciler"imzalı yazının "mahkemeyi karşısına aldığı" ve "mahkemeyi emir kulu gösterdiği" için arkadaşımıza -ki arkadaşımız Lise-Der başkanıdır- bunun kimin yazdığı sorusu sürekli soruldu ve üzerinde uzun zaman duruldu. Mesele açığa kavuşamayınca ve arkadaşımız için suç unsuru olamayacağı anlaşılınca serbest bırakıldı. Mahkeme yetkisinin dışında bir tavıra daha girdi. Yayının suç unsuru olmadığı halde mahkeme 24 tane gazeteye el koydu. Bu durumu şiddetle kınarız.

Halkın Yolu'na yapılan baskılar halkımıza yapılan baskılardır. Faşist diktatörlük ve yardakçıları halkımızın bilinçlenmesinden korkuyor. O halde bıkmadan, usanmadan, yılmadan Halkın Yolu'nu okuyalım, okutalım, abone bulalım, satalım, bağışta bulunalım.Halkın Yolu'na yönelen baskılara göğüs gerelim ve yaşatalım.

YAŞASIN HALKIN YOLU'NUN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİSİ! FAŞİST SALDIRILAR HALKIN YOLU'NU SUSTURAMAZ! KAHROLSUN YURTSEVER DEVRİMCİ BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILAR! GAZETEMİZİN MÜDÜRÜ MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!

Ergani'den bir grup proleter devrimci.

BASKILARDAN YILMAYACAĞIZ HALKIN YOLU'NU HALKIMIZA ULAŞTIRACAĞIZ

27.1.1977 perşembe günü okula gittiğimizde okulumuzu faşistler işgal etmişlerdi. Okulun önünde ve okulun etrafını saran faşistler, devrimci öğrencilerin okula girmelerini engelledi. O gün okulda yapılan aramada bir sınıfta üç tane Halkın Yolu bulundu. Bunun üzerine faşist idare sınıftaki öğrencilerden yazılı olarak ifadelerini istedi. Faşistler yazdıkları ifadede birkaç arkadaşın ismini verdiler. Bu asılsız ifadelere dayanan idare polisi çağırarak bu arkadaşlarımızı polisler 1.ci şubeye götürdüler. Burada polisler arkadaşlarımıza, "Bu gazeteleri kimden alıyorsunuz? Neden satıyorsunuz? Bu komünist gazeteyi bir daha sattırmayacağız. Satarsanız sizleri çok fena yaparız" diyerek arkadaşlarımıza işkence yaptılar.

Bizler Elâzığ Atatürk Lisesi devrimcileri olarak faşist baskı ve terör, sosyal faşist saldırılar karşısında yılmadan gazetemiz Halkın Yolu'nu halkımıza ulaştıracağız. İki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı verdiğimiz mücadeleyi sonuna dek sürdürmeye kararlıyız. Hiç bir güç bizi bu mücadeleden alıkoyamaz.

NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM! DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZDA İLERİ! YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

Elâzığ Atatürk Lisesinden bir grup devrimci.

FAŞİST BASKI VE TERÖR BİZİ YILDIRAMAZ

Biz Gaziantep Devrimci Sanayi İşçileri olarak kurmuş olduğumuz Sİ-DER üzerinde faşist baskı yoğunlaşmıştır.Derneğe gelen işçi arkadaşlara patronlar tarafından ve polisçe baskı yapılmaktadır. Bir hafta önce polis derneğimize baskın yapıp dokuz arkadaşımızı göz altına aldı. Bazı arkadaşlarımız dövüldü. Derneğimizin bazı defterlerine el konuldu. İki gün sonra derneğimiz tekrar basıldı. Arkadaşlarımızın üzeri ve derneğimiz arandı. Okumakta olduğumuz halkımızın kurtuluşu için mücadele eden yayın organı Halkın Yolu Dergisi'nin bazı sayılarına gerekçesiz el kondu. Polisin ve patronların baskıları biz sanayi işçilerini yıldıramayacaktır. Onların baskıları karşısında saflarımız sıklaşmakta, mücadele azmimiz çelikleşmektedir. 13.2.1977 günü satmakta olduğumuz Halkın Yolu Dergisine polis el koydu. Arkadaşlarımıza, "Maonun piçi, sizleri yaşatmayacağız" deyip copladılar. Dergiye gerekçe göstermeden el koyup vermediler. Gücünü iki süper devletten alan faşist diktatörlüğün halkımız üzerindeki baskı ve terörü bizi haklı ve devrimci mücadelemizden alıkoyamaz.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN VE SANAYİ İŞÇİLERİNİN MİLİTAN BİRLİĞİ! SEKİZ SAATLİK İŞGÜNÜ! CAN GÜVENLİĞİ! SENDİKA SİGORTA HAKKI! NE AMERİKA NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Devrimci bir işçi GAZİANTEP

MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!..

Gazetemiz Halkın Yolu'nun çıkışından bu yana faşist diktatörlüğün gazetemize yapmış olduğu baskı ve gazetemizin yazıişleri müdürü Mehmet Çerik'in tutuklanması bizim mücadelemizi engellemek isteyenlerin sevinçlerini kursaklarında bırakacaktır.

Ayrıca gazetemizin dışında olan yurtsever basına yapılan baskılarıda kınıyoruz.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK! İŞKENCEYE SON ZİNDANLAR BOŞALSIN! AMERİKA VE RUSYA'YI KAHREDECEĞİZ! FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ YIKACAĞIZ! YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

Burdur'dan bir grup devrimci.

MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK!

FAŞİSTLER TARİHİN TEKERLEKLERİNİ GERİ DÖNDÜREMEZLER

İlkel komünal toplumdan bu yana, köleci ve feodal toplumlarda, köle sahipleri ve feodal beyleri kendi çıkarları için köle ve serfler üzerine hunharca baskı yapmışlardır. Kapitalist toplumda ise kapitalistlerin yığın halinde insanları demir kapılar arkasına tıkamalar ve alabildiğine halk üzerine zulüm yaparlarsa yapsınlar, devrimci mücadeleyi engelleyemedikleri gibi tarihin tekerleklerini de geri döndüremezler.

Ayrıca Yılmaz Güney'e özgürlük kampanyasına katılıyor, onun halkların kurtuluşu için proleter devrimci olarak ABD ve Rus sosyal emperyalizmine ve bunların işbirlikçileri olan faşistler ile sosyal-faşistlere karşı mücadelesinde başarılar diliyoruz.

HALKIN YOLU YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ MEHMET ÇERİK'E ÖZGÜRLÜK! Gür sesimizle haykırıyoruz: KAHROLSUN ABD ve RUS SOSYAL EMPERYALİZMİ! KAHROLSUN FAŞİSTLER ve SOSYAL FAŞİSTLER! KIRILSIN DEMİR KAPILAR-YIKILSIN ZİNDANLAR! DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ MÜCADELESİNDE İLERİ!

Çermik'in Petekkaya köyünden 13 Devrimci

HALKIN YOLU: *HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALÂATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.*

SİYASİ GELİŞMELER ÜZERİNE

güçlerin farklı hedeflere yönelik çıkar mücadeleleri, emperyalistlerin ve yerli gericiliğin çıkarlarını yeterince kollayamayan, yıpranmış ve fiilen bir keşmekeşin içine girmiş olan MC'nin değişmesi noktasında çakışıyor.

Kim, hangi hesabın peşinde ve muhtemel gelişmeler

Son bir kaç ay içinde,bizzat hükümet içindeki çeşitli kanatların bile katıldığı hükümet değişikliği mücadelesi, farklı yöntemlerle sürdürülüyor. Faşist cinayet şebekeleri, terör, cinayet ve provakasyon - larla kuvvet toplamaya çalışıyor, sıkıyönetim ya da Amerikancı askeri darbe peşinde koşuyorlar.

Ama mevcut durumda Amerikancı faşist darbenin ortamı zayıftır. Çünkü bütün terör ve cinayetlere rağmen halkın mücadelesi gerilemiyor. Mücadele içindeki yığınlar Amerikan emperyalizmine ve Amerikancı faşist kliklere büyük bir öfke duyuyor. Bunun yanısıra hâkim sınıflar içindeki çelişmeler de çok keskinleşmiş durumda ve tüm çabalarına rağmen Amerikan emperyalizminin sarsılan hegemonyasını sağlamlaştıramıyor.

Sosyal emperyalizme teslimiyetçi Amerikancı AP bir yandan sıkıyönetim için fırsat kollarken, bir yandan da ve bugün daha çok, hükümet içindeki çatlaklar derinleşip hükümetin düşmesine meydan vermeden erken seçime gitmenin yollarını arıyor. Ama MC içindeki bölünme öylesine derinleşti ki, MSP'nin de karşı çıkmasıyla MC ile erken seçime gitmek mümkün değil.

Mevcut durumda, değişik yöntemlerle ve farklı amaçlarla MC'nin değişmesi için mücadele eden değişik mihrakların herhangi biri bu, mücadeleyi tam olarak kendi lehine sonuçlandıracak güce sahip değil. Bu durum iki süper devletin işbirlikçisi faşist ve sosyal faşist klikleri, hükümet mücadelesinde reformcu burjuvaziyi yanlarına almaya, geçici bir uzlaşmaya sevkediyor.

Büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının geniş bir kesimi birkaç yıldır tekrarladıkları bu eğilimi, bugün daha da yoğun piyasaya sürmeye başladı. Onlara göre, böylesi bir durumda CHP, kitle hareketlerini düzenin sınırları içinde tutabilecek, devrimci kabarışa set çekebilecek ve bu özellikleriyle de faşist diktatörlüğün teminatı olacak.

Sosyal faşistler Amerikancı faşist kliklerin komplo ve entrikalarını göstererek reformcu burjuvaziyi yanlarına çekmek istiyor.CHP'nin yer aldığı bir hükümeti, kuvvet toplamak ve Sovyet sosyal emperyalizmi nin hegemonya kurma emelleri için bir basamak olarak görüyor ve destekliyorlar.

Reformcu burjuvazi ve reformcu basın "siyaset canisi" olarak karşısına aldığı MHP'nin hükümetten tasfiyeedilmesini, seçimlere selâmetle gidilmesinin ve "demokrasinin esenliğe çıkarılmasının" ön şartı olarak ileri sürüyor. Reformcu burjuvazi12 Martın karanlık bulutlarının ufukta belirdiğini ileri sürerek hem kitleleri etrafında toplamaya çalışıyor, hem de MC içindeki çatlakları derinleştirerek parlamento içinde, "ülkeyi seçimlere selâmetle götürecek" bir"seçim" hükümeti peşinde koşuyor. Reformcu burjuvazi halkın düzene yönelik gelişen muhalefetini parlamento içi değişikliklerle, reformlarla sınırlayabileceğini umuyor. Daha da ötesi son Kurultayla birlikte faşizmle uzlaşma yönü daha da açığa çıkan ve gelişen, bu Kurultayda büyük burjuvazinin ve büyük toprak ağalarının pek hoşuna giden bir "program"da hazırlayan CHP yönetici kesimi, daha iki yıl önce Tandoğan meydanında kitlelerin verdiği kesin red cevabını unutmuşçasına AP ile uzlaşma hesapları içine giriyor. Onlar bir yandan da son Ankara mitingine aldıkları tavırdan açıkçaanlaşıldığı gibi devrimci mücadelenin gelişmesini engelleyebilmek için "Akıllı sol" saydıkları sosyal faşistlerle de kolkola girmekten çekinmiyorlar.

İşte Türkiye üzerinde hegemonya mücadelesinde mevziler kazanmak isteyen iki süper devlet ve onların işbirlikçileri faşist ve sosyal faşist kliklerin MC hükümetinin değişmesi mücadelesini, tam olarak kendi hedefleri doğrultusunda sonuca götürmelerinin güç olduğu şartlarda, gerçekleşmesi en çok istenen hükümet alternatifi AP-CHP koalisyonuolmaktadır.

Seçimlere kadar MC ayakta kalsa da, AP-CHP koalisyonu ya da benzeri bir hükümet kurulsa da faşist diktatörlük sağlamlaşmayacak, daha da zayıflamaya devam edecektir. Buhran derinleşmeye devam edecek, hâkim sınıflar arasındaki çelişmeler daha da keskinleşecektir. İki süper devletten biri hegemonyasını kurma ya da sağlamlaştırma yönünde ilerleyemeyecek, iki süper devletin rekabeti keskinleşmeye devam edecektir.

Vatan satıcılığı ve halka saldırılar sürecek, halk kitlesi lehine hiç bir köklü düzelme olmayacak,sömürü, zulüm yoğunlaşacak, pahalılık kuyruklar ve yokluk artacaktır.Kitlelerin muhalefeti daha da yükselecektir.

Kitleler ne istiyor, devrimci taktik ne olmalıdır

Her geçen gün işçi sınıfının ve çalışan halk kitlelerinin muhalefeti derinleşiyor, yaygınlaşıyor.Günlük yaşama şartlarının düzelmesi isteğinden bağımsızlık, özgürlük ve toprak isteğine kadar çeşitli yollardan halkın öfkesi ve mücadele az mi birikiyor. Büyük fabrikalardan küçük imalâthanelere kadar işçiler içinde, kır proleterleri, yoksul küçük ve orta köylülük içinde,şehir küçük burjuvazisi içinde milli burjuvazinin emperyalizmle ve büyük burjuvazi ile bağları olmayan kesim leri içinde derin bir hoşnutsuzluk kabarıyor. Ne faşistlerin terörü ve sosyal faşistlerin saldırıları, ne de reformistlerin halkın muhalefeti ni düzenin sınırları içine hapsetme çabaları halkın mücadelesinin yükselmesini önleyemiyor, kaynayan devrimci kabarışı söndüremiyor. '73'-den bu yana gelişen sınıf mücadelesiiçinde kitleler daha geniş, daha hızlı siyasi eğitimlerini kazanıyor lar. Düzenin kurum ve aygıtları her gün daha fazla teşhir oluyor.

Ama halk kitleleri kendiliğinden gelişen mücadele içinde büyük oranda MC'ye karşı yöneliyorlar, halkın muhalefeti çoğu kesimde düzenin sınırlarını aşıyor ve genel olarak düzene karşı güçlü bir potansiyel taşıyor. Kitleler bağımsızlık ve özgürlük istiyor. İşte bu düzene karşı yönelen muhalefeti işçi sınıfı ve çalışan halkın iki süper devlete, faşist diktatörlük ve sosyal faşizme karşı yönelen bağımsız eylemine dönüştürülmesi ve güçlendirilmesi proleter devrimcilerininin izlediği yola ve taktiğe bağlıdır.

Devrimci bir kabarışın olduğu ve bir hükümet değişikliğinin köklü bir değişikliğe yol açmadığı, MC'ye karşı olma dışında hiçbir ortak yönleri olmayan çeşitli siyasi güçlerin keskinleşen sınıf mücadelesi şartlarında bugünkü devrimci taktik, yığınların kendiliğinden bilinç düzeyinin ifadesi olan "MC yıkılsın"taktiği olamaz. İçinde yaşadığımız durumda devrimci taktik; halk kitlelerinin günlük hayati sorunlarından , günlük kısmî taleplerinden, faşist teröre karşı öfke ve kininden kalkınarak en küçük çalışmayı bile değerlendirerek, kitle içinde geniş devrimci propaganda ve ajitasyonu geliştirmek, temel şiarları kitlelere mal etmek olmalıdır. Bu mücadelenin ilerlemesi için acil bir şart olan proleter devrimcilerin birliğini gerçekleştirmek, iki süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal-faşizme karşı, bağımsızlık ve demokrasi isteyen tüm güçleri Anti-faşist Yurtsever Cephede birleştirmek olmalıdır. Fabrikalarda,tarlalarda, işçilerin, köylülerin, ezilen Kürt milletinin direnişini yaygınlaştırmak, baş düşmanları kuşatmak,tecrit etmek, güçsüzleştirmek olmalıdır.Bu mücadele süreci içinde faşist diktatörlüğün bir organı olan MC yıkılır ve bu da onun en devrimci tarzda yıkılışı olur.

Kimileri bunları yazmanın elbette kolay olduğunu, bunların şatafatlı boş sözler olduğunu düşünüp macera cıbir yol izliyor, yer yer bireyci teröre başvuruyorlar. Onlar böylece kitleleri seyirci yerine koyuyorlar. Bu yolla kitlelerin bilinci gelişmez, devrimci görevler yerine getirilemez, aksine kitlelerin devrim isteği körlenir ve bundan halkınmuhalefetini bastırmak isteyenler yararlanırlar.

Kimileri de, kitleler üzerinde reformizmin bir ölçüde yaygın ama kof etkisine boyun eğip, reformistlerin tekeline mi bırakacağız diye bugünkü siyasetlerini "MC yıkılsın" taktiği ile sınırlıyorlar. Böylece "MC yıkılsın" taktiğini elbette reformistlerin tekelinden alıyor, ama buyolla "daha iyi" birer reformist olmaktan başka yere varamıyorlar.Bu yolla, halkın özünde düzenin sınırlarını aşan muhalefeti düzenin sınırları içinde "daha ustaca" sınırlandırılmış olur.

Biz devrimci proleteryanın bugün izlemesi gereken bu taktiği, mevcut durumda çok önemli bir değişiklik olmadıkça pratiğe geçirmek için sebatla mücadele edeceğiz. Zamanında yapılan ya da öne alınmış bir seçim dönemi kitleler içinde siyasi hareketliliğin önemli ölçüde artacağı bir dönem olacaktır. Böyle bir dönemi de, bu temel devrimci taktiği uygulamanın bir alanı ve ortamı olarak ele alacağız.

HALKIN YOLU

Clifford'unTürkiye'ye gelişi üzerine

ABD EMPERYALİSTLERİNE ÜLKEMİZDE YER YOK !

ABD emperyalizmi yıllardır dünya halklarını sömüren, kölelik zincirleri altında tutan, dünyanın gerikalmış ülkelerini azgınca talan eden, dünya halklarına ölüm yağdıran güç... Dünya halklarının baş düşmanı ABD emperyalizmi... Ülkemizin de yerüstü, yeraltı kaynaklarını yıllardır yağmalayan, çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkının alınterini, emeğini gaspeden eşkiya...

Ne var ki, ABD emperyalizminin bugün 10 yıl önceki durumunda değil. Gittikçe derinleşen ekonomik çöküş, ABD halkının büyüyen muhalefeti ve en önemlisi dünya halklarının, özellikle Hindi Çini halklarının şanlı mücadelelerinin vurduğu ölümcül darbeler sonucu ABD emperyalizmi geriliyor. Birçok ülkeden kovuldu, birçok ülkede ise hegemonyası sarsıldı. 10 yıldır dünya sahnesinde yeni biremperyalist süper devlet var. Bu güç ABD emperyalizminin pazarlarına göz diken ABD emperyalizmiyle azgın bir hegemonya mücadelesinde pazarlarını korumaya, sarsılan hegemonyasını sağlamlaştırmaya çabalamaktadır. Son günlerde Amerikan emperyalistleri dünyanın dört bir yanına dağılarak, buralara daha fazla zulüm, sömürü ve kölelik ekmeye çalışmaktadırlar. ABD başkanı Carter'in özel temsilcisi Clifford ülkemize bu amaçla geldi. Amerikasız yapamayan çevreler Clifford'u bir kurtarıcı gibi karşıladı. Çağlayangil, "Clifford'un ziyaretinden büyük memnunluk duyduk", Melen, "Türkiye'nin NATO içinde kalması gereklidir". Sancar da "ABD'den vaz geçmedik" diyerek sadakatlerini belirtti.

Görüşmelerde ABD emperyalizminin emelleri açıkça ortayaçıktı: Ülkemiz üzerindeki sömürü ve talanını sürdürmek, Türkiye'nin NATO içinde kalmasını ve yaklaşan bir emperyalist savaşta Türkiye'nin ABD yanında savaşa girmesini sağlamak.

Ama gün geçtikçe güçsüzleşen ABD emperyalizminin Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs üzerinde bu emperyalist emelleri doğrultusunda kısa vadede de olsa önemli adımlar atabilmesi pek mümkün gözükmemektedir. Ve her şeyden önce halkımız ABD emperyalizminin bu oyununu bozacaktır. İşçiler, köylüler, tüm halk ABD'nin sömürücü eşkiya yüzünü iyitanıyor. 6. filoya karşı yiğitçe direnen kitleler, haşhaş ekicileri, tüm ezilenler ABD emperyalizminin ülkemizde istediği gibi at oynatmasına izin vermeyecektir. ABD emperyalistlerine ülkemizde yer yoktur.

Ülkemize gözdiken ve son yıllarda ülkemiz üzerinde hegemonya kurma yolunda adımlar atmakta olan öteki süper devlet Sovyet sosyal emperyalizmi bu gelişmelere karşı hoşnutsuzluğunu belirtirken ülkemizin üzerinde hegemonya kurmak için ne denli açgözlü olduğunu ortaya koymakta, bu uğurda kendisine karşı çıkanlara gözdağı vermektedir.

Çeşitli milliyetlerden halkımızın ABD emperyalizmine karşı verdiği yiğit mücadele şimdi Rus yeni çarlarına karşı da yükselmektedir ve daha da güçlü yükselecektir. Ezilen halk kitleleri ülkemizi ikisüper devletin eline bırakmayacaklardır.

NE NATO NEVARŞOVA, YERİMİZ ÜÇÜNCÜ DÜNYA! NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TURKİYE!

Kıbrıs sorununun çözümlenmesi ve Kıbrıs'ta barış için:

TÜRKİYE KIBRIS'TAKİ BÜTÜN ASKERİ BİRLİKLERİNİ GERİ ÇEKMELİDİR...

Kıbrıs'ta iki toplum arasında görüşmeler yeniden başladı. Uzun yıllar sonra ilk kez birarayagelen Makarios ve Denktaş, ardarda iki görüşme yaptılar ve bundan sonra da görüşmelerin devam edeceği açıklandı. Ancak iki toplum arasındaki barışçı görüşmelerin devamı ve Kıbrıs sorununun çözümü önünde önemli engeller vardır. Kıbrıs iki süper devlet arasında kıyasıya rekabetin sürdüğü Ortadoğu ve Akdeniz bölgesinde stratejik bir öneme sahiptir ve her iki süper devlette Kıbrıs üzerinde denetim kurmayı hedeflemektedirler. Yakın geçmişteki Kıbrıs halklarınıbirbirine düşüren, kan ve acıya boğan Sampson darbesi, Türkiye'nin istilâsı gibi olaylar bu hedefe yönelik, iki süper devletin damgasını taşıyan olaylardır. İki süper devletin Kıbrıs'a yönelik müdahalesi bugün de devam ediyor.

ABD emperyalizmi "arabulucu" pozunda "Kıbrıs'ta adil ve kalıcı bir barış" maskesi altında hegemonyasını sağlamlaştıracak çabalar içindedir. ABD'nin bu çabalarını gören Sovyet sosyal emperyalizmi bir yandan iki yüzlüce Kıbrıs'ın bağımsızlığından söz ederken diğer yandan kendi hegemonyası çıkarlarının gerçekleştireceğini umduğu "Kıbrıs için uluslararası bir konferans" toplanması isteğini ısrarla tekrarlayacaktır. "Uluslararası konferans" aracılığı ile, Kıbrıs'a müdahalesini meşrulaştırmayı, diplomatik manevralarla çeşitli ihtilaflardan yararlanmayı amaçlamaktadır. Kıbrıs sorunu Kıbrıs'ın bir iç meselesidir. İki süper devletin ve "garantör devletlerin" şu veya bu şekilde Kıbrıs sorununa müdahale etmeye hiç hakları yoktur. Kıbrıs'ta yaşayan Türk ve Rum toplumları, hiç bir dış müdahale olmaksızın, kendi sorunlarını barışçı görüşmelerle kendileri çözümleyebilirler. İki süper devletin "arabuluculuğu" na Kıbrıs halkının ihtiyacı yoktur.

İngiltere, Türkiye ve Yunanistan Kıbrıs'ta askerî birlik ve üs bulundurmaktadır. Bu durum Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenliği ile bağdaşamaz. Kıbrıs bütün yabancı üs ve askerlerden arınmalıdır. Kıbrıs bağımsız ve özgür olmalıdır.

Türkiye'nin Kıbrıs'ın bağımsızlık, egemenlik vetoprak bütünlüğünü çiğneyen işgali sürdürmesi, Kıbrıs sorununun çözümlenmesi ve Kıbrıs'ta barışın gerçekleşmesi önünde engeldir. Geçmişte imzalanan bir anlaşma ile, İngiltere, Türkiye ve Yunanistan'a çeşitli bahanelerle Kıbrıs'a müdahalehakkı tanınmakta ve bu ülkeler Kıbrıs'ta"garantör devletler" olarak kabul edilmektedir."Garantörlük" Kıbrıs'ın bağımsızlık ve egemenliği ile çeliştiği gibi, iki süper devletin hegemonyamücadelesinin her geçen gün daha da şiddetlendiği günümüzde, Kıbrıs'a yeni müdahalelere açık kapı bırakmaktadır.

Kıbrıs Rum ve Türk halkı emperyalistlerin özellikle iki süper devletin körüklediği düşmanlıkları gidererek, Kıbrıs'ın bağımsızlık, egemenlik ve toprak bütünlüğünü çiğneyen bugünkü duruma son vermek için birleşmelidir.

İKİ SÜPER DEVLET ELİNİZİ KIBRIS'TAN ÇEKİN!.. KIBRIS BÜTÜN YABANCI ASKERLERDEN ARINMALI, TÜRKİYE KIBRIS'TAKİ BÜTÜN ASKERİ BİRLİKLERİ GERİ ÇEKMELİDİR! YAŞASIN İKİ HALKIN EŞİT OLDUĞU BAĞIMSIZ BLOKSUZ KIBRIS! YAŞASIN TÜRKİYE, YUNANİSTAN VE KIBRIS HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

77 BÜTÇESİ: DAHA FAZLA BAĞIMLILIK DAHA FAZLA ZULÜM VE SÖMÜRÜ

Hâkim sınıfların farklı kesimlerinin farklı çıkarlarla hükümet değişikliği meselesi üzerinde durdukları bu dönemde 1977 yılı bütçesi meclislerden geçti.

1977 yılı bütçesi halka ne getiriyor?

Halkın muhalefetini bastırmak için her yolu deneyen faşist diktatörlük, daha fazla terör uygulayabilmek için kesenin ağzını sonuna kadar açtı. 77 bütçesinde yeni işkence tezgâhlarının kurulması, kitlelere saldıran kolluk kuvvetlerinin teçhizatlandırılması, müessese polisi denilen faşist şebekelerin örgütlendirilmesi için, halkın emeğinden gaspedilmiş milyonlarca lira ayrılmış durumda.

77 bütçesi buhranın hâkim sınıfları nasıl derinden sarstığını açıkça gösteriyor. Hâkim sınıflar ekonomiyi şu andaki çöküş haliyle bile tutabilecek durumda değil. 240 milyon liralık bütçede bu paranın hangi kaynaklardan sağlanacağını söylemiyorlar ama bunun ne anlama geldiği şimdiye kadar aynı durumda neler yaptıklarından ve pratik uygulamalarından net bir şekilde ortaya koymaktadırlar. Bütçenin bütün yükü, karşılığı halkın sırtından ve ülkenin emperyalistlere, özellikle iki süper devlete satılmasından karşılanacaktır. Faşist diktatörlük halkın yarattığı bütün değerleri, ülkemizin yeraltı, yerüstü zenginliklerini büyük burjuvazi ve toprak ağalarına emperyalistlere peşkeş çekmeyi hızlandırmaktadır. Eskiden bu siyasetlerini çeşitli parlak sözlerle süslemeye çalışırlardı. Şimdi ise daha açıkça yapıyorlar. Dar gelirli memurların maaşında 50.- TL (!) artış sağlayacak katsayının 12'ye çıkarılmasında günlerdir gürültü koparırlarken, mevcut maaşlarından daha da düşük sonuç verecek olan katsayının 11 olarak gerçekleşmesine çalışıyorlar. Tütün üreticilerine çok düşük fiyat veriyorlar. Diğer yandan teşvik tedbirlerini, kredileri büyük burjuvazi ve toprak ağalarına daha yoğun ve hızlı bir şekilde ayırıyorlar. Emperyalistlere bütün kapıları ardına kadar açıyorlar.

Demirel Eğleniyor

Bu bütçe çalışan halk yığınlarına ne getirecektir? Şimdiye kadar bütçeler halka ne getirdiyse onu çok daha olumsuzluğuyla getirecektir.

% 30'a varan enflasyon, % 15 işsizlik, dayanılmaz hayat pahalılılığı, kanlı baskı ve zulüm yüksek oranlarda daha da hızlı tırmanacaktır. Halk yığınları görülmedik aşağılanmaya alçalmaya itilecektir.

DİSK YÖNETİCİLERİNİN İŞÇİ SINIFI ÜZERİNDEKİ PAZARLIKLARI

DİSK'in bütün yayınları, gazeteler "eğitim" seminerleri emperyalist Rusya'ya teslimiyet ve boyun eğme ruhunu, işçilerin bilincine yerleştirmeye çalışıyor. Sovyet sosyal emperyalizmine hizmet ediyor. DİSK dergisi, DİSK ajansı, DİSK'in Sesi gazetesi bağırıyor "MC yıkılsın" işçi sınıfının faşist MC hükümetine olan öfkesi, yığınların bu sömürü çarkından kurtulma özlemi ve mücadelesinin üzerine hesaplar, pazarlıklar yapılıyor. İşçi sınıfı üzerinde oy hesapları döndürüyorlar. "İşçiler kimsede olmayan silaha sahiptir, üretim işçi sınıfının elindedir" sözlerinin ardında bu pazarlıkta kazançlı çıkmanın hesabı vardır. Çünkü DİSK içindeki Rus ajanları revizyonistler, işçi mücadelesini mevkilerine, anti-demokratik düşük hükümlerine, yasalara, "yetki"lerine dayanarak engellemeye çalışıyorlar. Onlara bu sözleri söyleyen yığınların mücadelesinin kazançlarının üstüne oturarak Rus emperyalizminin çıkarlarının kollanması, efendilerine hizmettir. Çünkü DİSK yöneticileri sosyalfaşist bir iktidar için güç toplama peşindeler. "MC yıkılsın"ın ardından "Seçimlerde CHP'yi destekleyeceğiz" demeleri reformist CHP'nin seçimleri kazanması durumunda efendilerine daha iyi hizmet edebilecekleriplanı vardır. DİSK'li işçileri pazarlıkta öne sürerek sosyal emperyalistlerin ülkemizdeki hegemonyasının daha da artması onların 5. kol faaliyetlerini daha da hızlandırmaları için zaman kazanmak ve güç toplamak planı vardır. Revizyonistler bu düzenin değişmesini isteyen işçi yığınlarını bir seçim ve hükümet değişikliğiile oyalamaya çalışıyorlar.

Rusemperyalizmine hizmete, işçileri reformcu CHP'nin kuyruğuna takmaya sıra geldiğinde işçilerin elinde "kimsede olmayan üretim silahı" oluyor da DGM'lere karşı işçiler direnişe geçtiğinde sosyal faşistler genel grevibaltalamak için ellerinden geleni yapıyor, yüzlerce işçiyi işten attırıyorlar.

İşçi sınıfı revizyonist ve reformist taktiklere karşı kendi bağımsız sınıf tavrını koruyarak tüm ezilenlere önderlik edebilir. İşçi sınıfı genel grev silahını yoksul köylülükle birleşerek ve tüm ezilenlere önderlik ederek sosyal faşistlere karşı da kullanacaktır.

Faşist çeteler sokak ortasında halka saldırıyorlar

Sokak ortasında, otobüs duraklarında faşist çeteler halka saldırmaya devam ediyor.Ardı arkası kesilmeyen bu cinayetler faşist çeteleri daha da azgınlaştırıyor. Bu kez faşist kurşunlara hedef olan bir ODTÜ öğrencisi, Ahmet Ağaoğlu, İstanbul'un Fatih semtinde yüzlerce kişinin arasından ve halkın gözü önünde kurşunlandı,öldürüldü. Beşbini aşkın kitlenin katıldığı cenaze töreninde faşistler, üsleri haline getirdikleri yurtlarından devrimcilere ateş açtılar, emekli işçi Sabri Keşepli'yi öldürdüler.

Faşist cinayetler karşısında yılgınlığa, karamsarlığa,umutsuzluğa yer yok! Analar babalar,ezilen yığınlar, öldürülen evlâtlarının ardından yas tutmuyor. Halkın bunca zulümle büyüyen öfkesi şimdi yüreğinde taş gibi katılaşmaktadır. Faşist sürülerin işlediği her cinayetten, sıktıkları her kurşundan,milyonlarca halkın soru lacak hesabı vardır.

Faşist saldırılar yoğunlaşır, Ahmet Ağaoğlu gibi CHP'li yurtseverler kurşunlanır ve halkın öfkesi böylesine büyüyor - ken, CHP yönetici kesimi neden susuyor? Halkın mücadelesine zarar veren bu suskunluk onların faşizmle uzlaşan siyasetlerini açığa çıkarıyor.

Bugün halkın kurşunlandığı sokakları özgürlük ve bağımsızlık türküleri çınlatıyor. Halkımız faşist cinayetlerin hiçbirini unutmadı, her faşist cinayette sıktığı binlerce yumruğuyla, halkımız faşist katillerden hesap soracaktır.

Öğrencisiyle, öğretim görevlileriyle,öğrenci velileriyle,

ODTÜ DİRENİYOR

Halk kitleleri ve öğrenci gençlik üzerindeki baskısını yoğunlaştıran faşist MC hükümeti, azılı faşistlerden Hasan Tan'ı, ODTÜ'ye rektör atadı. Böylece ODTÜ'deki devrimci zemini parçalayabileceğini,ODTÜ kitlesinin özgürlük ve bağımsızlık mücadelesini bastırabileceğini hesaplıyordu.

Ama ODTÜ kitlesi bu oyuna baş eğmedi.Öğrencilerin, direnişine Öğrenci Velileri Derneği'de tüm güçüyle katıldılar. Yurtsever öğretim görevlileri bu atamayı protesto ederek istifa ettiler. Şimdi ODTÜ kitlesi faşist diktatörlüğün ODTÜ üzerinde uygulamak istediği bu oyunu bozmak için sımsıkı birleşerek direniyor.

ODTÜ kitlesinin faşist diktatörlüğün oyununu boşa çıkaracaktır. ODTÜ kitlesinin direnişi ayrıca öğrenci -veli-öğretim görevlisi dayanışması ve birleşik mücadelesiyle faşist diktatörlüğün öğrenci gençlik üzerindeki baskısına karşıen güçlü direnişin geliştirebileceğini gösterdi.

Faşist diktatörlük ODTÜ üzerinden ellerini çekmelidir. ODTÜ kitlesinin direnişini destekliyelim.Öğrenci -veli-öğretim görevlisi dayanışmasını tüm öteki öğretim kurumlarına yayalım, geliştirelim.

Son olarak faşist Hasan Tan normal öğrenimin sürdüğü ODTÜ'yü 15 gün kapadı. Jandarmayı okula salarak, öğrencileri zorla okullarından çıkarttı. Tüm öğrenciler öğrenimsürmesini isterken, bu olay öğrenim özgürlüğünün düşmanlarının faşist diktatörlük olduğunu ortaya açıkça koymaktadır.

Oğrenciler, veliler, öğretim görevlileri, ODTÜ'nünaçılması, faşist Hasan Tan'ın ODTÜ'den atılması için mücadele edelim.

MEMUR KİTLESİ "KATSAYI"NIN KÖLESİ DEĞİLDİR

Son günlerde meclisler e büyük gürültülerle "memur maaşları katsayısı oniki mi, onbir mi olsun" diye yoğun tartışmalar oluyor. Milletvekilleri memurlar için büyük (!) fedakârlıklar yapmakta birbirleriyle yarışıyorlar.

Memur maaşlarının katsayısı onbir ya da oniki olursa ne olacak? Olacak olan şudur: Katsayı onbir olursa 200.000'i aşkın memur kitlesinin maaşında bırakalım bir artışın sağlanmasını, bu geniş kitle borçlu hale gelecektir. Katsayı 12 olunca da küçük memur kitlesinin maaşları 39 lira artacak, çok daha geniş bir kitlenin maaşındaki artış ise 100 lirayı geçmeyecek, ama başta 2260 lira artışla milletvekilleri olmak üzere bir avuçbüyük bürokratın maaşı binlerce lira olacaktır. İşte "onbir mi olsun, oniki mi olsun" yaygaralarının ardındaki gerçek budur, yüzbinlerce memurla alay ederek,onları daha fazla yoksulluğa ve açlığa itmek.

Bugün katsayının 12'ye çıkarılmasını isterken, bu sistemin adil olmayan mekanizmasından söz etmeyenler, geniş küçük memur kitlesinin gerçek çıkarını değil, bir avuç büyük bürokratın çıkarını temsil ediyorlar. DİSK'in revizyonist yöneticileri de zor yoluyla gaspettikleri "Politika" gazetesinde 100.000 memur kitlesi CHP ve MSP'den görev bekliyor" diye manşet atarak, memurları pazarlık konusu ederek CHP'ye yaranmaya çalışıyorlar.

Mesele katsayının artışı değildir. Çünkü bu katsayı sistemi varoldukça geniş memur kitlesi sürekli olarak yoksullaşırken, bir avuç büyük bürokrat binlerce lirayı cebe indirmektedir. Mesele memurları yoksulluğa ve açlığa itenbu "katsayı" sisteminin kaldırılması tüm memurlara tümmaddi ve manevi ihtiyaçlarını karşılayacak seviyedemaaş verilmesi, memurlar arasındaki maaş farklarınınazaltılmasıdır.

Ulkeyi iki süper devlete satan faşist diktatörlük, bir yandan derinleşen ekonomik buhranın yükünü memurların sırtına yıkmaya çalışarak, geniş memur kitlesini dayanılmaz yaşama zorlukları içine iterken, bir yandan da haklı mücadelelerini bastırmak için memurları en küçük demokratik haktan yoksun bırakmaktadır. Geniş memur kitlesissiz köleler haline getirilmek istenmek tedir. Bu yüzden bugün memurların en önemli taleplerin den biri de grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının elde edilmesidir.Tüm memurlara grevli,, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı tanınmalıdır. Dahası bu küçük demokratik hakları bile ellerinden alınan memur kitlesi üzerinde yoğun bir faşist terör uygulanmaktadır. Birçok devlet dairesi faşist çetelerin çiftliği haline dönüştürülmüştür. Binlerce memur kıyıma uğramış, ve sömürülmüş durumdadır. Danıştay kararları uygulanmayarak kıyıma uğrayan memurlar tekrar işe alınmamakta - dırlar.

Tüm bu baskılara ragmen geniş memur kitlesi gerçek kurtuluşlarının iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşımücadeleyle kazanılacağını her geçen gün daha da görerek, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi saflarına katılmaktadırlar. Ezilen memur kitlesi, kendilerine zulüm, sömürü ve köleliği reva görenlere ve dernek yönetimlerineyuvalanarak mücadelelerini dizginlemeye çalışanlara karşı hakettikleri cevabı, her gün güçlenen memur mücadelesiyle vermektedirler, vereceklerdir.

"KATSAYI" SİSTEMİ KALDIRILMALIDIR! MEMURLARA GREVLİ, TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA HAKKI! TÜM MEMURLARA CAN GÜVENLİĞİVE IŞ GÜVENCESİ MEMUR KIYIMINA VE SURGÜNLERE SON!

İşbirlikçi hâkim sınıflar halkın gelişen devrimci mücadelesi karşısında paniğe kapılmakta ve halka karşı uyguladıkları şiddeti arttırmaktadır.

İşçilerin, yoksul köylülerin ekonomik ve siyasi haklarına azgınca saldırmaktadır. İşçi sınıfı ve emekçi halkın kurtuluşu uğruna mücadele veren devrimciler işkencehanelerde öldürülmektedir. Hapishanelere doldurulmaktadır.

Aynı işkenceler hapishaneler de de devam etmektedir. Adana cezaevi bunun en somut örneğidir. Falakanın olmadığı ve hücrelerin boş olduğu gün yoktur. Hâkim sınıfların uşağı MİT ajanı müdür Celadet Özel bunların başını çekmektedir. Özel olarak da cezaevine düşen siyasi tutuklulara falaka çekmeden koğuşlara dağıtmamaktadır.

Son olarak Osmaniye cezaevinden sürgün gönderilen siyasi tutuklulardan Nurettin Çivici,Serdar Durukan, Seyfi Talyak,25 ocak 1977 günü başta müdür Celadet Özel olmak üzere tüm işkenceciler saldırmışlardır. Falakaya çektikten sonra coplarla kafalarına vurmuşlar ve tekme tokat döverek hücreye atmışlardır.

Nurettin Çivici bu saldırı sonucu yüzünden yaralanmıştır. Adana cezaevi faşist müdür tarafından bir nazi kampına döndürülmüştür. Her gün hoparlörlerden gerici propaganda yapmaktadır, keyfi olarak mahkûm ve tutuklulara işkence uygulamaktadır.

Tüm demokrat, yurtsever, anti-faşist kişi ve kuruluşları faşist baskılara karşı mücadeleye çağırıyoruz. 25.1.1977.

Adana Bölge Kapalı Cezaevi Siyasi Koğuş Tutukluları 19 İmza

8 MART
DÜNYA KADINLAR GÜNÜ
YAKLAŞIRKEN:

EZİLEN KADINLAR ÜZERİNDEKİ FEODAL ZİNCİRİ KIRALIM

Dünyamızda ezilen ve sömürülen halklar emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve faşizme karşı yeni bir toplum kurmak için savaşıyorlar.

Aynı kölelik zincirlerine bağlı işçi ve köylü kadınlar da erkek işçilerin ve köylülerin yanında sömürücülere karşı yılmadan dövüşmektedir. Ve kadınlar, emekçi kadınlar bu mücadelelere omuz verip bütün halkın kurtuluşu ve emekçi kadınların kurtuluşu için savaşıyorlar.

Hiç şüphe yok ki, kapitalist toplumda kadınların sosyal durumu kölelikten başka bir şey değildir.

Kadın ve erkek emekçiler kapitalizm tarafından ayaklar altında ezilirler ve çiğnenirler. Ama ücretli kölelikte de, kapitalizmin esaretinden başka bir şey yoktur ve olamaz da. Bu sömürü düzeninde kadın emekçiler yalnızca kapitalistlere ve toprak ağalarına kölelik et-

Toplumumuzda da işçi kadınlar fabrikalara dolarak işve - renlerin ucuz işgücü ihtiyacını karşılamaktadırlar. Sanayi ve tarımdaki kapitalistleşme kadınları ev hayatından kopararak onları işçi ordularına kattı

Kadınların katmerli bir baskı ve sömürüyle ezilmelerinde, feodalizm ve ortaçağa ait inanışlar yatmaktadır. Kadınlar üzerindeki bu eşitsizliğin temeli yine sınıfsaldır ve burjuvazi tarafından canlandırılan, yaşatılan bir şeydir. Çünkü sömürü düzeninin devamı için bu ayırım gereklidir.

Toprak sahiplerinin, kapitalistlerin ve tüccarların olmadığı ve emekçi halkın iktidarının bu sömürücüler olmadan yeni bir hayat kurduğu yerde erkek ve kadın gerçek hayatta eşittir.

Düzene karşı, sömürü ve zulme karşı verdiğimiz mücadelede biz kadınlar erkek işçilerle eşit haklar için mücadele etmeliyiz. Ve bu mücadelemiz bütün halkın kurtuluşuyla tam bir zafer kazanacaktır.

Kadının, sosyal hayatta toplumumuzdaki geriliği nereden mekle kalmazlar, aynı zamanda kadınlar ev köleleridirler.

gelmektedir? Gün ışırken fabrikalara doluşan kadınlar fabrikadaki bu sömürü çarkından çıkıp evdeki başka türlü bir çarkta ezilirler. Ev işi kadını mutfağa ve çocuk bakımına zincirlemiştir. Bütün ev işi kadınların üzerindedir.

Biz işçi ve emekçi kadınların ana görevi kadınlar için sadece biçimde eşitlik için değil, ekonomik eşitlik için, sosyal eşitlik için savaşmaktır. Eşit işe eşit ücret hakkımızı ve bizi toplumda ev eşyası veya süs eşyası veya ev kölesi gören gerici anlayışı yıkmak için sosyal haklarımızı elde etmek için mücadele etmeliyiz.

Bu mücadelemizde erkek işçiler, emekçiler bizi desteklemeli, bize yardımcı olmalıdırlar. Çünkü kadınlar üzerindeki baskı ve tahakkümün özü sömürücü sınıfların baskısından gelir.

Kadınlar büyük bir fedakârlık ruhuna sahiptirler. Bu fedakârlık ruhunu, onları eğitmek ve devrim mücadelesine katmak devrimci proleteryanın görevidir. Kurtuluş savaşında cephelerde savaşan, mermi taşıyan, kadınlar Berec'in, Kısmet Fermuar'ın 15-16 haziran mücadelesinin yiğit işçi kadınları, işkencehanelerde zindanlarda zulüm gören ama boyun eğmeyen, devrimci işçi ve genç kadın kardeşlerimiz kadının mücadelemiz içindeki yerinin ne kadar önemli olduğunu bizlere anlatıyor.

Ülkemizde de çeşitli burjuva kadın haklarını koruma dernekleri kurulmuştur. Bu örgütler kadınların demokratik hak ve özgürlüklerinin önündeki en gel olarak erkekleri hedef almış ve kadınları erkeklere karşı açılan mücadele bayrakları (!) altında toplanmaya çağırmıştır. Bu anlaşılacağı gibi, ezilen ve sömürülenlerin ezenlere karşı mücadelesini yozlaştırmak için burjuvazinin keşfettiği yöntemlerden yalnızca bir tanesidir.

Günümüzde tüm yurtsever demokrat kadın kitleleri bağımsızlık ve özgürlüğümüzün önündeki en büyük engel olan, iki süper devlete ve ülkemizdeki onların uşakları faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı demokratik kadın örgütlerini kurmalıdır. Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi içinde özgül sorunlarından doğan acil talepleri gerçekleştirmek için mücadeleye atılmalıdır.

Kadın haklarına sahip çıkar gözükerek Rus emperyalizminin, ülkemiz üzerindeki soygun emellerine hizmet eden İKD gibi kadın örgütleri ile mücadele etmeli. Bu örgütün Rus emperyalizminin azgın emellerinin bo razanı olduğunu her yerde anlatmalıyız.

Bugün iki süper devlete ve yerli işbirlikçilerine karşı en geniş birleşik cephe olan yurtsever anti-faşist cephe erkek-kadın tüm halk sınıfları nın proleteryanın devrimci önderliğinde oluşturacağı devrim cephesidir. Ve işbirlikçilerine karşı devrimci birliğidir. Bu mücadelede yurtsever devrimci kadınlara büyük görevler düşmektedir. Çünkü, "Kadınların katılmadığı milli ve sosyal kurtuluş mücadelesi başarıya ulaşamaz."

Filistin halkının safında şehit düşen devrimcileri anıyoruz

21 şubat 1973, dokuz devrimci yoldaşın Filistin halkının sa flarında şehit düştüğü gündür.

Anıları her geçen yıl Türkiye ve Filistin halklarının yüreğinde büyümekte, Nahralbarad ve Baddavi savaşlarının olumlu ve olumsuz dersleri halklarımızın kurtuluş yoluna ışık tutmaktadır.

Filistin devriminin şahdamarının, örgütlü ve silahlı Filistin halkının toplandığı göçmen kamplarında attığını bilen siyonist çete, 1973 yılının 20 şubatını 21 şubata bağlayan gece Kuzey Lübnan'daki Nahralbarad ve Baddavi göçmen kamplarına saldırdı. İsrail casusluk örgütü MOSAD, Lübnanlı faşist işbirlikçilerinin ve İsveç casusluk örgütü İB'nin yardımıyla, kamplardaki en önemli hedefleri önceden tesbit etmişti.

Siyonist saldırganlar 21 şubat günü, sabaha karşı bir yandan Baddavî'ye havadan asker indirirken, bir yandan da Nahralbarad kampını deniz den havan ve uçaksavar ateşine tuttular. Baddavi'de hedef El Fetih'in gizli ikmal merkeziydi. İlk anda açılan ateşle binadaki 5 fedaiden dördüöldürüldü. Baddavi şehitleri arasında bugün bile adı öğrenilemeyen bir Türkiyeli devrimci vardı. Sağ kalan onyedi yaşında genç bir Filistinli, yaralanmasına rağmen pencereden pencereye koşarak, binayı saran siyonist komandolara karşı çarpışmaya devam etti. Kamp seferber olmuştu. Kadınlı erkekli milislerin yoğun ateşi karşısında tutunamayan siyonist komandolar, ölülerini apar topar helikoptere yükleyerek kaçtılar.

Nahralbarad'a siyonist saldırı aynı anda yoğun topçu ve uçaksavar ateşiyle başladı. Yoldaşların bulunduğu yerin, göçmen kampının geri kalan kısmıyla bağlantısı kesilmişti.

Saldırı başladığında Bora Gözen ve Ali Kiraz yoldaşlar nöbetteydi. Diğer Türkiyeli devrimciler bir barakada, Filistinli bazı arkadaşlar ise bir diğer barakada uyumaktaydılar. Göçmen kampıyla bağlantısı kesilen Bora Gözen ve Ali Kiraz yoldaşlar ile Filistinli fedailer yiğitçe direndiler. Fedailerin yaktığı mermilerin kovanları sonradan toplandığında üç gaz tenekesini dolduruyordu. Deniz tarafından gelen siyonist komandolar ağır kayıplar vererek Filistinli arkadaşları teker teker şehit ettiler. Nizamiye kapısında mevzilenen Bora ve Ali yoldaşlar da sonuna kadar çarpıştılar. Ali Kiraz vurularak şehit düştü. Bora Gözen ise son kurşunun yaktık tan sonra göğüs göğüse çarpıştı ve süngülenerek öldürüldü.

Siyonist çeteciler bölgeyi denetim altına aldıktan sonra dokuz yoldaşın bulunduğu barakaya girdiler ve otomatik silahlarla taradıktan sonra barakayı ateşe verdiler. Yücel Özbek, Ahmet Özdemir, Şükrü Gürol İlban, Cafer Topçu ve Kerim Öztürk yoldaşlar oracıkta şehit düştüler.

Kurtulmayı başaran Faik Bulut'u bir süre sonra ele geçiren siyonist komandolar onu bir helikoptere bindirerek beraberlerinde götürdüler ve daha sonra 7 yıl ağır hapse mahkûm ettiler. Siyonist saldırganların tüm uluslararası hukuk kurallarını çiğneyen bu davranışı dünyanın her köşesinden bir çok demokratik örgüt tarafından kınandı.

Filistin halkı siyonist katillerin bu alçakça cinayetini karşılıksız bırakmadı. Filistin halkının yiğit savaşçıları işgal altındaki Filistin topraklarına misilleme yaparak çeşitli düşman hedeflerini vurdular. Baddavi ve Nahralbarad çarpışmalarının şehitleri, Baddavi şehitliğine gömüldü. Mezarları özenle yapıldı ve hiç çiçeksiz kalmadı.

KORAY DOĞAN YOLDAŞ, ALÇAKGÖNÜLLÜLÜĞÜN TÜM DEVRİMCİLERE ÖRNEK OLUYOR

10 Mart 1972'de faşistler Koray'ı katlettiler. O, bir sıra neferi gibi mücadele etti ve proleteryanın davası için can verdi. Yakın bir devrimin hayalleriyle devrimci harekete katılmış bazıları gibi 12 Mart öncesi mücadelesinde yaptıkları için kendisine paye çıkarmadı. Ve zor şartlarda da teslimiyetçiliğe ve yılgınlığa kapılmadı. Her türlü gösterişten uzak, bütün titizliği ve ciddiyetiyle sessizce, ama inançla faşist terör şartlarında çalıştı.

10 Mart sabahı gittiği evde polis karakol kurmuştu. Kapıyı açıp faşistler namluları dayattıklarında, ellerini kaldırıp teslim olmadı, mücadele etti ve kurtuldu. Kaçarken sokak ortasında arkasından ateş edip katlettiler. Koray yoldaş, ölürken bize devrimci tevazuun, kararlılığın örneğini bıraktı. Devrimci saflarda kendini beğenmişliğin, kibirliliğin, küçük başarılardan gösterişe kapılmanın hâlâ süregeldiği bugün, Koray yoldaş bize örnek olmalıdır. Biz ondan öğrendiğimiz bu niteliklerine sımsıkı sarılarak büyük zafere kararlı adımlarla yürüyoruz, yürüyeceğiz.

HALKIN YOLU, HALKIN BİRLİĞİ'NİN İSTANBUL MİTİNGİ ÜZERİNE ORTAK AÇIKLAMASI:

HATALARIMIZI CESARETLE KABUL ETMEK HALKA KARŞI SORUMLULUĞUMUZUN GEREĞİDİR

Halkın Kurtuluşu 43. sayısında "İstanbul Mitingi Üzerine" başlıklı bir yazı yazdı. Bu yazı, "Faşizmi, İşkenceleri Siyasi Cinayetleri Protesto" kampanyasının bir parçası olan İstanbul mitingiyle ilgili eleştirilere cevap vermektedir.

Halkın Kurtuluşu, bu miting de TEP ile olan ittifakının devrimci bir uzlaşma olduğunu savunarak "her uzlaşmanın bir bedeli vardır" demektedir. TEP bu uzlaşmada hiçbir bedel ödemedi, hiçbir taviz vermedi.Çünkü Halkın Kurtuluşu onun platformunu kabul etti. Halkın Kurtuluşu'nun verdiği tavizin bedeli nedir? Proleterya ve halkımızın davasına ne kazandırdı? Halkın Kurtuluşu'nun göstermek istediği gibi orta yolcuları halkımızın baş düşmanla rına karşı mücadelede saflarımıza kazandı mı?

Halkın Kurtuluşu uzlaşmanın bedelini, faşizm ve sosyal faşizmin dışında bütün güçleri birleştirmenin "zorunlu sonuçları" olarak göstermekte, "ara akımları kazanmanın ve özellik le onları sosyal faşistlerin etkisinden kurtarmanın bir yolu da budur" demektedir.

Bu hangi yoldur? Biz birleşebileceğimiz bütün güçlerle birleşmeyi başarmalıyız ve bunun için tavizler veririz. Ama hangi temelde? Baş düşmana karşı ve baş düşmanı tecrit etmek için birleşir ve bu yolda tavizler veririz. Baş düşmanla uzlaşmayalım, fakat birleşilebilecek bütün güçlerle, onları doğru düşünceler etrafında eritmek için ve baş düşmana karşı mücadelede başarıya ulaşmak için uzlaşmaktan korkmayalım. Ama kazanmamız gereken güçlerle, baş düşmanla uzlaşma temelinde birleşmek devrimci değil gerici bir uzlaşmadır. Baş düşmana karşı mücadeleyi güçlendirmez, tam aksine zayıflatır.

Halkın Kurtuluşu'nun "bu da bir yoldur" dediği, baş düşmanla uzlaşma siyaseti temelinde bir birleşmedir. Şüphesiz bu yolla, bütün orta yolcularla da birleşilebilir. Ama bu birleşme baş düşmana karşı ve baş düşmanı tecrit etmeye değil, güçlenmesine, devrimci mücadelenin ve halkın mücadelesinin, zayıflamasına hizmet eder.Böyle bir birleşmeyle ara unsurlar proleter devrimci saflara kazanılmaz, saflar revizyonizme kayar. Halkın Kurtuluşu'nun TEP ile uzlaşmasının bedeli de budur.

Biz Halkın Kurtuluşu'nu eleştirirken kampanyanın olumlu yönlerini gözardı etmiyoruz.Bizim eleştirilerimiz kampanyanın doğru bir yönde geliştirilmesi ve proleter devrimci hareketin güçlendirilmesine hizmet etmesine yönelikti. Kampanya boyunca ve İstanbul mitingindeki revizyonizmle uzlaşma bir tesadüf değil, siyasi çizginin bir yansımasıdır. Biz Halkın Kurtuluşu'nun bu olaydan dersler çıkararak hatalarına köklü bir tarzda eğilmelerini istiyor ve bekliyorduk.Ama Halkın Kurtuluşu bu yolda devam edeceğini söylüyor. Eğer gerçekten bu ittifaklar siyasetini uygulamaya devam ederse, revizyonizmle uzlaşma eğilimini altedemez, daha da derinleştirir.

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun"mitingin tertiplenmesine ve hazırlanmasına katkıda bulunmaları için çok özel çaba" gösterdiğini ama "bazı organize bozukluklar ve ilişki kesikliği" nedeniyle çabaların sonuç vermediğini yazıyor. Revizyonistlerle bu kadar çabuk ilişki kurulabiliyor, organizeler bu kadar çabuk işliyor da, proleter devrimciler mi birbirini bulamıyor? Gerçekte ise şöyle oldu: Mitingden bir süre önce her üç gazete bu mitingi ortak düzenlemeyi konuştular. Ve ardından tesbit edilen görüşmeye Halkın Kurtuluşu gelmedi.En son "ilişki kurulduğunda" ise, Halkın Kurtuluşu TEP ile revizyonizmle uzlaşma temelinde ittifak yapmıştı. Halkın Birliği ve Halkın Yolu, temel sloganların atılmasından taviz veren bu ittifakın revizyonizmle uzlaşma olduğunu, kendilerinin böyle bir ittifaka katılmayacaklarını, miting alanında, tesbit edilen sloganlara bağlı kalmayacaklarını, taviz verilen "Kahrolsun Faşizm Sosyal Faşizm" "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye" vb. sloganlarını haykıracaklarını, bu temelde mitinge bütün güçlerini seferber edeceklerini söylediler.

Halkın Kurtuluşu'nun yoldaşça eleştirilerimize karşı açık davranmayıp hatasını örtmeye çalışmasının ne kadar yanlış bir tutum olduğu açıktır.

Halkın Kurtuluşu'nun siyasi hatalarının yanında, onun kadar önemli olan ve ondan kaynaklanan diğer bir yönü de, eleştirileri ele alış tarzı ve yaklaşımıdır. Halkın Kurtuluşu eleştirilere öğrenmek için yaklaşmamıştır. Bunun içindir ki, eleştirileri "suçlama" diye nitelendirmiştir.

Biz Halkın Kurtuluşu'nu niçin eleştiriyoruz? Halkın Kurtuluşu'nun hataları kendi özel meselesi değildir, bütün proleter devrimcilerin meselesidir. Bizim meselemizdir. Hepimizin yaptığı hatalar, proleteryanın ve halkın davasına zarar verir. Bu hatalara karşı mücadele, bütün proleter devrimcilerin sorumluluğudur. Kim ki baş kasının hatalarını üste çıkmak, rekabet etmek, böbürlenmek ve kendi hatalarını gizlemek için kullanıyorsa, o kendi "tekke" çıkarlarını işçi sınıfı ve halkın çıkarlarının, üstüne koyuyor demektir. O,proleteryanın sorumluluğunu değil, daha çok kendi "tekke" çıkarlarının sorumluluğunu duyuyor demektir.

Şimdi Halkın Kurtuluşu, bugünkü mücadele temelinin faşizme, sosyal faşizme ve iki süper devlete karşı mücadele olduğunu söylemektedir. Bu gelişmeyi yürekten selâmlamak isterdik. Ama bu değişikliğin öz de değil, lafızlarda olduğu görülmektedir. İstanbul mitingi ve eleştiriler karşısındaki tavır bunun bir göstergesidir. Doğru yönde gelişme, siyasi çizginin yüzeysel değil, köklü bir özeleştirisi temelinde yükselmeli ve pratiğe uygulanmalıdır.

Arkadaşlar, hatalarınızın üzerine cesaretle yürüyün.Bundan atılan bir geri adım, proleteryanın davasından geri atılan bir adımdır.

Bugün ittifaklar, uzlaşmalar meselesinde anlayış birliği yoktur. Bu durum, her eylem, miting vb.de sorun olmakta, faşizme ve sosyal faşizme karşı birliği zayıflatmaktadır.

O halde Halkın Yolu, Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu,Halkın Sesi biraraya gelerek ittifaklar, uzlaşmalar meselesinde de ortak bir anlayışa ve ilke birliğine varmaya çalışalım.Bu güne kadar çeşitli mitinglerde ki doğru ve hatalı deneyleri ortaya koyalım, dersler çıkaralım.

HALKIN KURTULUŞU ELEŞTİRİLERE ÖĞRENMEK İÇİN YAKLAŞMIYOR

Halkın Kurtuluşu siyasetini savunan Yurtsever Devrimci Gençlerin yayınladığı bildiri. hangi amaca hizmet ediyor.'Halkın Kurtuluşu'nun siyasetini savunan devrimci gençliğe, eleştiriler karşısında hiç düşünmeden bunları yazdırtan,tabanda devrimci kadroların birbirlerinden öğrenmelerini ve dayanışmalarını değil de varolanı da yıkmaya yönelen, aralarında suni düşmanlık duvarları örenler, "tekke" çıkarlarından başka ne için bunu yapıyorlar? İşte, tekkeci gerici cereyan, kendi tekke çıkarlarını proleteryanın, devrimin ve proleter devrimci hareketin genel çıkarlarının üstüne böyle koyuyor.

Bugün Halkın Kurtuluşu bir dönem öncesinin özeleştiri ruhuna, enginleri aşma ruhuna sahip değildir. O, devrimci özeleştiri konusunda olumsuz örnek olan Aydınlığı göstererek kendisinin hep açıkça özeleştiri yaptığını söylüyor. Hayır tekkeci gerici cereyan hâkim olalıberi, Halkın Kurtuluşu hatalarına cesaretle yaklaşamıyor, bunun içinde başkalarından öğrenmekten de korkuyor. Bu yüzden hataların köküne inmeden yapılan özeleştiriler yüzeysel kalmakta, köklü değişiklikler getirmemektedir.Halkın Kurtuluşu'nun son dönemdeki özeleştirileri, mücadeleyi aydınlatan bir silah olmuyor, olamıyor. Arkadaşlar ancak kavradığımız şeylerin özeleştirisini yapabiliriz diyebilirler. İşte asıl bu nokta önemlidir. Neden en temel gerçekleri bile göremez oldunuz? Neden başkalarından öğrenmekten ve başkalarının size öğretmesinden korkuyorsunuz? Size yönelen olumlu, ya da olumsuz eleştirilere öğrenmek için yaklaşabiliyor musunuz?

Biz Halkın Kurtuluşu'ndan arkadaşları hatalarını aşmaları için eleştirdik,birleşebilmek için eleştirdik. Halkın Kurtuluşu'nun eleştirisi neyi amaçlıyor?

Neden hâlâ İstanbul mitingindeki hatalarınızda diretiyorsunuz? Hatalarınızı açıkça ortaya koymak size ne kaybettirecek? Biz biliyoruz ki,Halkın Kurtuluşu'nu savunan bir çok arkadaş bu meseledeki hataları görmektedir. Neden iç sınıf mücadelenizi bastırıyorsunuz? Hatalarınızın üzerine eskisi gibi cesaretle gidin, kibirliliği bırakın, herkesten ve her şeyden öğrenin.

Hangi siyasetten olursa olsun bütün proleter devrimciler yüzde doksanbeşle birleşme ruhuyla mücadele edelim,birbirimizden öğrenelim. Her şeyi en iyi kendi bilen küçük burjuva aydın sorumsuzluğuna düşmeyelim, bu eğilimlerle savaşalım.

Tekkecilikle mücadele ederken, tekkecilikten özenle kaçınalım. Proleteryanın halkımızın devrim ve proleter devrimci hareketin genel çıkarlarını her şeyin üstünde tutalım.

"Gruplara karşı değil, devrime karşı, yani inşa etmek uğruna savaştığımız proleteryanın birleşik siyasi hareketine karşı sorumluyuz" temel şiarımız olsun.

HALKIN KURTULUŞU SİYASETİNİ SAVUNAN YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLER'İN YAYINLADIĞI BİLDİRİDEN:

"Militan Gençlik, anti-faşist halk cephesi, proleterya partisi, devrim gibi perspektiflere sahip değildir."

"Militan Gençlik siyasetinin miting çalışmalarına katılması için büyük çaba sarfedilmiş, fakat Militan Gençlik oportünist tavırlarından vazgeçmemiştir."

"Biz Militan Gençliği tercih edilecek bir güç olarak gör müyoruz. Militan Gençlik'in oportünist tavırlarından vazgeçmesini istiyoruz."

Militan Gençlik gibi meseleyi tercih meselesi olarak görmek, en geniş birliği gerçekleştirecek, halkın mücadelesini yükseltecek, gerekli proleter esneklik gösterilmiştir. (....) Tutarlı yurtsever sloganları içeren pankartlar taşınmış, konuşmalar yapılmıştır. Militan Gençlik ve Halkın Sesi ise devamlı "Ne Amerika Ne Rusya" diyerek eylemin hedefini saptırma ya çalışmış ve disiplini bozmaya yeltenmiştir. Bu tavır devrimcilik iyiniyetini istismardan başka bir şey değildir. Çünkü devrimcilerin kendilerine zorla disiplin uygulamayacağını biliyorlardı."

"Bütün bunlar gösteriyor ki; Militan Gençlik ve Halkın Sesi'nin ilkelerini, sloganlarını sopalar tayin etmektedir. Sopaların, zorun olabileceği yerlerde "ilkeler,tutarlı yurtsever sloganlar" kaybolmakta, proleter devrimcilerin kanadı altında ise ilke, uzlaşmazlık şampiyonluğu yapılmaktadır."

"PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ YOLUNDA OPORTÜNİST ENGELLERİ AŞALIM!.."

TOPRAK VE ÖZGÜRLÜK MÜC

YOKSUL KÖYLÜLERİN TOPRAK ve ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Alınteriyle toprağı sulayan, emeğiyle tohuma can veren milyonlarca yoksul köylü büyük toprak ağalarının sömürü ve zulmü altında inlemektedir. Gündoğumundan günbatımına kadar çalışıp ürettikleri ürünü, zalim ağalar ellerinden almaktadır. Yoksul köylüler her gün daha fazla açlığa ve yoksulluğa itilmektedirler. Çok az toprağı olanlar bile yaşayabilmek icin büyük toprak ağalarının kölelik zincirleri altına girmekte, bu küçük topraklarını bile hızla kaybetmektedirler. Ağalara karşı seslerini yükselttiklerinde ağaların silahlı beslemelerii ve jandarma üzerlerine saldırmaktadır.

Yoksul köylüler artık zulüm ve köleliğe hayır diyor, mücadeleye atılıyorlar. Yoksul köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesi yıllardır sürmektedir 60 yıllarında yoksul köylüler ağaları gaspettikleri hazine topraklarından atarak, bu toprakları kendileri ektiler, biçtiler. Bugün de, yoksul köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesi, ülkenin dört bir yanında boy atıp gelişiyor, Kürt köylüleri aynı zamanda üzerlerindeki milli boyunduruğa karşı da mücadele ediyorlar. Yoksul köylüler, sömürü ve kölelikten sahte "toprak reform"larına aldanarak değil, ancak mücadele ederlerse kurtulabileceklerini, biliyorlar.

Yoksul köylülerin mücadelesi, ancak, ağa ve büyük mülk ve hazine topraklarına el konulması, bu toprakların bizzat yoksulköylülerin kararıyla ve denetlenmesiyle, topraksız köylüler arasında dağıtılmasıyla, elde edilebilir. Toprak ve hürriyet mücadelesi ülkemizi yağmalayan emperyalistlerin ülkemizden kovulması, tüm halkı azgınca sömüren büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün yıkılması ile zafere ulaşacaktır. Bu zafere ulaşmanın tek yolu, her türlü sömürü ve zulme karşı mücadele eden ve yeni bir dünya yaratmak durumunda olan işçi sınıfı önderliğinde ve işçi-köylü ittifakı temelinde yükselecek olan Demokratik Halk Devrimi uğrunda fedakârca mücadele etmektir.

Öyleyse,

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İTTİFAKI! YIKILSIN AĞALIK TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

KÜÇÜK ve ORTA KÖYLÜLER DÜŞMANLARINI ve DOSTLARINI TANIYORLAR

Köylüler ellerindeki birkaç parça toprağı çoluk çocuğuyla işleyebilmek ve geçimini sağlamak için yıl boyunca didiniyor her yılda daha fazla yoksullaşıyor, boğazlarına kadar borca batıyorlar. Yalnızca toprak karın doyurmuyor, çoğu zaman verimsiz bir toprak parçasından ekmek parası çıkarmak için üretici köylüye gübre gerekir, tohum ve tarım aleti gerekir,

kir. Şimdi ağaların çoğu topraklarını traktörle işliyor· gübre, tohumluk, üretim aracı bulamayan köylü ne yapsın? Ya ağanın toprağında ırgat olur, ya da kredi almak için banka kapılarını aşındırır. Bankalar toprak ağalarına kredi açıyor ama küçük ve orta köylüler banka kredisi alamazlar, alanlar bile banka borçları ve faiz altında ezilir, ipotekten kurtulamaz ya topraklarını kaybederler ya da küçük ve orta köylü daha çok tefeci ve tüccarların eline düşer.

Ürünlere biçilen fiyat, taban fiyatı büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarını daha fazla zenginleştirirken, küçük ve orta köylüler taban fiyatlarının çok düşük olması nedeniyle, biçilen fiyat ailesinin, çocuklarının geçimine yetmediği gibi elindeki ürünleri yok pahasına tekellere, tüccara tefeciye kaptırdığı için gittikçe yoksullaşıyor. Köylünün durumu her yıl gittikçe daha da kötüye gidiyor.

Küçük ve orta köylülere kredi, gübre, tohumluk sağlamak için kurulan koöperatifler zengin köylülerin elindedir. Koöperatiflerde onların sözü geçer, onların çıkarları kollanır.

Ve köylü her sene ekinlerini kaldırdıktan, ürünlerini yok pahasına kaptırdıktan sonra kara toprak mavi dam altında sırtına binen daha da çok borçlarla karşı karşıya kalır.

Pamukta, tütünde, fındıkta bu sömürü ve baskıya karşı başlar doğrulmakta, yumruklar sıkılmaktadır. Hiçbir zulüm ve sömürü hesapsız kalmaz, kalamaz Küçük ve orta köylüler düşmanlarının emperyalistler, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağaları olduğunu, dostlarının da işçi sınıfı ve yoksul köylüler olduğunu görmekte, dostları ile omuz omuza mücadeleye atılmaktadırlar.

BANKA, TEFECİ VE TÜCCAR BORÇLARI İPTAL EDİLMELİDİR! TABAN FİYATLARINI KÖYLÜLER TESBİT ETMELİDİR! İPOTEK, FAİZ, BEYANNAME KALDIRILMALIDIR!

TARIM PROLETERLERİ KIRIN DEVRİM KIVILCIMLARIDIR

İşgüçlerini yok pahasına büyük toprak sahibi kapitalistlere satan milyonlarca tarım işçisinin uyanışı bir fidan gibi boy veriyor, gelişiyor. Tarım işçilerinin devrimci sesi Çukurova'da, Ege'de, Karadeniz'de her yerde yankılanıyor.

Tarım işçileri her türlü ekonomik ve demokratik haktan iş güvencesi ve can güvenliğinden yoksundurlar. Günde 12-15 saat toprak sahiplerine kölece çalışırlar. çoğu zaman ne kadar ücret alacaklarını bile bilmezler. 6-7 yaşlarında çocuklar bu sömürü çarkının dişlileri arasında ezilirler. Tarım işçilerinin ne sigorta, ne sendika, ne de grev hakları vardır. Onlar ücretli köleliğin en azgın biçimini yaşamaktadırlar.

Hangi yürek bu zulme, bu sömürüye dayanibilir ki? Tarım işçileri de köleliğe son diyerek ayağa kalkıyor, mücadeleye atılıyorlar.

Onların kölelik zincirlerinden başka kaybedecek hiç bir şeyleri yoktur. Tarım proleterleri şehir proleterleriyle birlikte çeşitli milliyetlerden ülkemiz halkını emperyalizmin köleliğinden, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının zulmünden kurtaracak olan, bu uğurda tüm ezilen halkın mücadelesine öncülük edecek biricik güçtür. Bu mücadele iledir ki, emperyalistler, ülkeden kovulacak, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğü yıkılarak yerine halkın devrimci demokratik diktatörlüğü kurulacaktır. Bu mücadelede iledir ki, toprak ağlarının topraklarına, tüm hazine ve büyük mülk topraklarına el konulacak, bu toprakların belli bir kısmı yoksul köylülere dağıtılacak, bir kısmı kollektif olarak işlenecektir. Angarya, ortakçılık ve kiracılığa son verilecek, banka, tefeci borçları iptal edilecektir ve böyle bir mücadele iledir ki, sömürünün ve baskının olmadığı bir dünya kurulabilecektir.

Bunun için tarım proleterleri şehir proleterleri ile sımsıkı birleşmeli, tüm öteki halk sınıf ve tabakalarına devrimci mücadelede öncülük etmelidirler. Özellikle tarım proleterleri kır kesiminin devrim kıvılcımlarıdırlar. Tarım proleterleri milyonlarca yoksul köylüyle birleşerek, örgütlenerek toprak ve özgürlük mücadelesinin bayrağını taşıyacak, küçük ve orta köylüleri bu bayrak altında toplayacaktır.

Tarım proleterleri bu bayrağı gün geçtikçe daha da güçlü olarak yükseltmektedir. Bugün bu mücadele ülkemizi yağmalayan iki süper devlete ve uşakları halk düşmanı faşistler ve sosyal faşistlere karşıdır.

TARIM İŞ KANUNU ÇIKARTILMALIDIR! TARIM İŞÇİLERİNE, SİGORTA, SENDİKA, GREV HAKKI! TARIM İŞÇİLERİNE CAN GÜVENLİĞİ VE İŞ GÜVENCESİ! KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM! YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI! NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

YALNIZ DEĞİLİZ

. . . .

Ben dört duvar arasında değilim
Pirinçte, pamukta ve tütündeyim,
Karacadağ, Çukurova ve Cibalide.
Zehirli köy yılanları
Ve sıtmasıyla
Gün yirmidört saat insan avında
Karacadağ'da çeltikler.
Bir kız çocuğunun göz yaşı gibi
Ayak bileğinde bir dizi boncuk,
Sol omuzunda nazarlık,
Dağ başında unutulmuş, üşümüş,
Minicik bir aşiret kızının,
Damla-damla berrak olur pirinci
Kamyonlarla, katır kervanlarıyla
Beyler sofrasına gider...

Çukurovam,
Kundağımız, kefen bezimiz,
Kanı esmer, yüzü ak.
Sıcağında sabır taşları çatlar.
Çatlamaz ırgadın yüreği,
Dilerse buluttan ak,
Köpükten yumuşak verir pamuğu
Külhan, kavgacıdır delikanlısı,
Ünlü mahpusânelerinde Anadolumur
En çok Çukurovalılar mahpustur.
Dostuna yarasını gösterir gibi,
Bir salkım söğüde su verir gibi,
Öyle içten,
Öyle derin,
Türkü söylemek, küfretmek,
Çukurova yiğidine mahsustur...

Tütünü bilir misin?
"Kız saçı" demiş kirveler.
Su içmez her damardan,
Yerini kolay beğenmez,
Üşür
Naz eder,
Darılır,
İki yaprak arasında kıyılmış,
Bir parçası var kalbimin
İncecik, ak kâğıtlara sarılır,
Dar vakit yanar da verir kendini,
Dostun susan dudağına...

Sokaklardan,
Kıyılardan,
Gök mavisinden,
Ekmeğinden,
Canevinden ayrı düşmeye
Yani bütün hasretlerin kahrına
Ve zehrine çaresiz kalmaların,
İlk nefesi Hızır gibi yetişir
Cibali'de sarılan cıgaranın...

Tütün işçileri yoksul,
Tütün işçileri yorgun,
Ama yiğit,
Pırıl - pırıl namuslu.
Namı gitmiş deryaların ardına
Vatanımın bir umudu...

A. ARİF

HALKIN YOLU T

Tarım prolete
tığımız bu röpor
dışı yaşamın zo
pençeleşen onb
öyküsünden çiz
maktadır. En ağ
işte çalıştığı
ğini çürümüş zey
ran kadın-kız-k
yatakta 20 kişi
bu tarım işçile
den bu çarkın y
savaşıyorlar.
H.Y. Yaptığı
misiniz?
T.P. Biz zey
yiz. Erkeklerim
dınlarımız yere
leri toplar.
H.Y. Kaç saat
aldığınız para
T.P. 8 saat
rek ama gel gör
çalışırız. Her
sabah 6 da kalk
7'de dön dama.
zar tatili yok
- Bir başka
ri.
T.P. Sekiz s
müzden fazla ol
rın işverene yü
çin saat 11 2
H.Y. Pek ne
sunuz?
T.P. Kadınla
70 lira alıyor.
dika yok. Sırı
kek arkadaşları
miyor kimse, öl
bırakılıyoruz.
le sağlığımıza
yor.
- Bir başka
şöyle diyor:
T.P. Grev hak
yok, amakovalan
Dayıbaşıların a
za küfürleri en
lıyor. Kendi mal
yor bizi.
H.Y. İşiniz
güvencesi var m
T.P. Can güve
aynı şekilde iş
Ağaçtan dü b
hiç kimse yardı
parası ile kend
İlâç mı alalım,
lim, sigaramı,
H.Y. İşveren
Ücret konusunda
karşıyasınız?
T.P. Zeytin s
ronlar. Aralarınd
larda var. Ama E
60.000 zeytin a
Hele bunlar çok
zengin.
Patronlar bi
maz. Patron baş
rol eder. Dayıba
bi, ücretlerimi
biçer. Bizim sır
Dayıbaşı hiç iş
ğü 400liradır.
H.Y. Nasıl o
Hiçbir iş yapma
T.P. Baştan a
seniz. Bizi bir
başıları köyleri
ri getirir, biz
kar onu izleriz
le sabahları da
geceleri zeytin
yükleriz ve zey
ber bizi getiri
zeytinleri fabr
köyümüzden o ge
neğin her 15-17
yıbaşı düşer. Ya
100 dayıbaşı çık

YIKILSIN AĞALIK TO

CADELESİ KIRLARI SARIYOR

arım işçileriyle konuştu:

erleri ile yap-
taj; insanlık
rlukları ile
ɔinlerin hayat
zgiler yansıt
ır ve tehlikeli
nalde öğle yeme
ytinden oluştu-
ızanı ile aynı
betonda yatan
ri daha şimdi-
ıkılması için

nız işi söyler

tin işçileri-
iz sırık, ka-
düşen zeytin-

çalışırsınız ,
ne kadardır?
çalışılması ge-
ki, 12 saat
gün ortalama
işe akşam saat
Cumartesi, pa-
.
tarım prolete-

aatlik işgücü-
arak dayıbaşıla
zlü bulunması i-
saat buluyor.
ücr alıyor-

r 40, erkekler
Sigorta yok, sen
k kırarken er-
mıza yardım et-
ümle başbaşa
Aldığımız ücret
bakmamız olmu-

tarım proleteri

kımız maalesef
ma hakkımız çok.
namıza, karımı-
semizde hep pat
ı gibi kovabili

yorucu mu, iş
ı?
nliğimiz yok,
güvencemiz de.
ir a daşımız,
m etmedi. Kendi
ine bakacaksın.
yemek mi yiye-
harçlık mı?
leriniz kimler?
kimlerle karşı

ahipleri pat-
da küçük patron
min Süner gibi
ğacı olanlar da.
daha sömürücü

zle muhatap ol-
ımızdadır.Kont-
aşı yetmezmiş gi
zi dayıbaşı
tımızdan alır,
yapmaz, günlü-

luyor 400 lira.
dan mı?
nlatayım ister-
iş yerine dayı-
imizden kendile
köyümüzden kal
. O traktörü i-
nımızdan işe,
leri traktöre
cinlerle bera-
r, bizi dama,
ikaya kor. Bizi
tirmiştir. Ör-
kişiye bir da-
ani her köyden
kmışsa bu demek

tir ki,o köyden her dayıbaşı için 15 kişi peşine takmış getirmiştir. Bizim köyden biz çoğuz,burada 700'ü aşıyoruz.Ve patronlar dayıbaşı ile pazarlık ederler, dayıbaşı da bize durumu söyler.Sanki dayıbaşının kendisi köle beyi bizler köleleriyiz. Patron bizleri getirdiği için ona yevmiye 150 lira verir. Hiç bir iş yapmaz. Yani bu 150 lira bizi patrona ucuza satma parasıdır. Ayrıca her dayıbaşı traktörünün karşılığı günde 250 TL alır. Toplam günde 400 lira alır onlar. Biz 70 lira. Traktörleri de bir iş yapmaz. Bir sabah bir akşam sefer eder, o kadar. Dayıbaşılarının üzerimizdeki ağalığı hep bunlar,birde bize hep küfür eder. Bizlere küfür hayvana, eşeğe küfür gibi normal oluyor sanki.

H.Y. İşyeri dışınızda yaşamınız nasıl?

T.P.Buda ayrı bir dert.Nereden başlayalım. Meselâ biz 22 erkek-kadın tek odada beton üzerinde yatarız. Yataklarımız yanyanadır, gece dam akar,yattığımız yerler koyun sayası ya da inek damı, pislikleri kendimiz temizliyoruz. Sağlık açısından ölümle karşı karşıyayız. Bütün ırgatlar böyledir.

H.Y. İşverenin veya devletin hiç yardımı yok mu?

T.P. Yok. Beton üzerinde gebersek kimse sormaz,inanın.Yakacağımızı işten sonra o yorgunlukla ormanlardan toplarız. Sobamızyok, tuvaletimiz yok, banyo yok, içtiğimiz su kontrolsuz sular, kaya suları içeriz. Yattığımız yer hayvan damları olduğu için her gün temizlenmesi şart. Bu da imkânsız , bu yüzden bit pire vücudumuzda, hep alıştık onlara zorunlu olarak.Yiyeceğimize gelince bir kere kahvaltı yok. Çorba içeriz, imkän yok kahvaltıya. Yediğimiz öğle katığı tarlalardan çaldığımız çürük pasıfe zeytin, bunun yanısıra pazardan aldığımız bırkaç kılo çiğ pırasa, yaprağını yiyoruz. Et yemek yok. Yemeklerimizin çoğu yağsız veya çok az yağ kullanılır. Bu besinlerle iş beklenir bizden.

H.Y.Çalışanların çoğu kadın mı, çocuk mu anlatır mısın?

T.P. İyi ki hatırlattınız . Bizimburada çoğu çocuk. Yaşları 4-5-6'dır çoğunun. Eğitim sahasında olan körpe yavrularımız patronların iş aletı olmaktan başka bir işe yaramıyor.Ayağı çorapsızdır hepsinin. Ayakkabısılastik, o da yırtıktır ekseriya. Bu fidan gibi genç vücutların çalışması içler acısı. Onlar da bizim gibi çalışır. Hepimizin elbisesi tek tiptir. İşte aynı elbise, tarlada aynı. Akşam evde aynı yatakta aynı elbiseyi giyeriz.Kısaca gece gündüz elbise üstümüzden çıkmaz.Kokarız hepimiz Bu konuda bir örnek vereyim size.

Geçen gün şehire indim. Lokantada yemek istedim, garson yanıma geldi.Önce beni süzdü. Üstüm yırtık kokuyordum.Bir tabak yedim, lokantada televizyon seyredeyim dedim içimden . Garson geldi,"Lokantada içki içmeyenin oturmayacağını söyledi. Yani git diyordu. Ben kalkmadım, viski istedim. O rakı vereyim dedi, bende viski yoksa kalkarım dedim ve kalktım. Buolay bizim yaşantımızın örneklerinden biridir. Şehirde burjuva yerlerde oturamayız.Hor görülürüz. Akşam geldiğimizde, yediğimiz ekmekleri hamurdan kendimiz yaparız.

H.Y.Peki sorunlarınızı gazetelere vermediniz mi?Devlete bildirmediniz mi? Ilgilenen yok mu?

T.P.Basın çok kısa geçiştirdi. Isteğimiz Halkın Yolu kısa geçiştirmesin. Devlette gelince, bizibuhale sokandan ne beklenir ki zaten, bu kölelik yaşamımız onun isteği dışında mı oluyor sanıyorsunuz?

H.Y.İstekleriniz?

T.P.Başta gelen konut ve lojman, iş güvencesının sağlanması. Çalıştığımız işin hakkını alabilmek. Ve bize kırk lira değil, asgari 150 TL.olması gerekir. Aracıların ortadan kaldırılması şartı. İşbirlikçileri ortadan kaldırmalı.Sigorta, sendika, grev hakkımız olmalı.Ama elbet bunları alacağız onlardan. Bizler işverenle dayıbaşı aracılığı ile değil, kendimiz hesaplaşmalıyız. Kadınların yövmiyesi 100 lira asgari olmalı.

H.Y.Türkiye'nin durumu hakkında ne düşünüyorsunuz?İzmir, Istanbul,Ankara ve kısaca bütün yurttaki gençlık ve işçi hareketleri hakkında ne düşünüyorsunuz?

T.P. Biz tarım ırgatları milyonların sefaletinın bir manzarası olduğumuzun farkındayız. Ve kurtuluşun Türkiye'nin tüm ezilenlerinin kurtuluşu ile sağlanacağını biliyoruz. Tarladan kente indiğimiz zaman, kentli büyük burjuvaların arkamızdan pislik bunlar, pis köylü dediklerini çok duyduk. Bizler Türkiye halkı ve işçilerinin bu aşağılanmasına rağmen sınıfımızın savaşını kanımızın son damlasına dek vereceğiz.Görevimiz diğer tarım ırgatlarını ayağa kaldırmak şimdi.

12 saatlik emeğimizi kafeteryalarda karı-kızlarla yiyorlar, biz ise kadınımızla bir odada 20 kişi yatmaya mahkumuz. Dünyada hiç bir şey onları bizlerin devrimci şiddetinin elinden alamaz.İntikamımız korkunç olacak... Sınıfımız bize reva görülenin öcünü alacak.Türkiyeli işçiler olarak o kadınları ve kadehleri, içkileri başlarına çalacagız. Faşistlerden ahımızı alacağız.

H.Y. Peki Türkiye hakkında ne düşünüyorsunuz?

- Birtarım işçisi:

T.P. Gelecek çok şeylere gebe. Huzur yok.

- Başka biri

T.P. Biz CHP'nın kurtaramayacağını sanıyoruz.

- Başka biri daha geniş olarak şunları söyledi.

Benden önceki arkadaşlarımın sözlerini genişletmek istiyorum. Bugün Türkiye emperyalizmin boyunduruğu altında, onlar bu talanı, yağmayı ülkedeki işbirlikçi büyük burjuvazi, toprak ağaları ile yapıyorlar. Öte yandan Kürt ulusu üzerinde büyük bir sömürgecilik var.Bugün Türk ve Kürt halkının baş düşmanları iki süper devlet, yani Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizmi, faşizm ve sosyal-faşizmdir.

Başta 3. Dünya savaşının Amerika ile kışkırtıcısı Marksist çizgiyi katleden Rusya'dır. Rusya Ege kıta sahanlığı konusundabir Türkiye'ye bir Yunan'a ışık yaktı. Bu onun nemenem sosyalist olduğunu gösterir sadece.

O savaş kışkırtıcılığı yapmaktadır, silahsızlanma propagandası ile dünya işçi sınıfının dikkatini savaşa çekmek ve onları korkutmak istiyor.Lübnan olaylarında can veren devrimci yoldaşlarımızın sosyal-faşistlerin kurşunu ile öldüklerini, yakından izlemekteyiz. Türkiye'de de durum aynı.

Bugün Türk Kürt devrimcileri emperyalizme, faşizme, sosyal-faşizme, sosyal emperyalizme ve CHP reformızmine karşı çok uyanık tutmalıdır yığınları.

Bugün Türkiye'li devrimciler dil, din, ırk farkı bilmeden kardeş olmalılar. Türk devrimcileri Türk sosyal şövenlerine karşı savaşmalı ki, Kürt ve Türk halklarının birliği çelikleşsin.

Yaşasın tüm dünya proleteryasının mücadelesi! Yaşasın Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisi! Ne Amerika Ne Rusya, Kahrolsun faşist diktatörlük ! Kahrolsun Sömürgecilik!

TÜTÜN ÜRETİCİLERİ SÖMÜRÜYE KARŞI AYAĞA KALKIYOR

Batı Anadolu bölgesinde yaşayan 500 bine yakın aile geçimini tütün üretimi aracılığı ile sağlamaya çalışmaktadır.Yarıcı küçük ve orta köylü katmanlardan oluşan üreticiler pazara ürün çıkarabilmek için 14 ay çalışmak zorundadır. Bu sürenin büyük bir kısmında çocuk-yaşlı bütün aile günün 13-16 saatini tarlada çalışmakla geçirir. Yılın ilk ayında daha önce hazırlanmış olan özel ocaklara tütün tohumu ekilir.Hava koşullarına göre değişen özel itina ile dikime hazır fideler haline getirilir. Nisan-Mayıs aylarında dikimler başlar. Haziran ve takibeden aylarda 3 defa çapa, sulama,gübre ve ilâçlama ile fide büyütülür, "kırım"a hazır hale getirilir.Ağustos ayında "kırma" , "sergi" ve kurutma dönemi başlar. Tütün sergiden sonra baskıya alınır. Kasım, Aralık aylarında baskıya alınan tütün kalıplar haline getirilir.Aynı aylarda tekel eksperleri ve tüccar kalite kontroluna başlar. Tekel, tüccar ve tekeller üreticiyi baskıya alır.İstediği fiyatı dağıtır. Tütün üreticileri ürün elde edebilmek ve günlük yaşamın ihtiyaçlarını karşılayabilmek için tüccara, tefeciye yüksek faizlerle borçlanır. Elindeki küçük mülkünü ipoteğe verir. Banka ve kooperatiften alabildiği çok cüz'i ama yüksek faizli "kredi" borçları sürekli kabarır. Gübre ve ilâç tefeci tüccarların elinde üreticiye diz çöktüren, borç ve bağımlılığını artıran bir silah haline gelir. Hızla artan hayat pahalılığı,yoksullaşmasını ve sömürücü sınıflara bağımlılığını artırmaktadır.Üzerindeki bütün baskı ve borçları, ürününü satarak tasfiye etmek isteyen köylüler bunu başaramamaktadır. Ürününe düşük fiyat verildiği gibi,tekel tüccar işbirliği ile ilân edilen fiyatların altında ürünü elinden kaptırır. Devlet ve tüccar ıskarta ve çürüğü gibi hilelerle ürünün bir kısmını satın almazken, aldığınında parasını zamanında ödemez. Böylece her piyasa yılı yoğun bir çalışma ve yaşantılarında sürekli kısıntıya rağmen, daha da yoksullaşmış, sınırlı mülklerini kaybetme tehdidini büyütür.

Büyük burjuvazinin, tefeci tüccarların, emperyalist tekellerin sürekli yokolma ve açlık tehlikesi altındaki üretici köylüler, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının emperyalizme özellikle iki süper devlete dayanan iktıdarı yıkılmaksızın bu durumlarına son veremezler,insanca yaşama kavuşamazlar. Bu yüzden üretici köylüler Devrimci Demokratik Halk İktidarı mücadelesi için proleteryanın bayrağı altında toplanmalıdır.

Bu yıl, tütünde emperyalist tekellerin büyük burjuvazi ve tefeci tüccarların menfaatini savunan faşist MC, tütün piyasasını 40-45 gün geç açtı.Böylece köylüleri sömürücü ve zalim güçlere daha kolay diz çöker bir hale getirmek istedi.Sadece maliyet fiyatlarını ancak karşılamaya yetecek 50 TL bir baş fiyat tesbit ederken, gerçekte alımı 20 TL'nın altında gerçekleştirmeye çalışmaktadır. Bu yıl ürün bol diyerek köylülerin ellerindeki ürünü ıskarta, su çürüğü, randıman lafları altında almamanın gerekçesini hazırlamaktadır. Diğer yandan ise sömürücü ve zalim güçlerin kârını daha artırabilmek için, kredi, teşvik tedbirleri, düşük fiyatla alımın yanısıra bakanın açıklamasına göre kilo başına 10 TL gider verilecektir.

Manisa, Akhisar, Germencik, Tire'de binlerce köylü bütün bunları kitlevî protesto ile karşılamaktadır. Faşist diktatörlüğün sömürü ve zulmüne başkaldırmaktadır.

Artık faşist MC'nin köylüleri polis ve jandarmayla dağıtmaya çalışması, onları sindirmek için giriştiği baskı ve tutuklamalar boşunadır.

TÜTÜN ÜRETİCİSİ KÖYLÜLER MÜCADELEMİZİ DAHA DA YÜKSELTELİM! TABAN FİYATINI KÖYLÜLER KENDİLERİ TESBİT ETMELİDİR! BANKAYA-TEFECİ-TÜCCARA OLAN BORÇLAR İPTAL EDİLSİN! KÖYLÜLERE , FAİZSİZ UZUN VADELİ İPOTEK KARŞILIĞI OLMAYAN KREDİ VERİLSİN! İPOTEKLER KALKSIN, BEYANNAMEYE ISKARTA VE SU ÇÜRÜĞÜNE SON!

OPRAKLAR KÖYLÜNÜN !

FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST MİHRAKIN KARŞI-DEVRİMCİ KAMPANYASINI PÜSKÜRTELİM

Sosyal faşistler son Ankara mitinginden sonra faşistlerle elele yurtseverlere karşı açtıkları gerici kampanyalarında, yalan ve demagojiye dayanarak her şeyi olduğundan çok farklı göstermeye çalışıyorlar. Bütün güçlerini yurtseverleri karalamaya seferber ediyorlar.

Mitinglerde bulunabilen herkesin somut olarak gördüğü gibi kitle örgütlerinin yönetimini gaspetmiş sosyal faşistler, İGD'li beslemeleri ve polisleri, 2 süper devlete, faşist diktatörlüğe ve sosyal faşizme karşı; işkencelerin durması ve grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için haykıran kitleye amansızca saldırttılar. Onların mitinge katılmalarını cop ve sopalarla durdurmak istediler. Derneklerde türlü baskı, hile ve tertiplere rağmen bozamadıkları tabanın sesi daha gür, daha geniş olarak karşılarına çıktı. Öğretmen, memur ve teknik eleman kitlesine belli seviyeden mal olmuş demokrasi ve bağımsızlık şiarlarının henüz siyasi bilinci geri ve çarpıtılmış olan diğer kesimlere de yansıması, onların devrimci siyaset arayışlarına cevap vermesini engelleme telâşına kapıldılar ve bu yüzden her yerde bağımsızlık, demokrasi isteyen kitleye saldırdılar.

Saldırılar, mitinglere alınmak istenmeyen öğretmenler, memurlar neyi istiyor? Faşist diktatörlüğe, iki süper devlet ve sosyal faşizme kararlılıkla mücadele etmek. Bu güçlere karşı mücadele edilmeden, öğretmenlerin, memurların, bütün çalışan halkın ekonomik, demokratik haklarını elde etmesi mümkün müdür? Öldürülen, işten atılan sürülen en kötü şartlarda yaşamaya zorlanan öğretmenlerin, memurların iş ve can güvenliğine, daha iyi yaşama şartlarına kavuşması mümkün müdür? İki süper devlete, faşizme, sosyal-faşizme karşı mücadele etmeden öğretmenler, memurlar, teknik eleman lar nasıl bağımsızlık demokrasi mücadelesinde yerini alabilir. Yurtsever sorumluluğunu yerine getirerek devrimci geleneğini sürdürür.

Deney öğretir. Yığınlar yüzlerine "sosyalizm" "demokrasi" maskesi takan sosyal faşistlerin niteliğini kendi siyasi tecrübesince kavramaktadır.

Saldırgan İGD'li ve TSİP'li bir avuç sosyal faşisttir.

İGD'li saldırganlar, çeşitli sendika ve kitle derneğinin yönetimini gaspetmiş sosyal faşistlerin vurucu gücü olarak beslenmektedir. Son miting ve yürüyüşlerde binlerce kişinin hedef ve tanık olduğu sosyal faşist saldırganlık; yurtseverlere ve en geniş halk yığınlarınca bunların diğer der nek ve sendikalarda neler yaptığının kavranmasına yardımcı olmalıdır. Bu konudaki olaylar çoğu kez basın üzerindeki revizyonist kontrolu aşamıyor. DİSK üyesi işçiler, işçi önderleri üzerindeki baskı ve tehditler diğer derneklerdeki komplolar gizleniyor. Bazen açığa çıktığında ise, Türkeş tipi demagojilerle bunlar "bir avuç saldırganın" iftiralarıdır diye örtbas edilmeye çalışılıyor.

Son miting ve yürüyüşlerde de kitleyi kontrol altına alan, devrimci şiarları haykıranlara saldıran eli sopalı görevliler (!) aynı İGD'li ve TSİP'li sosyal faşist beslemelerdi.

Denizli'de 2 kez saldırdılar. Onlarca kişiyi yaraladılar. Diyarbakır'da da aynı şekilde saldırdılar, halktan bir kişiyi tabancayla ağır yaraladılar. Mersin'de, Bursa'da, Ankara'da benzerini kat be kat fazlasıyla tekrarladılar. Saldırganlar her yerde aynı adamlar, aynı beslemelerdi, saldırılanlar da öğretmen, memur ve halktı.

ANKARA MİTİNGİ SONRASI FAŞİSTLER VE SOSYAL FAŞİSTLER NİYE YAYGARALARINI YÜKSELTTİLER?

Tarihi olarak revizyonizmin kitleler üzerindeki etkinliği diğer ülkelerle kıyaslandığında zayıf kaldı. Ve ülkemiz emperyalizme bağımlı bir ülke olduğundan emperyalist ülkelere nazaran revizyonizmin iktisadi temeli son derece zayıftır. Son yıllarda Sovyet sosyal emperyalizminin ülkemizdeki yayılmasına bağlı olarak sendika aristokrasisine ve bürokrat burjuvaziye da yanarak ve küçük burjuvazinin reformcu düzenden yana yönüne, ön yargılarına hitap ederek etkinliklerini yaygınlaştırmaya çalışıyorlar. Revizyonistler, ısrarla bir avuç göstermeye çalıştıkları devrimcilerin; kitlelere sosyal-emperyalizme, sosyal-faşizme karşı da mücadeleyi kavratarak hız la gelişiyor olduklarını kavradılar. Polisle işbirliği ve bütün baskılara rağmen önemli bir kitle gücü oluşturduklarını istisnasız her mitingde gördüler. Bu gelişmelerden ürken bütün revizyonistler telâşa kapıldılar. Ankara mitingi sonrası büyük bir gürültüyle saldırıya geçtiler. Bu olanlar halk kitleleri ile maskesinin teşhir olmasından tedirgin olan halk düşmanı bir güç arasındaki çelişkiden kaynaklanmaktadır. Devrimci hareketin gelişiyor olması faşist ve sosyal-faşistlerle çelişkiyi derinleştirirken, faşist, sosyal-faşist ittifakını da somut bir biçim aldırdı. TRT mikrofonlarını kullanmaları, ortak çığırtkanları vs. tesadüfi ve geçici örnekler değildir, halkın mücadelesinin gelişimine bağlı olarak esasta varlığını koruyacak bir ittifaktır.

Faşistlerin de proleter devrimcileri, yurtseverleri esas hedef seçmesi, son örneklerle ihtilâlci sol demagojileriyle adlandırdıklarının kitlelere dayanarak gelişiyor olmasını gördüğündendir. Sosyal faşistleride kullanarak karşı devrimci kampanyayı yaygınlaştırdı. Kitle muhalefetini önlemek için TÖB-DER, TÜTED, TÜM-DER'i kapattı. Faşist, sosyal faşist mihrakının açtıkları bu karşı devrimci kampanyalar yalnız proleter devrimcilere, yurtseverlere yönelik değildir. Bütün çalışan halka yöneliktir. Faşist diktatörlüğün ekonomik siyasi buhranının bütün yükünü halkın sırtına yıkma kitle mücadelelerini ve Kürt milletinin mücadelelerini bastırma planlarına yöneliktir.

Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin bütün güçleriyle oluşturmaya çalıştıkları gerici cereyan günlük basındaki demokrat eğilimli yazarları da etkiledi. Bazıları açıkça sosyal-faşistlerin sözcülüğünü aldı. MİT ağzıyla ihbarlarda bulundu. Bu yazarlar bu gün ABD ve işbirlikçilerine karşı açılan mücadelede de tereddüt gösteriyor, bazen karşı çıkıyordu. Devrimci hareketin gelişmesiyle farklı açılardan da olsalar durumu kavradılar, demokrat, yurtsever kalabil diler. Fakat bugün aynı yazarlar takımı; değişen şartlar nedeniyle yalnız ABD ve işbirlikçilerine değil, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadele etme tarihi göreviyle karşı karşıya olan yurtseverlere karşı çıkışları ve tereddütleri objek tif olarak dünden farklıdır. Bir başka emperyalist ve işbirlikçisinin yanındadır. Onların safından bir saldırıdır. Bu bakımdan demokratik ve yurtsever olmak isteyen her yazar, Sovyet sosyal-emperyalizminin işbirlikçisi durumuna düşmek istemiyorsa durumu yeniden gözden geçirmeli bu tutumlarına son vermelidirler. Kendilerininde sosyal emperyalizmin işbirlikçileri yanında halka saldırı durumuna düştüklerini kavramalıdırlar. Revizyonistler tarafsız kalan yahut istedikleri gibi taraf tutmayan yazarları tehdit ediyorlar. Sosyal faşist yayın organı kitle bunları, "âlemi kendi kafasının içinden ibaret sanan idealist küçük burjuva dar kafalılığından başka bir şey değildir" diye niteliyor. Dedikleri gibi olaylara bakmayan yazarların; devrimcileri, yurtseverleri bir an önce düşman ilân etmelerinin kendilerine olduğu kadar bu yazarlara da yarayacağını söyleyerek hem tehdit ediyor, hem de vaadde bulunuyor.

Bugün herkesçe kavranmalıdır ki; iki süper devletin işbirlikçisi faşistlerin, sosyal faşistlerin saldırılarına ses çıkarmamak, onlara ka tılmak; halk yığınlarının ekonomik, demokratik taleplerine, bağımsızlık demokrasi mücadelesine karşı çıkmak, zarar vermektir. Kitleler üzerindeki faşist terörün ve sosyal faşist saldırıların yoğunlaşmasına hizmet etmektir.

Devrimciler, yurtseverler, bütün emekçi yığınlar faşist ve sosyal-faşist saldırı ve tertipleri boşa çıkaralım. İki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadeleyi yükseltelim.

Öğretmenler, teknik elemanlar, memurlar örgütlerimize sahip çıkalım.

Faşistler, sosyal-faşistler kitle örgütlerinden ellerinizi çekin.

SOSYAL FAŞİST YÖNETİCİLER, ÖĞRETMEN KİTLESİNİ SUSTURAMAZSINIZ

Örgütümüz TÖB-DER'in yönetimini gaspeden sosyal-faşistler, sürekli olarak öğretmen kitlesine baskı ve komplo uyguluyor. Yurtsever anti-faşist öğretmenleri susturmak, onların teşhir ve mücadelelerinden kurtularak her türlü karanlık işleri daha kolay tezgâhlayabilmenin plânlarını kuruyorlar. Bütün baskı ve tertiplerinin etkisiz kaldığını görünce, daha önce yurtsever öğretmenleri örgütten atma kararları almışlardı. Fakat kitlenin açık protestosu sonucu bunu uygulamayıp geri çekildiler. Hiçbir şey olmamış gibi durumu yatıştırmaya çalıştılar. Son mitinglerde ise kitlelerin daha geniş, daha kararlı olarak, sosyal-faşizme tavır aldığını gördüler. Faşistlerle birlikte yaygınlaştırmaya çalıştıkları karşı devrimci kampanyaya, demokrat eğilimli yazarlarında desteklemesinin en elverişli şartları yarattığını sanan yöneticiler, gözü dönmüş bir şekilde, öğretmen mücadelesine gönül vermiş, bu mücadelenin en ön safında faşistler ve gericilere karşı TÖB-DER'in yaşaması, gelişip güçlenmesi savaşını vermiş yüzlerce öğretmeni örgütten atma hazırlığına girişiyorlar. Faşist diktatörlüğün, sürgün, kıyım, işten atmalarına boyun eğmemiş öğretmenleri yıldıracaklarını sanıyorlar.

"Örgüt açılır açılmaz, ilk işimiz sizi atmak olacaktır" tehdidinde bulunuyorlar. "Geçen defa yapmadığımızı artık şimdi yapabiliriz" diyorlar.

Fakat bu defada geniş öğretmen kitlesi sosyal faşistlerin plânlarını bozacak, onlara hak ettiği cevabı verecektir.

Öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar,

1- Faşistlerin, sosyal-faşistlerin yalan ve saldırılarına karşı mücadele edelim.

2- Örgütten atmalara karşı mücadeleyi yükseltelim.

3- Yöneticilerin sosyal-faşist karakterlerini teşhir edelim.

4- TÖB-DER, TÜTED, TÜM-DER'e özgürlük!

Bir grup Yurtsever Anti-Faşist Öğretmen.

İLKOKUL ÖĞRETMENLERİ, SOSYAL FAŞİST İHANET ŞEBEKESİNİ TANIYIN!

İlkokul öğretmenleri Sağlık ve Sosyal Yardım Sandığı, ilkokul öğretmenlerinin maaşlarından her ay 20 TL keserek işletmekte, ilkokul öğretmenlerine ekonomik, sosyal, sağlık yardımı yapmayı amaçlamaktadır.

15-23 temmuz 1976 tarihinde Ankara'da yapılan 17. genel kurulda 34 yıldan beri ilk kez TÖB-DER'li öğretmenler yönetime gelmişler, Milli Eğitim Bakanlığı'nın ve 20 yıldan beri yönetimde olan "sandık ağaları"nın egemenliğini yıkmışlardır. 17. genel kurul "sandık ağaları"nın, sandığı kendi çıkarlarına kullandıklarını tesbit ederek aklamamış ve haklarında soruşturma açılmıştır. Bu yeni durumu fırsat bilen TÖB-DER yöneticileri tepeden inme yöntemlerle sandığı hemen sosyal-faşist çıkarlara âlet etmeye çalışmışlar, görev yapamaz duruma getirmişlerdir. Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden sadece Başkan Abdurrahman Eğilmez ile sandık müdür vekili Aziz Aysel'i kendi kontrollerine alabildiklerinden diğer yürütme kurulu üyelerinden habersiz toplantılar yapmağa, kararlar çıkarmaya çalışmışlardır. Bu sosyal faşistlerle birlikte çalışan iki üye bir çok kararı tahrif ve yoketmiştir.

Öğretmenlikten kendi isteğiyle ayrılan TÖB-DER'in 6 sosyal faşist yöneticisi, TÖB-DER ve Ankara Belediyesinden maaş aldıkları gibi İÖSSY sandığından her ay düzenli haraç istemişlerdir.

Adı geçen 2 merkez yürütme kurulu üyesi aracılığı ile "zaman ve iş koşullarına bağlı olmayan iş" kılıfı altında haraç isteğini dayatmışlardır. Bu "zaman ve iş koşullarına bağlı olmayan iş" yardım sandığında görevli gibi görünerek çalışmaksızın para almak demektir. Özellikle katil MHP'li faşistler bu isim altında devlet dairelerinde çalışıyor görünerek kendilerini beslemektedirler. Fakat bu istekleri merkez yürütme kurulu çoğunluğunca reddedilmiştir. Sosyal faşistler, bu red kararının yer aldığı 1553 sayılı kararın 21 gündem maddesine ilişkin karar ve oturum kâğıtlarını yokettirmişlerdir. Dediklerimiz olmadığına göre sandıkta çalışmaz diyerek öğretmenlerin en acil isteklerinin bile yerine getirilmesini önlemişlerdir. Çünkü, sosyal-faşist TÖB-DER yöneticileri, öğretmenleri değil, aldıkları haraçlarla İGD'li fedaileri beslemeyi, öğretmenlere kitlelere daha iyi saldırmaları için daha çok tornadan çıkmış gürgen sopa ve tabancalarla donatmayı düşünmektedirler.

Faşistler gibi rüşvet ve yolsuzluklarla uğraşan sosyal-faşistler, oyunlarını bozan demokratik yürütme Kurulu üyelerini gene faşistler gibi iftira ve yalanlarla karalamaya çalışmaktadırlar. Bütün dönen yolsuzluklara, sosyal faşistlerin öğretmenlerin aleyhine kurdukları, oyunlara dayanamayan demokratik-yurtsever Merkez Yürütme Kurulu üyeleri yazıda bazı bölümlerin fotokopisini sunduğumuz 23.12.76 - 8.1.1977 tarihli iki bildiriyle durumu öğretmenler nezdinde protesto ederek istifa etmişlerdir.

Meselenin diğer öğretici bir yanı da: Yurtseverler istifa ederken, sosyal-faşistlerin Milli Eğitim Bakanının temsilcisi olarak atadığı ve daha önceki yürütme kurulu çalışmalarında, yolsuzluk yaptığı için mahkemeye verilen, faşist Sami Ertunç'la hemen anlaşmaları, uyum içinde çalışmalarıdır.

Halk düşmanlığında birleşen faşistlerle sosyal - faşistler rüşvet ve yolsuzlukta da kolkoladırlar.

Üyesi(TÖB-DER üyelerinin)'nin çok çirkin bir biçimde suçlanmaları, TÖB-DER Genel merkezinin de içindeki Genel Başkan başta olmak üzere bazı unsurların haksız ve insafsızca karalamaları ve taşraya kadar bu olayı ters bir biçimde aktarmaları olumsuzlukları üst üste yığmıştır. Artık Sandık Genel Başkanı ile Sandık Müdür Vekili TÖB-DER Genel Merkezinin dediğini yapmaya çalışmışlar. Sandık işlerini tamamen bırakmışlardır.

TÖB-DER'in Genel Yönetimindeki arkadaşlara iş verilmemesi, temelde TÖB-DER'e cephe alınmış gibi gösterilmiş ve böylece de konu saptırılmıştır. (Kimlerin haklı olduğu belgelerin incelenmesi ve kurultay görüşmeleri sonucunda ortaya çıkacaktır.)

Özde şu nokta çok önemlidir. Kurul kararlarının yerinden alınması, tahrifi yok edilmesi sakattır ve Sandık için zararlıdır. TÖB-DER Genel Yönetiminin Sandığa baskı yapması, Sandık yönetimini bölmesi, TÖB-DER Merkez Yürütme Kurulu, Sandıktan Ana Statünün üstünde bazı taleplerde bulunması daha da zararlı olmuştur. Sandığın işlevini sorumsuzca içerden, Genel Başkan Abdurrahman Eğilmez ile Sandık Müdür Vekili Aziz Aysel, dışardan da TÖB-DER Genel merkezindeki bazı unsurların engellemesi de 3-5 Aralık 1976 tarihlerinde Ankara'da toplanan Sandık Genel Yönetim Kurulunun:

Toplanacak olan Olağanüstü Genel Kurulda, burada açamadığımız, Sandığa ilişkin çok önemli konuların gene Sandığın yararı açısından açıklığa kavuşturulması için Genel Kurul'dan söz hakkı istiyeceğiz. Bu olanak sağlanırsa tüm sakatlıkları, yanlış uygulamaları, ters tavırları ve sapmaları belgeleriyle ortaya koyacağız. Koyacağızki kimin Sandık'tan yana -TÖB-DER'den yana, kimlerin de karşısında olduğu iyice anlaşılacaktır.

Saygılarımızla

muştur.

17'nci genel kurulda aklanmayarak mahkemeye sevkine karar verilen eski genel müdür vekili merkez yürütme kurulu üyesi ve genel sekreter SAMİ ERTUNÇ'u milli eğitim bakanlığı sandığa kendi temsilcisi olarak atadığını bildirmiştir. Bu durum karşısında merkez yürütme kurulu şaşırıp kalmış ve hiç bir tepkidede bulunmamıştır.

Sandığı bu zayıf noktaya getirenlerden, çıkmazlara sokanlardan, Töb-der'in tabanı ve sandık temsilcileri hesap sormalıdır.

Bu bildirinin üyelerinize okutulmasını rica eder devrimci uğraşılarınızda başarılar dileriz. Saygılarımızla 8/1/1977

MUSTAFA KIRIŞ
Sandık eski genel sekreteri

HÜLUSİ GÖKÇE
Sandık eski G.N.L Bşk.

SOSYAL FAŞİSTLERİN SALDIRI VE YALANLARINA KARŞI YURT ÇAPINDA TEPKİ SÜRÜYOR

17 TÖB-DER ŞUBESİ ADINA BASINA VE KAMUOYUNA AÇIKLAMA:

140 bin öğretmenin örgütü TÖB-DER faşist vali Durmuş Yalçın tarafından ikinci kez kanunsuz olarak kapatıldı. Faşist vali, öğretmenleri devrimci mücadelesini engellemk isterken, TÖB-DER yöneticileri de bilinçli olarak onlara yardımcı oldular.

Gültekin Gazioğlu yönetiminin, günlerdir basında verdiği ve kamuoyunu yanıltmayı amaçlayan yalan demeçlerini biz aşağıda imzası bulunan TÖB-DER şube başkanları protesto eder, gördüğümüz gerçekleri bütün öğretmenlere ve halkımıza açıklamayı görev biliriz:

Biz aşağıda imzaları bulunan TÖB-DER şubeleri miting günü saat 11'15 sıralarında Tandoğan alanına girerken polis tarafından iki kez arandık, pankartlarımızın sopaları alında ve birçoğu yırtıldı. İkinci polis aramasından hemen sonra kollarında "TÖB-DER görevli kolluğu" olan ve ellerindeözel olarak hazırlanmış sopalar bulanan görevliler, bizlerin alana giremeyeceğimizi söylediler. Öğretmenler bu miting için geldiklerini ve alana girmek istediklerini belirtince ellerindeki sopalarla biz yurtsever ve devrimci öğretmenlerin üzerine saldırdılar. Arka tarafta bekleyen TÖB-DER görevlileri de aynı anda bizi taş yağmuruna tuttular. Birçok arkadaşımız yaralandı. Öğretmenlerin mitinge girmelerini engelleyemeyince polisi yardıma çağırdılar. Coplar ve panzerlerle yurtsever ve devrimci öğretmenlere saldıran polis, birçoğumuzu gözaltına aldı ve birçoğumuzu emniyet 1. şubede işkence gördü.

Yurtsever ve Devrimci öğretmenleri mitinge almak istemeyen, taşlı, sopalı, silahlı saldırılar düzenleyen G.Gazioğlu yönetimi, öğretmenleri polise teslim ettiğini, polisleişbirliği yaptığını gizlemek için rodyo televizyon ve gazetelerden yalan demeçler vererek öğretmenleri ve halkımızı yanıltmaya çalışıyor.

1- GAZİANTEP TÖB-DER ŞUBESİ YÖNETİM KURULU ADINA BAŞKAN						Mehmet YILMAZ
2- İSTANBUL-ÜSKÜDAR TÖB-DER	ŞUBESİ	YÖNETİM	KURULU	ADINA		Hüseyin ŞAHİN
3- UŞAK TÖBŞDER	"	"	"	"		Necdet ÇAVUŞ
4- KIRŞEHİR TÖBŞDER	"	"	"	"		Lütfü DEMİRKAPI
5- BOLU TÖB DER	"	"	"	"		Selahattin [illegible]
6- KAYSERİ TÖB-DER	"	"	"	"		Rüştü İZMİR
7- RİZE-PAZAR TÖBŞDER	"	"	"	"		Namık BOZACI
8- TUNCELİ-MAZGİRT TÖB-DER		"	"	"		Zeki DOĞAN
9- " PULUMUR	"	"	"	"		Hüseyin SERTEL
10- " HOZAT	"	"	"	"		Hıdır ÖKSÜZ
11- " PERTEK	"	"	"	"		Abdullah VARLI
12-ESKİŞEHİR-SEYİTGAZİ	"	"	"	"		Bektaş POLAT
13- TRABZON-ARSİN	"	"	"	"		H.Avni GÜRSOY
14- ÇORUM-SUNGURLU	"	"	"	"		Ramazan TÜRE
15-ORDU-KORGAN	"	"	"	"		Cengiz DUMAN
16-BALIKESİR-DURSUNBEY	"	"	"	"		Behazat BASTÜRK
17- AKÇADAĞ - MALATYA	"	"	"	"		İbrahim TONAK

(Malatya.) Halkın Yolu, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Halkın Sesi adına basına açıklama yapan proleter devrimcilerşöyle diyorlar:

"Bizi yeni çarların kölesi yapmak isteyen sosyal faşistler de (sosyal emperyalizmin işbirlikçileri) en küçük ekonomik mücadelenin bile düşmanıdırlar. Onlar halkın mücadelesi karşısında polis ve jandarma ile aynı safta yeralıyorlar. Grevleri satıyor, devrimci işçileri polise ihbar ediyor, kölelik anlaşmalarını en başta savunuyorlar, sosyal emperyalist Rusya'nın uşaklığını yapıyorlar. (...) Rus işbirlikçisi sosyal faşistler, heralandaki devrimci mücadeleyi yok etmeye çalışmaktadırlar.

Diyarbakır:

HY-HB-HK-HS görüşlerini savunan proleter devrimciler adına yayınlanan açıklamada sosyal faşist saldırılar kınanıyor, Diyarbakır mitingi anlatılıyor ve şöyle diyorlar: "Devrimcilere saldıran, polisle işbirliği yapan, ülkeyi Rusya'ya satmak isteyen sosyal faşistler çok fazla değildir. Onlar bir avuçtur. Ancak şimdiye kadar yüzlerine devrimci maskesi taktıkları için birçok kişi onların peşinden gitti. Ancak maskeleri artık düşüyor, herkes onların çirkin yüzlerini görmeye başladı. Türkeş'in faşistleri gibi onlar da bir avuç kalacaklar ve halkımızın ayakları altında ezileceklerdir."

Ankara:

Ankara'da bildiri yayınlayan "Anti-faşist yurtsever öğretmenler, memurlar olayları anlatıp yorumlamış ve şunları ilâve etmişlerdir: "Ülkemizde her geçen gün çığ gibi büyüyen iki milliyetten halkımızın mücadelesi iki süper devleti ve işbirlikçileri olan faşistleri ve sosyal faşistleri ezerek ilerleyecektir. Halkımızın iki süper devlete dayalı faşist diktatörlüğü, işçi-köylülerin toprak devrimi mücadelesi üzerinde yükselen demokratik halk devrimi ile yıkacaktır. Biz "Halkın Yolu" siyasetini benimseyen proleter devrimciler olarak, tüm anti-faşist yurtsever unsurları halkımızın bağımsızlık ve demokrasi kavgasında birlik ve mücadeleyeçağırıyoruz."

Ankara MEM-DER:

MEM-DER'de yayınladığı bültende, TÖB-DER - TÜTED - TÜM-DER'in kapatılmasından Ankara valisinin vebu örgütlerin revizyonist yöneticilerinin, suçlu olduğunubildiriyor. Ankara valisinin istifa etmesi gerektiğini ve yurtseverlerin örgütlerine sahip çıkmaları gerektiğini yazıyorlar ve şunları ilâve ediyorlar: "TÖB-DER, TÜM-DER, TÜTED yöneticileri neden böyle hareketettiler? Bunun nedeni, onların yurdumuzun bağımsızlığına düşman olmalarıdır. Onlar, Rus emperyalistlerininhizmetinde oldukları için "Ne Amerika Ne Rusya" şiarına azgınca saldırıyorlar. TÖB-DER Genel Başkanı G. Gazioğlu, "...uluslararası emperyalizmin ajanları slogan ve pankartlarıyla miting alanına girerek olay çıkarttılar" diyor. Gazioğlu, bu sözleriyle, "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye" slogan ve pankartlarına kastediyor. Bu şiarlara karşı çıkanlar kitlelerden "Kahrolsun Amerika Yaşasın Rusya" demelerini mi bekliyordu?

İŞÇİ SINIFI DİSK'İ SOSYAL-FAŞİSTLERE BIRAKMAYACAKTIR

Rus sosyal emperyalizmi ülkemizi daha fazla boyunduruğu altına almak için kitle örgütleri, sendikalar, ordu, bürokrasiden, spor ve sanat alanına kadar her yoldan sızmaya ve yayılmaya çalışıyor. O azgın bir iştahla toplumun en devrimci sınıfı, işçi sınıfına ve onun en bilinçli kesiminin toplandığı DİSK'e el atmıştır.DİSK'in kapıları Rus Sosyal-Emperyalizminin 5. kollarına kadar açıktır. İGD'li sosyal-faşistler DİSK'te at oynatıyor, mevki, para ve ün vaadleriyle satın alınarak ve tepeden atamalarla sendikalarda 5. kollar mevzileniyor, dergilerinde, eğitim seminerlerinde sosyal emperyalist propaganda kafalara sokuluyor.

Kavel, Singer, Demir-Döküm, Sungurlar'ın 16 Haziranların mücadelesiyle yoğrulan,faşistlere, burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarına karşı attığı her bilinçli adımda, bu yolda saflarından devrimci işçileri bir bir kurban vererek ilerleyen devrimci işçi sınıfının sendikal örgütüdür DİSK... Bugün de devrimci mücadele geleneğiyle yaşıyor ve en bilinçli işçi önderlerini içinde barındırmaktadır.

Devrimci işçi; senin '67'den bu yana 10 yıldır ve daha evvel 100 yıllık mücadelenin sonucunda, binbir zorluklara karşı göğüs göğüse direnerek yaşattığın sendikal örgütün DİSK, 5. kolların elinde Sovyet sosyal emperyalizminin çıkarlarına, aç gözlü emellerine alet edilmek isteniyor.

DİSK'in kuruluşunun 10. yılını kutlama amacı ile Spor ve Sergi sarayında yapılan toplantı da işte bu emellerin, işçi sınıfı adına işçi sınıfına yapılan ihanetin açık bir belgesidir. DİSK'in 10. yılını kutlama gecesi dünyanın en zalim ve yağmacı emperyalistlerinden birinin Rus sosyal-emperyalizminin reklamı ve sosyal-faşist bir düzeni propaganda gecesi oldu.

Devrimci işçi; sınıfının çıkarları ve senin tarihi görevin; bu aç gözlü yeni çarlara ve onun ajanlarına karşı amansız bir mücadele yürütmektir. Onların kölelik masallarına asla boyun eğmeden proleteryanın enternasyonal bayrağını yükseltmektir.

13 şubat günü İstanbul'daki DİSK'in 10. kuruluş yılını kutlama gecesinde, Sovyet sosyal-emperyalizminin ve onun boyunduruğu altındaki Polonya, Bulgaristan'ın sendika federasyonlarının temsilcileri davet edilmişti. Bunlar "sosyalizm"sözlerinin ardında refah ve mutluluktan bahsettiler, işsizliğin ve sömürünün olmadığı safsatalarıyla ülkelerindeki sosyal-faşizmi övdüler. Yeni çarların Rusya'sı, yeni Bulgar çarlarının Bulgaristan'ı, Polonya binlerce işçiye "sosyalist" ilân edildi. Tekelci bürokrat burjuvazinin işçi sınıfı içindeki ajanları olan bu sendikacılar ağızlarından "Lenin" sözünü düşürmeden ve bir ellerinde "Dimitrov"un resimleri ile "proleteryanın uluslararası dayanışması" ve "enternasyonalizm", "sosyalizm" sözlerini yüksek sesle bağırdılar.

Bu nasıl "sosyalizm"dir ki, tıpkı kapitalist ülkelerde olduğu gibi, işçi sınıfının sömürü ve baskısı alabildiğine sürüyor, grevler kanla bastırılıyor, işsizlik, pahalılık ve her türlü yozlaşma, içki, kumar teşvik ediliyor.

Bu nasıl "sosyalizm"dir ki, Bulgaristan, Polonya, Doğu Almanya'da ve Çekoslovakya, Macaristan... gibi ülkelerde halkların bağımsızlığı ellerinden alınmış, ülkelerin kaderi emperyalist Rusya'ya teslim edilmiştir. Bu nasıl "sosyalizm" dir ki, hapishaneleri yeni Rus çarlarına, yeni Bulgar çarlarına ve Polonya'da Gierek tekelci burjuvazisine karşı özgürlük uğruna isyan eden işçi, emekçi ve aydınlarla doludur.

Sovyet sosyal-emperyalistleri dünyayı yeni bir 3. paylaşım savaşının eşiğine getirmek için çılgınca silâhlanıyor, halkların ve ulusların bağımsızlıklarını çiğniyor.Doğu Avrupa ülkelerinde Rus tankları her gün biraz daha çoğalıyorken, bu sosyal-faşist sendikacılar masum pozlarda Rusya'nın barışı koruduğuna DİSK'li işçileri inandırmaya çalışıyorlardı. İGD'li sosyal-faşistler de "barış, ekmek"çığırtkanlıklarıyla "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırarak efendilerine nasıl hizmet ettiklerini göstermeye çalıştılar.

İşte, DİSK'in içindeki 5. kol revizyonistlerinin işçileri sürüklemek istediği, Doğu Avrupa'daki gibi, Rus boyunduruğu altında sosyal-faşist bir düzendir. Bunlar tepeden kararlarla, satın almalarla, DİSK içine sızdılar. Şimdi düzenledikleri eğitim seminerleriyle, dergi ve gazeteleriyle işçi sınıfına kölelik ruhu yerleştirmeye çalışıyorlar. Bunlardır, DGM'lerin kalkmasını kendilerinin bir zaferi gibi gösteren. "DGM'leri ezdik" diyerek, mücadeleyi kıran, yüzlerce işçi önderini işten attıran.Bunlardır, işçi sınıfının ekonomik mücadelesine dahi düşman olan. Gene bunlardır, işverenle birlikte devrimci işçileri, DİSK içinde kendi saltanatları sürsün diye işten attıran.

Sosyal-faşistler, şimdi de "Yıkılsın MC" sloganı altında kendi amaçlarını gerçekleştirebilecek bir hükümet kurma,CHP'yi basamak yaparak güçlenme peşindeler. DGM'lere karşı genel grevi bastıran, Profilo'da işçiyi faşistlere teslim eden, DİSK yönetimi ve Kemal Türkler'in MC'yi işçi sınıfı mücadelesiyle tehdit etmesinin ardında yatan budur.

Devrimci işçiler DİSK içindeki 5. kol revizyonistlerini iyi tanımalıdır. Bunlar tekelci burjuvazinin temsilcileri - dirler. İşçi sınıfıyla, işçi sınıfının mücadelesiyle ilgileri yoktur. Onlar ancak, işçi sınıfının mücadelesiyle Rus sosyal emperyalistlerinin çıkarlarına hizmet için ilgilenirler. Onlar emperyalist Rusya'ya boyun eğme ruhunu aşılamak için işçi sınıfına "eğilirler", işçi sınıfı mücadeleye atılmak istediğinde, kendi denetimlerine, sosyal faşist emellerine alet etmeye çalışırlar. Bunu başaramadıklarında, mücadeleyi engellemek ve bastırmak için çalışırlar. Bunlar işçilerin sınıf düşmanıdırlar.

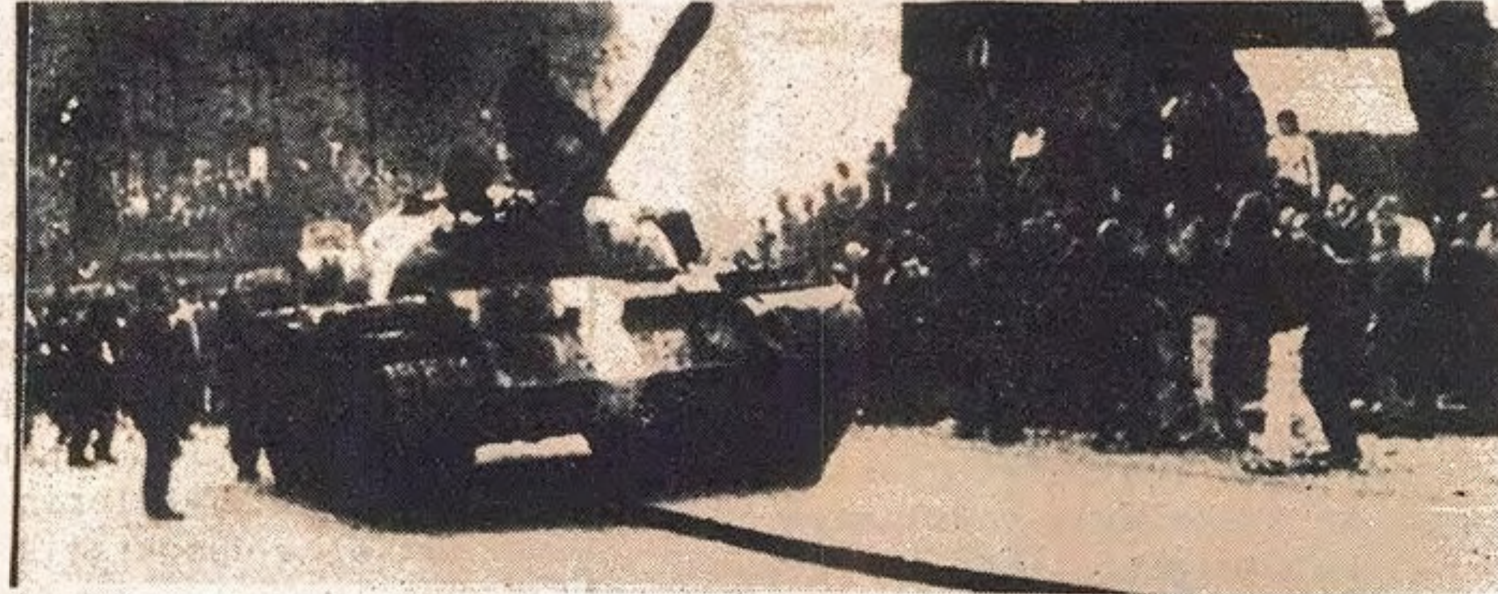
Mehmet Ertürk, Hikmet Arslan gibi 5. kol revizyonistleri sendikaların yönetimine nasıl geldiler? İşçi sınıfının tabanının iradesi ile mi? Hayır! 5. kol revizyonistleri özellikle de en bilinçli devrimci işçilerin bulunduğu Maden-İş'e komplo ile pazarlıklarla, işçilerin sendika yönetimlerine karşı muhalefetinden yararlanarak, karşı devrimci yollarla, tepeden DİSK'e sızdılar. Şimdi de DİSK içinde gittikçe yayılıyorlar, Sovyet sosyal-emperyalistlerinin ülkemizdeki soygun emellerine hizmet ediyorlar. İşçi sınıfının 100 yıllık mücadelesinin ürünü olan DİSK'i, 5. kol revizyonistlere teslim etmeyeceğiz. İşçi sınıfı faşistlere karşı verdiği onurlu mücadelesinin aynısını sosyal-faşistlere, onların demagoji ve yalanlarına karşı da verecektir.

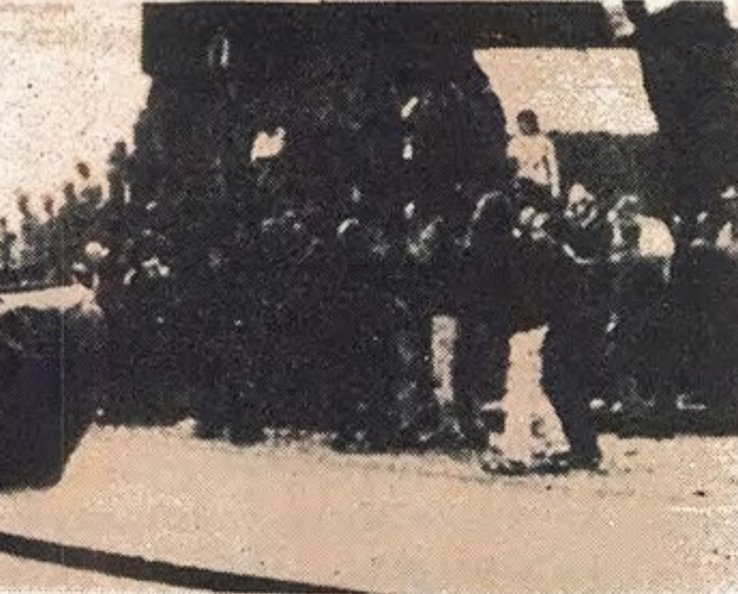
Şimdiden acil ve geciktirilemez olan DİSK içinde mevzilenmiş bu işçi sınıfı düşmanlarının hain yüzlerini her yerde ve usanmadan teşhir etmek, onların halk düşmanı karakterlerini ortaya koymaktır. DİSK içinde devrimci işçilerin görevi; sınıfının ideolojisini ve bilincini yozlaştırmaya,mücadeleye kırmaya ve engellemeye çalışan Mehmet Ertürk, Hikmet Arslan, Mehmet Karaca gibi 5. kol revizyonistlerine karşı mücadeleyi yükseltmek onları işçi sınıfının ideolojisi ve silâhıyla teşhir ederek devrimci işçilerin sendika yönetimine gelmesi için cesaretle ileri atılmaktır. Bu görev her zamankinden daha çok önümüzde duruyor. Bu hainleri çöreklendikleri sendika yönetimlerindeki yerlerinden söküp atarak, sendikaları devrimci işçilerin yönetiminde olduğu sınıf sendikaları haline getirme görevini işçi sınıfından başkası yerine getiremez.

Tüm işçi sınıfının birliği, mücadelesinin önündeki engelleri, faşistleri ve sosyal-faşistleri sendikalardan söküp atarak güçlenecektir. Sendikalarda ve fabrikalarda sosyal-faşistlere karşı mücadeleyi geliştirelim ve yaygınlaştıralım. Devrimci muhalefeti örgütleyelim.

DİSK dergisi şöyle yazıyor:"Helsinki Konferansı ile somutlanan eğilim uluslararası ilişkilere artık barış içinde birarada yaşama politikasının egemen olduğudur."

Rus tankları Çekoslovakya'da: Barış için mi?

"AVRUPA GÜVENSİZLİK KONFERANSI"

(Zerii Popullit)

"Avrupa güvenliğinin ateşli savunucuları, eğer kendilerine kulak asacak olanlar varsa (!) bunun sınırlara tecavüzü yasaklayacağını ve'zora başvurmayı engelleyeceğini söylüyorlar. Ford'un "ciddî" sözlerini ve Brejnev'in verdiği "şeref" sözünü de, bunun bir garantisi olarak gösteriyorlar. Ama Avrupa halkları güvenliklerini böyle palavralara bağlayabilir mi? Onlar, süper devletlerin emperyalist saldırganlığından ve ihanetlerinden o kadar çekmişlerdir ki, birkaç kâğıt parçasıyla, demagojik anlaşmalar ve paktlarla aldatılmaya razı olmayacaklardır.

Hitler, Fransa'nın, Belçika'nın ve Hollanda'nın sınırlarına tecavüz etmeyeceğine dair onlarla anlaşma imzalamış ve yazlı gözlerle, Südetlerin ilhakından sonra Çekoslovakya'ya el sürmeyeceğine dair yeminler etmişti. Ardından neler olduğunu hepimiz biliyoruz.Brejnev de tanklarını Prag'a yollamadan bir ay önce Bratislava'da zora başvurmamayı, göklere çıkaran bir belgeye imzasını koymuştu. 'saf ya da miyop olanlar, emperyalistlerin barış için sarfettikleri güzel sözlere ve ettikleri vaadlere güvenebilirler. Ancak böyleleri demeçlerin gücüne, genel anlaşmalara ya da saldırganların düşük ahlâklarına bel bağlayabilirler. Ama halklar onların laflarına inanmıyor ve emperyalist revizyonist demagojinin kendilerini aldatmasına izin vermiyorlar.

ABD emperyalistlerinin ve Sovyet sosyal-emperyalistlerinin büyük tantanayla sözünü ettikleri sözde yumuşama,soğuk savaşın bir başka biçimde devamıdır; bu, gülücüklerle ve ittifaklarla süslenmiş eski kuvvet siyasetidir."

MADEN-İŞ'İN YÖNETİCİLERİ İŞÇİ YANLISI DEĞİL, KENDİ ÇIKARLARINI DÜŞÜNEN BİRER SENDİKA AĞASIDIR.

HALKIN YOLU GAZETESİ'NE,

Biz KYİB-DER (Kayseri Yurtsever İşçi Birliği-Derneği) olarak sosyal faşistlerin bu yaptıklarını kamuoyuna duyurmanızı istiyoruz.

Biz KYİB-DER olarak işten atılan işçi arkadaşlar için bir bağış kampanyası açtık. Bu kampanyaya bütün halkımızı, demokrat ve aydınları katılmaya çağırıyoruz.

Bağış kampanyası için T.C. KAYSERİ MERKEZ ZİRAAT BANKASI HESAP NUMARASI 338'dir.

KYİB-DER BAŞKAN VAHİT KAYA

Soru: *Direnişe gitmenizin sebepleri nelerdir?*

Cevap: Bizim amacımız: İşyerinde, yani Asya Makina Sanayiinde yetkili sendika DİSK'e bağlı Maden-İş sendikasıdır. Sendika toplu sözleşme için patronla oturuma başlamıştı. Sendika bize zam, bazı sosyal haklar alacak diye çok seviniyorduk ve sendikayı destekliyorduk. Patron toplu sözleşmeden kaçmış ve Maden-İş yerine MİSK'e bağlı sendikayı işyerine sokma çabasında idi. MİSK'e bağlı faşist köpekler de işçilere baskı yapıyorlardı. Patron ustaları satın alıyor, ustalara 250-500 lira arasında fazla veriyordu. Ustalar bize baskı yapıyorlar ve en ufak bir şey de patrona ihbar ediyorlardı. Kiralanan faşist köpekler aramızda Kürtlük, Türklük, Alevilik, Sunnilik ayrımı yaparak bizi bölmeye çalışıyorlardı. Oysa bizim (işçilerin) çıkarı bütündür. İşte direnişimizin amacı bütün bu baskıları protesto etmek, sendika hakkımızı patron değil, bizim seçmemiz gerekir.

Soru: *Direniş esnasında Maden-İş'in tutumu nasıldı?*

Cevap: Maden-İş Sendikası bize bütün sosyal haklarımızı alacağımıza dair söz verdi. Bütün haklardan faydalanacağımızı, işçilik sigortası ve emekli olana kadar bile sendikanın her hakkı sağlayacağını söylediler. Sendika Başkanı Nerim Yula (patronla anlaşmış olmalı ki) fabrikayı terkedip, orada hakkımızı alamayacağımızı ancak sendikada alacağımızı söyledi. Patron 160 işçiyi işten attığında bizimle görüşüp direnişi sendikada sürdürmemizi söyledi. Ayrıca sosyal yardımlar yapacağını, bize iş bulacağını ve ayın 25'inden 25'ine maaş vereceğine dair söz verdi. Biz de direnişi sürdürmeye karar verdik. Oysa 3 ay oldu daha bize ancak 1000'er lira para dağıtıldı. Sendika, fabrika tazminatınızı vermezse biz tazminatınızı vereceğiz dediler. Direnişten 1 ay içinde puantör yoklama yapıldı ve teker teker isimimiz okundu. İşçilerle toplantılar yapıldı. Bu arada şunu da belirtelim.1000 liradan başka yardım yapmadılar.

Soru: *Maden-İş bu sözleri verdikten sonra sözünde durdu mu?*

Cevap: 3 aydır direniyoruz. Fakat sendikanın bizi fabrikadan çıkarıp, sendika binasına getirmesinin oyun olduğunu ve bizi patrona sattığını, sonradan öğrendik. Öğrenince hemen sendikayı basıp büroyu parçalamaya giriştik. Çünkü o zaman sendikanın başkanı Nerim Yula'da çoktan kaçmıştı. Hesap soracaktık, bulamadık. Sendikanın tabelasını indirip arkasına "YUVASIZ İŞÇİLER SENDİKASI" yazdık. Arkadaşlar bizi yatıştırdılar, 3 ayda 1000 lira dağıtıldı. Kış günü açlıkla, rezillikle boğuşuyoruz. Sendika verdiği sözlerin hiç birini yerine getirmedi, şunu da belirtelim ki; TİP, TSİP direniş sırasında bizi destekleyen bildiriler dağıttılar. Sendika bizi patrona satıp, bizde sendikayı işgal edince DİSK'in adını kötülüyorsunuz deyip bizi dövmeye kalktılar. Bu partilerin ne olduğunu anladık. İşçileri değil, Rus işbirlikçisi sendika ağalarını tutuyor. DİSK bizim sendikamız, biz sendikanın başındaki sendika ağalarını defetmek istiyoruz.

Soru: *Bu olaydan sonra Maden-İş'in hakkında düşündükleriniz?*

Cevap: Bu olaydan sonra Maden-İş, işçiden yana bir sendika değil, Nerim Yula kaçınca yerine Ekrem Aydın, Güngör, Ali Turan gelip bize şunları söylediler. Nerim'in bunları yaptıklarından haberi yokmuş dediler. Bunlar da söz verdiler. Sendikaya güvenmemizi ve yeni sosyal haklar sağlanacak dediler. Bunlarda sözlerinde durmadılar. Maden-İş'in bütün yöneticileri işçi yanlısı değil, kendi çıkarını düşünen birer sendika ağasıdır. Bunlar devrimci değil, karşı devrimcidir, en şereflisi Ekrem Güngör ise en şerefsizi hangisi?

Soru: *Bu direnişten neler öğrendiniz?*

Cevap: Biz direnişimizi fabrikadan çıkmadan sürdürmeliydik. Ama bizi Maden-İş aldattı. Bir daha böyle oyunlara düşmeyeceğiz. Şu anda direnişimizi kararlılıkla 160 kişiyle sürdürüyoruz. Hakkımızı alana kadar da sürdüreceğiz.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI VE SOSYAL FAŞİSTLER! YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

TARİŞTE 700 İŞÇİ DİRENİYOR!

Tariş'de 700 işçi faşistlerin ücretlerinden zorla Ülkü Ocaklarına haraç kesmeleri üzerine direnişe geçti. Tariş işçileri faşist zulme karşı mücadelede kararlıdırlar. Tariş'deki direnişi destekleyelim. Direnişçi işçilere bin selâm!

SÜMERBANK'TA BİLDİRİ DAĞITAN KOMANDOLAR BİR İŞÇİYİ BIÇAKLADILAR

İzmir Sümerbank'ta bildiri dağıtmaya gelen faşistler, bildiriyi almayan bir işçi arkadaşımızı bıçakladılar. Dağıttıkları bildiride "ülkücü harekâtını destekle" diye çağrı yayınlayan bu it sürülerinin halk düşmanı yüzleri çok sayıda işçi arkadaşlar tarafından daha iyi görüldü. İzmir Tariş İplik, İncir, Satış Depolarına, Aliağa Rafinerisine yerleştirilen bu it sürülerine mücadelemiz gereken cevabı verecektir.

Geçen yıl Tariş İplik'te makina başında çalışan kız işçilere zorla tecavüz eden bu köpekler, bugün Buca Eğitim Enstitüsündeki kız öğrencilere dayak vb. zulmü uygulamaya çalışıyorlar.

Devrimcilere düşen görev, bugün her faşist saldırı ve katliamda bir saat işi bırakma eylemini örgütlemek zorundadırlar.

Biz devrimci Sümerbank'lı işçiler bu zorbalara karşı birlikte direnmeliyiz. Zira bu olay bu köpeklerin yaptıklarının ne ilkidir, ne de sonu. Ama sonları gelecektir.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM! NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE! YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

İzmir Sümerbank'tan bir grup işçi.

HALK DÜŞMANLARINA ARAMIZDA YER YOK

Bizler, Keban Barajının yapılmasıyla evleri su altında kalan ve bu yüzden köyden şehire göç etmek zorunda bırakılan yoksul Kürt köylüleriyiz. Şu anda iskan evleri olan 1800 evlerde oturuyoruz.

20 ocak 1977 tarihinde halkın işte olduğu bir saatte faşistler mahallede marşlar söyleyip gövde gösterisi yaparak dernek açtılar. Amaçları 1800 evlerdeki halkın mücadelesini bastırmak, mahallede oturan alevi-sunni halkı birbirine düşman edip, halkın sırtından sömürülerini devam ettirmektir. Ayrıca yürüyüş sırasında arkalarındaki taksi içinde kendilerine talimat veren pararababalarının olması gözlerimizden kaçmadı.

Faşistler sarhoş vaziyette sokaklarda nara atarak mahallede bazı evlere girdiler. Girdikleri evlerde, nerelisin ve buna benzer sorular soruyorlardı. Ayrıca devrimci bantları çalmayın, devrimci gazeteleri okumayın diyerek bizleri tehdit ettiler.

Bunlar halkın tepkisine yol açtı. Bizler buranın mahalle olduğunu, mahalle sakinleri olarak böyle bir dernek istemiyoruz. Buradan çekip gidin dedik. Mahallede tabanı olmayan faşistler halkın bu tepkisi karşısında, derneklerini mahallenin kenar kısmına taşıdılar.

Faşistler şunu bilmelidirler ki, 1800 evlerinin halkı baskı ve zulüm karşısında yılmaz ve yılmayacaktır.

Bu olaydan şunu çıkardık: Bizler birlik olup, mücadele ettikten sonra faşistler bir yerde barınamazlar.

ALEVİ-SÜNNİ BİR OLSUN FAŞİSTLER-SOSYAL FAŞİSTLER KAHROLSUN! KAHROLSUN HALK DÜŞMANI FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

1800 Evleri sakinlerinden bir grup - ELÂZIĞ

URFA'DA UPİSAŞ FABRİKASINDAKİ FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST UYGULAMALAR

Güneydoğu sendika bölge temsilcisi sosyal—faşist Selâhattin Uyar, 1976 mayıs 1'de toplu sözleşmeye oturdu. Anlaşma olmayınca işyerinde grev oylaması yapıldı. İşçiler grev yapılması lehinde oy kullandılar. Ancak sendika grevi uygulamaya koymadı ve işçilerden habersiz asgari ücret üzerinden toplu sözleşme imzaladı ve Adana'ya kaçtı. Bu arada işçilerin mücadelesine önderlik eden 20 işçi işten atıldı. Sendika toplu sözleşmeden önce atılan işçileri geri işe almak için hiç bir çaba göstermedi. Aksine atılan işçilerin geri alınması için gelişen muhalefeti bastırmak için patrondan, (işçilerin 2 aylık birikmiş yemek aidatlarını) 150 bin lira aldı. Aldığı parayı atılan işçilere dağıtacağını söylediği halde 13 işçiye toplam 100 bin lira dağıttı. 50 bin lirayı ise kendisi almıştır. Hesap sorulunca Emniyet Müdürü Hüseyin Kemiksiz'e 20 bin lira rüşvet verdiğini itiraf etti. Para dağıttığı işçilerin faturaları üzerinde ise kalem oynatarak (örneğin 2 bin vermiş ise önüne 1 koyarak 12 bin göstermiştir.)

Tüm bu olanlardan sonra işçiler toplanarak ne yapacaklarını konuştular. Bölge temsilcisi ile görüşmek üzere bir komite kuruldu. Komite Adana'ya Bölge temsilcisinin yanına gitti. Kendisine, ya atılan işçilerin geri alınması veya tazminatlarının ödenmesi için ilgilenmesini, iş yerinde sendikanın işler hale getirilmesini, kongrenin yapılmasını ve işyeri temsilcilerinin belli olmasını istediler.

Kendisi, komitenin gitmesini, hemen arkalarından kendisinin de geleceğini söyledi. Ancak gelmedi. Ardından 3 defa yanına gidildi. Aynı cevapla savdı ve gelmedi. Gelmeyince biz işçiler kendi insiyatifimizle kongre yaptık. Aramızdan bir şube başkanı ve işyeri temsilcisi seçtik. Ancak ne bölge temsilciliği ve genel merkez seçtiklerimizi kabul etmediler. Selâhattin Uyar kendi istediği bir kişiyi tayin etti. Onu da biz kabul etmedik. Kendi kaderimizi biz tayin edecektik.

En sonunda Genel Merkeze gidildi ve durum anlatıldı. Genel Merkezdekiler Selâhattin Uyar'ın haklı olduğunu söyledi. Bu arada işyerinde sosyal-faşist sendika bölge temsilcisinin bu oyunlarından bıkan işçiler sendika değiştirmeye karar verdiler ve Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasını getirdiler. Türk-İş'e bağlı Teksif Sendikası yetki almış, toplu sözleşmeye oturmuş, anlaşma olmamış ve grev kararı almış. Genel merkeze bu durumu anlatıp ne yapmamız gerektiğini sorunca, işçilerden imza toplayıp greve engel olmamızı söylediler. Yani patronun çabalarına yardımcı olmamızı istediler.

Grev sırasında Ankara Hacettepe'de öldürülen devrimci Fevzi Aslansoy'un cenazesine katıldıkları ve "Kurdara Azadi" sloganları attığımız için sendika işçilere çeşitli baskılar uyguladı.

Urfa şubesinin aidatlarının kendilerine gönderilmesini isteyen Gaziantep şubesi revizyonist yöneticileri aralarındaki bu çelişkiden faydalanarak Selâhattin Uyar'ı merkeze şikâyet etmiş ve Gaziantep Şube Kongresinde, kendilerince bölge temsilciliğini eleştirdiler ama çıkarlarına ters düştüğü için bize haber vermediler, çağırmadılar.

Biz Urfa Upisaş fabrikası işçileri tek düşmanımız patron ve uşakları faşistleri biliyorduk. Ancak bu son olaylardan sonra sosyal-faşistlerinde en az faşistler kadar düşmanımız olduklarını öğrendik. Bundan sonra ayırım yapmayacak faşist ve sosyal-faşistlere karşı aynı şiddet ve kararlılıkla mücadele edeceğiz.

Urfa Upisaş İşçileri

DOĞU AVRUPA ÜLKELERİNDE DURUM VE İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİ

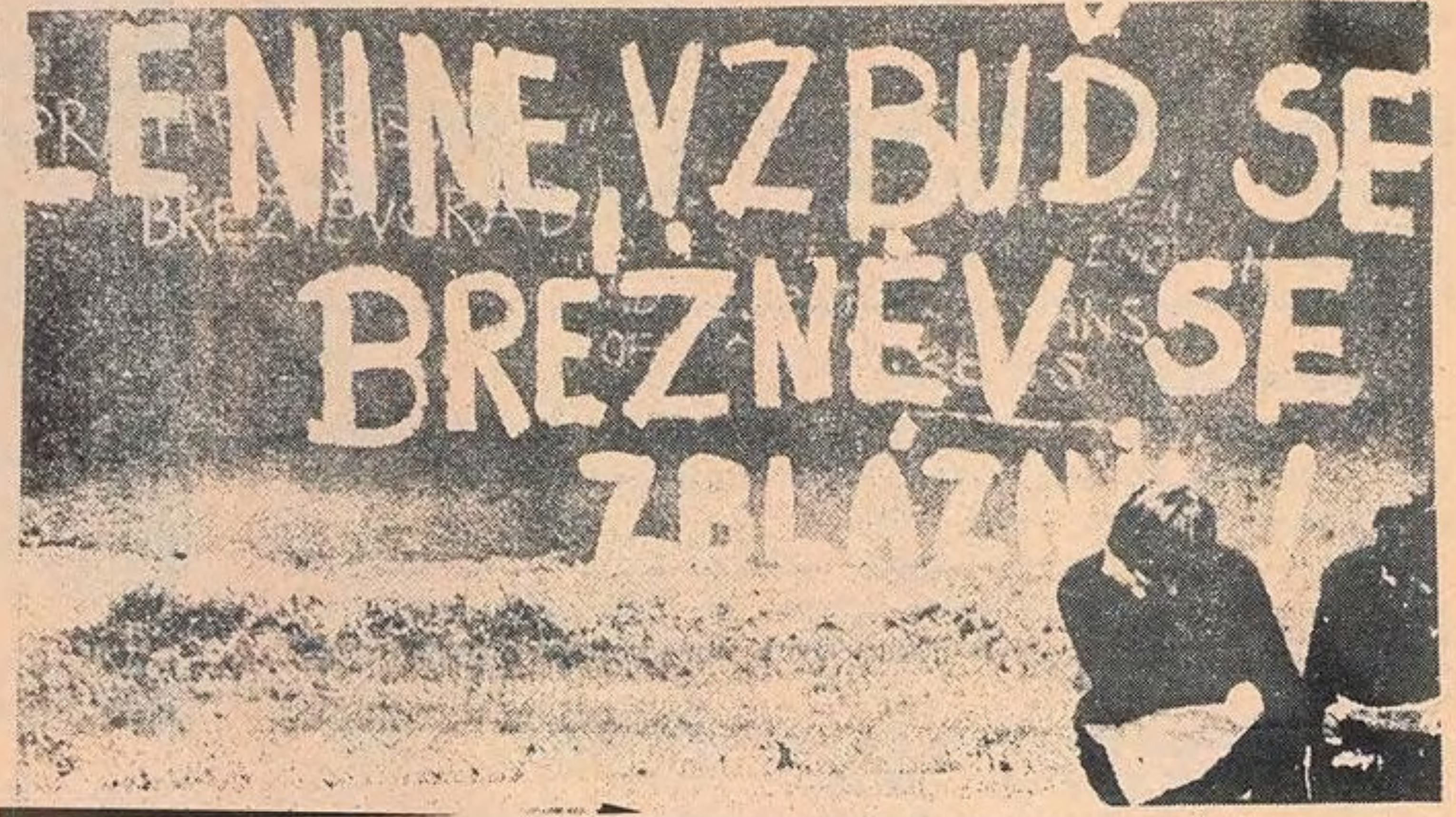
Polonya, Çekoslovakya, Doğu Almanya, Macaristan ve Bulgaristan işçi sınıfı ve halkları Nazi emperyalizmine ve faşizme karşı kahramanca direnmişler , burjuvazinin diktatörlüğünü yıkarak, proleteryanın şanlı diktatörlüğünü kurmuşlardı.Ne var ki, Sovyetler Birliğinde revizyonist klikler parti yönetimlerini gasp ettiler,proleterya diktatörlüğü yerine revizyonist burjuvazinin diktatörlüğünü geçirdiler ve bu ülkeler hızla birer kapitalist ülke haline geldi. Sovyetler Birliği, sahte "sosyalist", "kardeşçe işbirliği" paravanaları ardında faşist büyük Rus siyaseti izleyerek, bu ülkeleri, azgınca sömürdüğü ve Varşova Paktı gibi örgütlenmelerle askeri bakımdan da kendine bağımlı kıldığı, 68'de Çekoslovakya'da olduğu gibi her an işgal etme tehdidi altında tuttuğu birer vilayeti haline getirdi.

Bu ülkelerde son birkaç yıl içinde hızlanan gelişmeler ve iki süper devletin bu ülkeler üzerinde giriştikleri oyunlar, bugünkü dünya çapındaki alt üst oluşu yaratan etmenleri açıkça sergilemektedir.

Dünya çapında ve özellikle Avrupa üzerinde yeniden pazar ve paylaşım mücadelesi veren Sovyetler Birliği, bu ülkeler üzerindeki sömürüsünü giderek katmerleştirmekte, denetimini daha da artırmaktadır. Son 10 yıl içinde Rus emperyalistlerinin orta Avrupa cephesine yığdığı asker sayısı 130 bin artmıştır. Tank gücünü % 40, top sayısını % 100 artıran Rus emperyalistleri, yılda 2 bin T 72 tipi tank yapmaktadırlar. Sovyetler Birliği, yakın bir emperyalist savaşta bu ülkeleri birer piyon olarak kullanmayı hesaplamaktadır. Öte yandan Sovyetler Birliği'ne karşı pazarlarını korumaya ve hegemonya mücadelesinde güç kazanmaya çalışan ABD emperyalizmi bir yandan "üstünlüğümüzü kaybediyoruz" yaygaralarıyla silahlanmak için her yolu denerken,bir yandan da "Doğu Avrupa ülkelerine karşı kayıtsız kalamayız" diyerek Doğu Avrupa ülkelerine müdahale etmekten söz etmektedir.

İki süper devlet arasındaki bir emperyalist paylaşım savaşının esas alanlarından birinin Avrupa olacağı açıkça görülmektedir. Sovyet sosyal emperyalizminin artan hegemonyası ve ABD emperyalizminin müdahaleci tavrı Doğu Avrupa ülkelerine sömürü, zulüm, açlık ve sefaletten başka bir şey getirmemektedir ve getirmeyecektir.

Revizyonist burjuvazinin iktidarda olduğu bu ülkelerde ekonominin kapitalistleştirilmesi yüzünden kaçınılmaz olarak, ekonomik buhranlar ortaya çıkmakta ve bu buhranlar günümüzde daha da derinleşerek sık sık belirlemktedirler. Sovyet-

Prag'da duvar yazısı: Lenin uyan! Brejnev kudurdu!

ler Birliği'nin buhranın yükünü bu ülkelere aktarmaya çabalaması da eklenince, Çekoslovakya, Polonya, Bulgaristan ve Doğu Almanya gibi ülkelerde son yıllarda, fiatlar görülmemiş derecede artmış, çeşitli mallar bulunamaz hale gelmiş, karaborsa almış yürümüş, işsizlik ve pahalılık büyük boyutlara ulaşmıştır.

Derinleşen ekonomik buhran siyasi ve sosyal alanlara da şiddetle yansımakta, işçi sınıfı ve çalışan halk kitleleri içinde derin bir muhalefetin doğmasına yol açmaktadır.Öte yandan revizyonist klikler arasındaki çatışmalar da şiddetlenmektedir. Aslında bir burjuva akımı olarak revizyonizm, saflarında çeşitli çelişkiler taşımaktadır, ve birer kapitalist ülke olan Sovyetler Birliği, Çekoslovakya, Polonya,Doğu Almanya, Bulgaristan ve Macaristan'da revizyonist burjuvazi içinde uzlaşmaz çıkar çatışmaları vardır. Revizyonist klikler arasındaki çatışma bu ülkelerde gün geçtikçe daha da açığa çıkmakta ve şiddetlenmektedir. Bu ülkelerde sosyal emperyalist, sosyal-faşist Brejnev revizyonist kliğinin sadık uşakları revizyonist Grienek, Husak, Jivkov gibilerine karşı dar milliyetçi bir çizgi izleyen revizyonist klikler arasındaki çatışma giderek artmaktadır. Önceleri Tito kliğinin,daha sonraları Dubçek ve Fransız ve İtalyan "komünist"partileri ile Sovyetler Birliği arasında bilinen bu çatışma şimdi Polonya ve Çekoslovakya'da bazı kesimlerin muhalefetiyle belirmektedir. Bu kesimlerin, Sovyet sosyal-emperyalizminin sömürgeciliğine ve faşist zulmüne karşı çıkışları olumlu bir tavır olmakla birlikte, onlar revizyonist burjuvazinin başka bir kesimi olarak karşı-devrimci ve anti-marksisttirler ve çoğu kez ABD emperyalizmiyle "batı dünyası" ve "demokrasi"maskesi altında işbirliği kurmaya çalışmaktadırlar.

Bugün artık Doğu Avrupa ülkelerindeki yozlaşma, sömürü, zulüm, açlık ve sefalet gizlenmez durumdadır, günlük basının sayfalarına kadar yansımaktadır. Ama kimi gerici çevrelerin yaymaya çalıştığı gibi bu durum, sosyalizmin bir sonucu mudur? Hayır, tam aksine. Bu durum, bu ülkelerde sosyalizmden sapıldığı, proleterya diktatörlüğü yıkılarak yerine burjuvazinin diktatörlüğü kurulduğu ve kapitalizm yeniden inşa edildiği için ortaya çıkmaktadır. Ve bu ülkelerin işçi sınıfı ve çalışan halk kitleleri üzerlerindeki baskı zulüm ve sömürünün kaynağının Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyası ve kapitalizm illeti olduğunu gün geçtikçe görmekte, Sovyet sosyal-emperyalizmine ve onun sadık uşağı revizyonist burjuvaziye karşı mücadeleye a-tılmaktadır.

68'de Çekoslovakya'yı tanklarıı ve çizmeleriyle ezerken , Sovyet sosyal-emperyalizmi esas olarak Dubçek revizyonist kliğine değil, özgürlük, bağımsızlık ve sosyalizm uğruna mücadeleye atılan Çekoslovakya işçi sınıfı ve halkına saldırıyordu. Ama Çekoslovakya'nın işgali Doğu Avrupa ülkeleri işçilerinin ve halklarının mücadelesini söndürmedi. Bugün başta Polonya olmak üzere bu ülkelerin işçi sınıfı ve çalışan halk kitleleri Marksizm-Leninizmin kılavuzluğundaki örgütlü mücadelesi gelişmekte, yaygınlaşmakta Sovyet sosyal-emperyalizmini ve revizyonist burjuvaziyi derinden sarsmaktadır.

Polonya işçilerinin yiğit Çekoslovak halkının devrimci mücadelesi yenilmezdir. Polonya'nın, Çekoslovakya'nın, Doğu Almanya, Bulgaristan ve Macaristan'ın alanlarında, fabrikalarında ve kırlarında işçi sınıfının ve halkın kızıl bayrakları yeniden dalgalanacaktır.

Dominik'te

MARKSİST LENİNİST HAREKET GÜÇLENİYOR

(Tiran Radyosu'ndan)

Dominik Cumhuriyeti ML gruplarının ML birliği güçlendirmek ve Dominik işçi partisini yeniden kurma mücadelesi.

Bugün yeni ML partiler ve örgütlerin önündeki esas meselelerden bir tanesi ML güçlerin birliği için ve devrim ve sosyalizmin zaferi mücadelesinde proleterya ve geniş emekçi kitlelere önderlik edebilecek tek ve gerçek bir Marksist Leninist partinin inşası ve güçlenmesi için mücadeledir. ML'ler kendilerini çeşitli kılıklarda sunan ve Marsist - Leninist hareketin saflarına sızmak için ellerinden geleni yapan sayısız azgın düşman karşısında her ülkenin işçi sınıfının birlik, gerçek Marksist-Leninist önderlik ve Marksizm-Leninizm tek olduğundan ve proleterya farklı ve karşıt menfaatlere sahip olmadığından tek olan ML partisinin gereğini derin bir şekilde kavramaktadırlar.

Dominik Cumhuriyeti Bandera Proleterya örgütü bu meseleye özel bir dikkat göstermektedir . Buna bağlı olarak bu örgütün yayın organı Bandera Proletaria gazetesi Dominik Cumhuriyetinde ML hareketin gelişimin izlediği yoldan ML birliğin güçlenmesine doğru atılan çeşitli adımlardan bahseden ve ML partinin Dominik Cumhuriyetinde yeniden kurulmasını gerektiğini ele alan bir makale yayınlamıştır.

Modern revizyonizmin uluslararası komünist harekette doğması ve Lenin, Stalin'in Bolşevik Partisi ve Dominik Cumhuriyetindeki ilk ML partide dahil dünyanın pek çok diğer komünist partisinin yozlaşması sonucu, ülkemizde Kruşçev revizyonizmi ve oportünizmin diğer türlerine karşı kararlılıkla mücadele eden ve ML partisinin yeniden kurulması görevini ortaya koyan bazı gerçek Marksist-Leninist gruplar doğmuştur.

Bu dönemde Linca Ruha (kızıl çizgi),Voz Proletaria (proleter ses), ve Bandera Roha (kızıl bayrak) doğdu. Bu gruplar özünde aynı olan, ideolojik, siyasi plâtformlar ortaya koymuşlardı, onlar Amerikan emperyalizmi ve gerici sınıfların hâkimiyetini sona erdirme mücadelesinde işçi sınıfı, köylülük ve diğer emekçi kitlelere önderlik etmek üzere gerçek Marksist-Leninist bir partinin yeniden kurulması görevini önlerine koymuşlardı. Bazı çelişmelerin var olmasına rağmen özünde bu gruplar, kitleleri seferber etme Baladier Diktatörlüğünü devirmek üzere devrimci ve demokratik güçleri birleştirmek amacıyla benzer taktikler izlediler. Bu şartlarda Dominik Marksist-Leninist hareketinin gelişmesinin önünde yeni bir dönem ML partinin devrimci proleter temelde yeniden inşası dönemi açıldı. Bu yönde ilk adımları Bandera Roha ve Voz Proletaria grupları atmışlardı. Bu iki grup diğer ML gruplarla birleşme mücadelesinin yanısıra iki örgütün birleşme sürecini ileri götürmede anlaştılar, Bandera Roha ve Voz Proletaria'nın birleşmeleri bütün ML örgütlerin yürüttükleri birlik mücadelesinin zıddı değildir, tam tersine bu sözkonusu sürece yardım etmiş ve onu teşvik etmiştir. Bu Dominik Cumhuriyetindeki Marksist - Leninist birliği daha fazla güçlendirmede somut bir örnektir. Bu kıstastan hareket ederek ve aynı zamanda diğer ML grupların yeniden birleşmesi sürecini ileri götürmek için mücadele ederek ve aynı zamanda diğer ML grupların yeniden birleşmesi sürecini ileri götürmek için mücadele ederek Bandera Roha ve Voz Proletaria bir birleşme programı hazırladılar, böylece her iki örgütün ortak yayın organından başlamak üzere iki örgütün aynı propaganda organlarına Bandera Roha ve Voz Proletaria gazetelerine son verilmesi kararlaştırıldı. Böylece iki örgütün ortak organı olarak Bandera Proletaria gazetesi doğmuştur.

Daha sonra iki örgütün geçici ortak merkez komitesi Dominik Cumhuriyeti ML birliğinin, I. konferansını yaptı. Burada iki grubun tam ve nihai kaynaşması ve tek bir örgüt Bandera Proletaria'nın kurulması sağlandı. Bu Dominik Cumhuriyeti'nde ML partinin yeniden inşası yolunda önemli bir adım olmuştur. Bandera Roha ve Voz Proletaria'nın yeniden birleşme sürecinin başlanması ve bütün Dominik ML komünist hareketinin kaydettiği ilerleme karmaşık bir sürecin ve Dominik toplumunda sınıf mücadelesinin yürütülmesinin mantıklı bir sonucudur. Bu sebeple, ülkenin ML gruplarının kenetleneceği ve Dominik işçi partisi (ML) kurulacağı gün uzak değildir.

POLONYA'DA İŞÇİ MÜCADELELERİ

24 temmuz 1976 günü Polonya Parlamentosu temel besin maddeleri fiyatlarına yüksek bir zam kararı aldı. Kümes hayvanları % 30, et % 60, şeker yaklaşık % 100 pahalılaşacaktı; tereyağ 2.30 DIM olacaktı. Bu sırada kalifiye bir işçi yaklaşık ayda 320 DM kazanıyordu. Bu karar Gierek-kliği tarafından uzunca bir zaman önce hazırlanmıştı. Gierek-kliği, Rus sosyal emperyalizminin çıkarları doğrultusunda Polonya emekçisini daha amansız sefalete sürüklemek için daha bir dizi tedbir almayı hesaplıyordu.

Polonya işçi sınıfı buna güçlü bir karşı çıkışla cevap verdi. Tüm ülkede, Varşovı, Radam, Lodz, Krokaw, Lublin, Katowicz, Sceczin, Gdansk ve diğer kentlerde, grevler ve gösteriler yapıldı. İşçiler grevleri kendileri yönettiler ve doğrudan doğruya Polonya'nın hâkim kliklerine ve onun ardında duran Rus sosyal emperyalistlerine karşı yönelen kesin politik çözüm getirdiler.

"Tüm iktidar işçi sınıfına" "Fiyat yükseltme kararının geri alınması", "Sovyetler Birliği tarafından sömürülmeye karşı mücadele" "Sosyalizm için" "Kahrolsun Sahte Parti".

URSUS İŞÇİLERİ ÖNE ÇIKIYORLAR

İlk önce, Varşova yakınlarındaki Ursus'daki traktör fabrikasında büyük çoğunluğun işçilerin ve memurların kendiliğinden oluşturdukları bir işyeri toplantısında grev kararı alındı. Grevciler derhal, 15 işçiden oluşan bir grev komitesi seçtiler ve onları orada tesbit edilen istekleri yönetime götürme görevini verdiler. Fakat yönetim karşılıklı konuşmayı red etti, kentten polis istedi ve grev komitesi üyelerini dışarı çıkarttı. Bunun üzerine işçiler, sosyal faşist darbeciler tarafından kışkırtılmamaya dikkat ederek fabrikayı işgal ettiler. Daha sonra polis fabrikayı kuşattığında, işçiler hücuma geçme kararı aldılar. Traktörlerle fabrikadan çıktılar ve yakındaki demiryolu kavşağını işgal ettiler. Böylece Moskova-Varşova-Berlin-Paris ve Varşova-Oberschleisan yollarının önemli kavşak noktası felç edildi.

Polis bu nedenle işçileri geri sürmeyi ve rayları traktörlerden temizlemeyi denedi. İşçiler barikat yaptıklarından ve demiryolu raylarını söktüklerinden, polis bu isteğini gerçekleştiremedi. Ancak başbakan Jarosziwicz'in cuma akşamı televizyon haberlerinde zamları kaldırdığını bildirir haberi üzerine işçiler düzenli bir şekilde direnişi kaldırdılar. İşçiler Kremlin'e kulak veren Gierek-kliğine karşı bir meydan savaşı kazandılar.

RADOM: SİLAH İŞÇİLERİ MÜCADELEDE

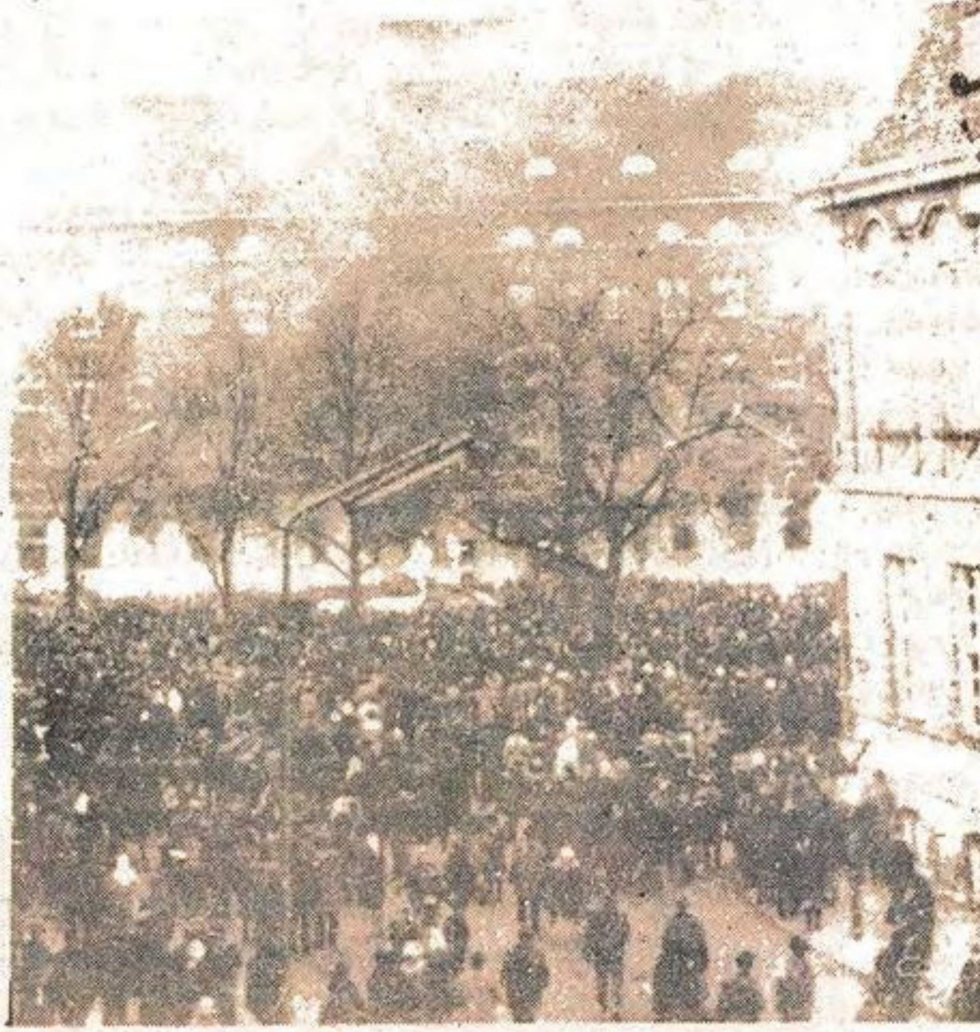
Radom'daki mücadele doğrudan doğruya Rus sosyal emperyalistlerinin çıkarlarını can damarından vurduğundan anlamı büyüktür. Radom'da sosyal emperyalistlerin silah üretiminin önemli bir kısmı bulunmaktadır ve Genel Walter silah fabrikasındaki işçiler bu mücadelede en öne çıktılar.

Sabah erkenden işyerinde bir toplantı yaptıktan sonra grev kararı aldılar, yönetim komitesini seçtiler ve silahlanmak için diğer işletmelerin işçileri ile birlikte ordunun silah depolarına girdiler.

Revizyonistler depoyu kısa bir süre önce boşaltmalarına rağmen, kısa bir süre önce Radom'a yollanmış olan kışkırtıcı Janosz Prokopiak iç savaş için eğitilmiş olan güvenlik polisinin en seçkin birliklerini helikopterlerle getirttiği halde halk kitlelerinin devrimci mücadelesini engelleyemedi. Şanlı sokak savaşlarında halk kitleleri, işçi sınıfının çevresinde bütünleşmiş öğrenciler, üniversite öğrencileri, gençler ve ev kadınları Gierek-kliğinin devrimci şiddet ile devrilebileceğini gösterdi. Radom'daki mücadeleyi Paris'teki Polonyalı turistler Paris gazetesi Liberation'a şöyle anlattılar.

"Kilometrelerce uzaklıktaki gösteri kervanı enternasyoneli söyleyerek PVAP'ın (revizyonist Polonya Sosyalist İşçi Partisi) bölge yöneticiliğine gidiyorlardı. Cevap gelmeyince, İşçiler parti binasını tahrip etmeyi kararlaştırdılar. Bir traktör ile giriş kapısı yıkıldı. İçeride yemek salonunda bol miktarda ithal malı sucuklar ve lüks eşya gördüklerinde kitleler daha da sinirlendi. Mobilyalar, perdeler, halılar pencereden dışarı atılmaya başlandı ve

"Kahrolsun sahte parti"

"Kahrolsun sahte parti" sloganı altında eşyaları benzinle yaktılar. Daha sonra binaya girdiler ve PVAP'ın parti kimliklerini, pencereden ateşe attılar. Hizmet araçlarıda aynı şekilde yakıldı. En sonunda parti binası ateşe verildi.

Milisler saldırmak istiyorlardı ancak çok güçsüzlerdi. Gösteri tüm kente yayıldı. Polis başkanlığına saldırıldı, parti sekreteri Prakopiak'ın evi ateşe verildi ve itfaiyenin yangını söndürmesi engellendi.

Radom'daki kuvvetler saldırmadılar. Varşova'dan ve Golodzinow'dan seçkin birlikler getirildi. Bunun üzerine işçiler barikatları kurdular, saldıran polis birlikleri üzerine bol miktarda benzin dökerek ateşe verdiler. Polisler ateş etmiyorlardı, yeni ağır ve uzun çubuklarla savaşıyorlardı. Kadın işçiler ve ev kadınları kasap bıçakları ile polislerin üzerine yürüyorlardı. Ancak göz yaşı bombası kullanarak 23 saat sonra polis barikatlara girebildi. Yüzlerce yaralı, en az 17 ölü vardı. Öldürülen işçiler kimseye haber verilmeksizin kitle halinde gömüldüler. Böylelikle savaşın izlerini mümkün olduğunca çabuk kaybetmeyi denediler.

GİEREK-KLİĞİNİN İFLASI

Gierek 1970'de Gomulka'yı Rus sosyal emperyalistleri ile anlaşması gereği uzaklaştırdıktan sonra, Polonya'nın Rus sosyal emperyalizminin bir yarı sömürgesine dönüşmesi sürecini derinleştirdi.

Polonya'nın ihracatının % 50'si Sovyetler Birliği'ne gidiyor ve 1975-1980 planı gereğince % 74'e çıkması gerekiyor. Polonya, Rus sosyal emperyalistleri hesabına, makina yapımı ve donanım üretimi -özellikle yedek parça üretiminin- önemli bir kısmını üzerine almıştır. Hammadde fiyatlarının yoğun artışı, buna karşın son ürünlerin aynı zamanlarda çok az yükselmesi, Polonya'yı Rus sosyal emperyalistlerine karşı ağır borç altına soktu. Bugün Gierek-kliği borçlarının faizlerini zamanında ödeyecek durumda değildir. Gierek besin maddeleri fiyatlarını artırarak bu faturayı halka ödetmek istemektedir. Polonya proleteryası ödemeyi red etmekte, karşı devrimin başı ise orada oturmuş susmaktadır" ne evet diyebilir, ne hayır, ödemeyi red ederse yerine başka birisi getirilir; bir kez daha halkın ödemesini isterse, oluşacak fırtına onu şiddetle savuracaktır. Yeni çarların sadık uşağı olarak Gierek, Rus elçi Pilotowitsch'in istediği gibi, sınıf hukukunu harakete geçirdi. Ve hedef olarak "Sovyetler Birliği, Doğu Almanya ve Batı Avrupa arasında ki demiryolu bağlantısını tahrip eden suçlularla hesaplaşma" seçti.

Gierek ve başbakanı Jaroscewicz, her yerde, fiyat yükselmesini normal bir şeymiş gibi ortaya koymayı deniyorlar. Yenilgilerinden hemen sonra, cuma akşamı fiyat artışlarının zorunlu olduğunu ifade ediyorlardı. Bu arada fiyat artışlarının % 35 artması gerektığı tesbit edildi.

Fakat gerek Polonya'da gerekse tüm dünyada herkes Polonya işçilerinin nasıl mücadele ettiğini bildiğinden bu taktik de yeterli olmadı ve revizyonist basın faşist tahrikle kendini kurtarmaya çalıştı. Faşist terör işçilerinin sırtına yüklendi.

POLONYA İŞÇİ SINIFININ MÜCADELESİNDE BİR KİLOMETRE TAŞI

Fiyat artışlarını gerileten başarılı mücadele, bize mücadele cephesinin kurulması ve coğrafi genişlemesi, öte yandan halk kitlelerinin en geniş kesimleri arasındaki ilişkilerin durumu, Polonya işçilerinin mücadelesinin yeni bir niteliğini gösteriyor. Öyleki Gierek-kliği 24 saat sonra derisini kurtarmak için gerilemek zorunda kalmıştır.

Rus sosyal emperyalizmi tarafından ezilen diğer ülkelerden farklı olarak Polonya'da Marksist-Leninist öncü, Polonya Komünist Partisi vardır. Polonya işçi sınıfı, perspektifinin yalnızca proleterya diktatörlüğünün yeniden kurulması olacağını daha da fazla fark etmeye başladı.

Gierek, 1970'de Gonulka'nın burjuva çizgisinden giden işçileri reformist olarak nitelendirdiği hatırlanırsa; bir revizyonist grubun diğerleri tarafından devrilmesinin temelde hiç bir şeyi değiştirmediğini her gün daha fazla işçi görüyor. Ve en net çözümü ortaya koyuyorlar. "Sosyalizm için tüm iktidar işçilere". Radom'daki olayları görenler, halk kitlelerinin sosyal faşist PVAD'a karşı artan nefretini ifade ediyorlar. Polonya işçi sınıfı bu mücadelelerle sosyal faşistlere mücadeleyi ifade ettiler. Faşist terör aygıtına karşı kendileri örgütlendiler, grev komiteleri seçtiler ve Gierek-kliği parçalayıcı harekâtlara giriştiler.

Radom'lu işçiler mücadeleyi silahla sürdürmeye karar verdiler. Ellerinde despotların silahları yoktu, ancak halk savaşının tüm araçları ile polislerin karşısında kahramanca direndiler.

İşçilerin safında başından beri kadınlar bulunuyordu. Bunlar ya mücadeleyi kendileri örgütlüyor (Lodz'daki tekstil fabrikalarında) ya da Radom'daki ev kadınları gibi, erkeklerinin yanında barikatları savunuyorlardı. Öğrenciler ve üniversite öğrencileride cuma sabahı okullarını terk ederek ya grevcileri destekleyerek yada Radom'da olduğu gibi mücadelede bizzat yer alarak mücadele cephesinde sıralandılar.

Polonya işçi sınıfının bu mücadelesi doğrudan doğruya, uşakları Gierek, Jaroszewicz ortaklığının yardımı ile Polonya'yı kendi sö mürgelerine dönüştüren, Rus sosyal emperyalizmine yönelmiştir. Bu baylar tarafından Polonya anayasasına "Sovyetler Birliği ile ittifakı" zorunlu kılan bir madde koyulması kararlaştırılmıştı.

Ancak evdeki hesap çarşıya uymadı. Bu karar Polonya işçi sınıfının direnmesi ile karşılaştı. 1975'de özellikle Gdansk'daki, liman işçileri -ki bunlar Polonya halkı tarafından üretilen gülünç bir fiyat ile SSCB'ye satılan eşyaları yüklüyorlardı. Olayı protesto ettiler ve grevlere gittiler. Öğrenciler ve burjuva entellektüelleri, bu anayasa değişikliğini kararlı bir şekilde mahkûm eden, ulusal bağımsızlık ve demokratik özgürlükleri talep eden bir bildiri yayınladılar (59'lar bildirisi).

Bu güçler 1970'de mücadele eden işçi sınıfının karşısında iken, günümüzde mücadeleyi birlikte yürütmek zorunda olduklarını daha net kavradılar. 13 entellektüel yayınladıkları bir bildiri ile grevleri desteklediklerini ve devrimci işçilere karşı olan davalarda tavır aldıklarını bir bildiri ile ifade etmişlerdir.

Polonya halk kitleleri ve doğrudan doğruya mücadele eden işçiler "halkın ve işçi sınıfının devrimci geleneğinin saygılı mirasçıları olduklarını dünyaya gösterdiler. Bu zafer mücadeleyi sona erdirmemekle birlikte, proleteryanın büyük gücünü, birliğini ve mücadeledeki kararlılığı gösteriyor; tüm işçi sınıfını devrimcileştiriyor ve ondaki mücadele ruhunu uyandırıyor. Bu zafer aynı zamanda burjuva Gierek'in acizliğini göstererek O'nu kitlelerin önünde teşhir ediyor.

"Dem Volkedienen" adlı derginin Eylül 1976 tarihli sayısından derlenmiştir.

DEVRİMCİ PROLETARYA KOMUNİST ENTERNASYONALİ YASATIYOR

III. Enternasyonal 1919 yılında dünya burjuvazisi ve gericiliğine karşı dünya proleteryasının birleşik, merkezi örgütü olarak kuruldu. I. Enternasyonalin burjuva ve küçük burjuva akımlara zaferi, II. Enternasyonal içinde başarılı bir mücadele tarihi olan devrimci Marksizmin temelleri üzerinde yükseldi ve onların devamıydı.

III. Enternasyonal Lenin'in emperyalizm çağında gelişip zenginleştirdiği, bugünde gerçek komünistlere rehberlik eden Marksizm-Leninizm ile silahlanmıştı. III. Enternasyonal; M-L.'nin burjuvaziye 2. ve 2.5 . enternasyonalin sosyal şöven döneklerine, Troçkizme, sağ ve sol oportünizme karşı zaferini perçinledi. Dünya proleteryasının, ezilen milletlerin ve halkların mücadelesine yeni bir ruh ve perspektif getirdi, onların yolunu aydınlattı. Örgütlü ve yenilmez bir güç haline gelmesini sağladı.

III. Enternasyonal bayrağını alan proleterya ve ezilen halklar büyük şanlı mücadelelere atıldılar ve bunu żaferle taçlandırdılar.

O gün proleter enternasyonalizminin anlamı: Sosyalist SSCB savunmak, komüntern ve SBKP (B)'nin önderliğini yaptığı M-L mi kavramak, ülkenin somut şartlarına yaratıcı bir tarzda uygulayarak devrim mücadelesini geliştirmek, bütün ülkelerin proleterya ve ezilen halkları ile militan bir dayanışma içinde olmaktı. Bu aynı zamanda III. Enternasyonalin de özüdür.

Stalin'in ölümünden sonra Kruşçev dönekleri kapitalizmi restore ettiler. M.L'in çağın "gerçekleri"ne uymadığını söylediler. Proleterya diktatörlüğünü, proleterya partisini, burjuva diktatörlüğü ve partisi haline getirdiler. Sosyalizm ve savaş, savaş ve barış, emperyalizm, devlet ve devrim, proleterya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesi tezlerini reddettiler. Bundan sonra önderliğini ÇKP ve AEP'nin yaptığı, M-L ile Kruşçev dönek parti ve güçleri arasında, modern revizyonizmi teşhir edip, devrimci saflardan atma mücadelesi başladı. 1957-1960 Moskova toplantıları ÇKP ve AEP önderliğinde bütün dünya gerçek komünistlerinin modern revizyonizmden ayrılmalarının ve III. enternasyonal bayrağının ÇKP ve AEP tarafından taşındığının belgelenmesi oldu. Mao Zedung ve Enver Hoca M-L mi savunup zenginleştirdiler. Kapitalizmin restorasyonunun tarihi derslerini kavrattılar. Modern revizyonistlerin Marksizm-Leninizmi yozlaştırma çabalarını teşhir edip oyunlarını bozdular. Onun ruhunun devrimci özünün yaşamasını, canlanmasını sağladılar.

Bugün proleter Enternasyonalist olmanın ve III. Enternasyonali yaşatmanın biricik ölçüsü; Sosyalist Çin ve Arnavutluğu savunmak, ÇKP ve AEP 'nin önderliğini yaptığı, ML'i kavramak, onu ülkenin somut şartlarına yaratıcı bir tarzda uygulayarak devrim mücadelesini geliştirmek; bütün ülkelerin proleteryaları ve halkları ile militan bir dayanışma içinde olmaktır. Bunun dışında herhangi bir şey boş ve aldatıcı sözlerden ibarettir.

Brejnevlerin "ortak diktatörlük" "sınırlı egemenlik" gibi en açık tahakkümcü isteklerinin yer aldığı "enternasyonalizm"i dünya halklarını köleleştirmede onları teslim almada kullanılan sahte maskeden başka bir şey değildir.

Brejnev saldırganları malını daha iyi satmak isteyen tacirin reklamı gibi, halkların mücadelesine daha kolay sızacak, daha kolay hegemonya kuracak "enternasyonalizm" terimini kullanıyor.

Sınıf mücadeleleri tarihi her dönek kişi ve partinin kendini Marksistmiş gibi göstermeye çalıştığını gösterir.

II. Enternasyonalin Kautsky, Plehanov gibi ünlü dönek sosyal emperyalistleri yığınlar üzerindeki etkilerini sürdürebilmek ve bu vasıta ile burjuvaziye hizmet edebilmek için kendilerinin "Marksist" olduğunu bağırıyorlardı.

Sosyal faşistler, revizyonistler için "enternasyonalizm" işbirlikçi olmak demektir. Nasıl faşist partiler "hür dünya ile omuz omuza olmak" ile ABD emperyalizminin işbirlikçisi olmayı ifade ediyorlarsa, sosyal faşist revizyonist partilerin de Brejnev'in "enternasyonalizm"i ile ifade ettiği onların Sovyet sosyal emperyalizminin işbirlikçiliği, ona uşaklık etmektedir.

Modern toplumlar proleter ve burjuva sınıflardan oluşur. Sınıflar üstü bir ideoloji olamayacağından herkes iki ideolojiden birini seçmek zorundadır.

Orta yolcuların iddia ettiği gibi, "Pekin ile Moskova arasında kendilerine özgü bir kavga ve kamplaşma" yoktur. M-Leninizmin can düşmanı azgın SSCB emperyalist burjuvazisi ve onun işbirlıkçileri ile Lenin ve Stalin'in bolşevik komünist partisinde olduğu gibi ÇKP ve AEP'nin önderliğini yaptığı gerçek komünistler arasında kamplaşma vardır.

Uluslararası proleter ordusunun bir müfrezesi olan ülkemiz proleteryası diğer ülkelerin tecrübeleri ve derslerinden yararlanmak, ÇKP ve AEP'nin önderliğini yaptığı uluslararası komünist hareketin temelleri üzerinde yükselmek zorundadır. Dünya M-L partileri proleter enternasyonalizmini canlandırıp yükseltiyor. İşçi sınıfı ve çalışan halkın mücadelesiyle kaynaşıp gerçek öncüler haline geliyorlar.

YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ! YAŞASIN MARKSİZM LENİNİZM!

Ölümünün 24. yılında:

DÜNYA PROLETARYASININ ve EZİLEN HALKLARININ BÜYÜK ÖNDERİ STALİN'İ ANIYORUZ

"Öğrenmek gerekli yoldaşlar. Her zaman, her adımda, mücadele sürecinde, içerde ve dışarıda hep öğrenmek. Öğrenmek ve savaşmak, savaşmak ve öğrenmek. Marks, Engels Lenin ve Stalin'in büyük öğretisini, çalışmada ve mücadelede Stalinci sağlamlıkla, sınıf düşmanına ve bolşevik çizgiden sapanlara karşı ilke sorunlarında Stalinci uzlaşmazlıklarla, zorluklar karşısında Stalin'ci korkusuzlukla, Stalinci devrimci gerçekçilikle birleştirmeliyiz." Dimitrov.

Devrimci proleterya; Troçkizmin, modern revizyonizmin ve burjuvazinin amansız saldırılarına rağmen, Stalin'in bayrağını yükseklerde tuttu ve tutmaktadır. Ve böylece Marksizm-Leninizmin düşmanlarını teşhir ederken mücadele ve zafer yolunu aydınlatmaktadır. Stalin, Lenin'in yolunda Sovyet devriminin önderlerinden, proleterya diktatörlüğünün savunucusu ve yürütücüsüdür . Lenin'den sonra ise sosyalist Sovyetler Birliği'nin proleterya diktatörlüğünün ve dünya proleteryasının önderidir. Stalin, 1905 devrimi arifesinde, çarlığı silâhlı ayaklanma yoluyla devirmek yerine, çarlık rejiminde reform yapılmasını, devrimde işçi sınıfının değil, liberal burjuvazinin hegemonyasını ve işçi sınıfının anayasacı demokrat burjuvaziyle ittifakını savunan menşeviklere karşı, çarlığı silahlı ayaklanma yoluyla devirmeyi, işçi sınıfının hegemonyasını, anayasacı demokrat burjuvazinin tecritini, işçi köylü ittifakını savunan bolşevik bir önderdi.

Stalin, 1905 devriminin yenilgisini takibeden yıllarda felsefi idealizme, menşevik tasfiyecilere, Troçkistlere, Otzovistlere karşı ağır şartlar altında mücadele ve parti bayrağını yükselten Lenin çevresinde kenetlenmiş sayıca çok az bolşevik öncülerdendi.

Devrimci kabarışın yeniden yükseldiği yıllarda; bolşevik partisinin işçi sınıfı hareketinin yönetme ve bolşevik sloganları yığınlarda maddi güç haline getirme mücadelesine önderlik eden Stalin, 1917 Ekim devriminin hazırlanmasına da Zinovyev, Kamanev, Troçki, Buharin gibi partiyi devrim yolundan saptıran teslimiyetçilerin yenilgiye uğratılmasına da önderlik edenlerdendi.

Stalin 1917 devriminden sonra devrilen kapitalistler ve toprak ağalarının karşı devrimci ayaklanmalarına, emperyalist müdahalelere karşı sosyalist anavatanın korunması, proleterya diktatörlüğünün, milyonlarca çalışan halkın iktidarının korunması görevinin önderi, Sovyetler Birliği halk ordusunun, kızıl ordunun komutanlarındandı.

Lenin'in ölümünden sonra SBKP (B) ' nin Sovyetler Birliği proleteryası ve halklarının biricik önderi görevini devralan Stalin, aynı zamanda dünya proleteryasının, ezilen halkların önderi ve öğretmeni oldu.

Stalin ülke içinde Bolşevik partinin saflarında bozgun yaratmaya çalışan burjuva ve küçük burjuva unsurlara karşı Marksizm - Leninizmi savunarak amansız bir mücadele **açtı. Onların niteliğini teşhir etti.** Sovyetler Birliğinde sosyalizmin zafere ulaşamayacağını, tek bir ülkede sosyalizmin olamayacağını savunan, işçi-köylü ittifakını reddeden yeni tip bir burjuva partisi kurmak isteyen Troçkilere, Buharin, Kamanev ve Zinovyevlere karşı Leninizmi başarılı tarzda savundu. Partinin ideolojik seviyesini yükseltti, birliğini güçlendirdi. Proleterya diktatörlüğünü güçlendirip derinleştirdi. Sosyalist inşayı kırda ve şehirde uyumlu bir tarzda geliştirdi.

Uluslararası alanda ise, 2 ve 2.5 enternasyonele her türlü yanlış eğilimlere karşı mücadele etti. Marksizm-Leninizmi savundu. Bütün ülkelerde komünist partilerin yönetici önder rolü oynamasına, güçlenmelerine yardım etti. 2. Dünya Savaşının yaklaşmakta olduğunu çok önceleri tesbit eden Stalin, bütün komünist partileri ve halkları uyardı. Ülke içinde de sosyalizmin ilerlemesini hızlandırdı. Kulakların sınıf çıkarını temsil eden Troçkist ve diğer gerici unsurları etkisizleştirdi. Savaşın yaklaşması ile Alman-Japon faşistlerinin SSCB ye yönelen faaliyetlerini onların kapitalist yolcularla Troçki - Zinovyev blokuyla işbirliğini açığa çıkardı. Proleterya diktatörlüğünü güçlendirdi. 2. Dünya Savaşının özgül koşullarında saldırgan faşist bloku tecrit etme, dünya proleteryası ve halklarının birliği temelinde birleşebilecek bütün güçleribirleştirme siyaseti ile savaşı geriletme ve devrimci proleteryanın savaşı devrime dönüştürme mücadelesine önderlik etti. Sosyalist SSCB'yi faşist istilâcılardan kurtardı. Stalin'in bazı hataları vardı ama bu elbette ki, O'nun büyük bir önder ve öğretmen olmasını gölgeleyemez.

Stalin'in ölümünden sonra Kruşçef dönekleri O'na uluslararası burjuvaziyle elele çılgınca bir savaş açtı. Olmadık iftira ve yalanlara başvurdular. Marksizmi - Leninizmi, Lenin ve Stalin silâhını bir tarafa bırakarak proleterya ideolojisine karşı burjuva ideolojisine sarıldılar. Şanlı Sovyetler Birliği'ni, Lenin ve Stalin'in ülkesini kapitalist bir ülke, bolşevik partisini yeni tip burjuva faşist parti haline getirdiler. Ama Kruşçev ve Brejnev ve Avrupa'nın burjuva elebaşıları çürüyeni, gerileyeni temsil ediyorlar. Dünya proleteryası ve ezilen halklar gibi, Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa işçi sınıfı parlak kızıl bayrağı Lenin ve Stalin'in ilkeleri üzerinde yeniden yükseltiyor. Yaşayan, gelişen işte budur.